

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „TYGODNIK SPORTOWY“.
 Akcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu.
 Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
 Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.
 Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 29/30.
 Filje: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 2 — w Toruniu, ul. Mostowa 17
 w Grudziądzu, ul. Grobłowa 5.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 3.15 zł. miesięcznie, 9.45 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.51 zł. miesięcznie, 10.53 zł. kwartalnie.
 Pod opaską: w Polsce 7.15 zł., za granicę 9.65 zł. miesięcznie.
 W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma, a abonenci niemają prawa do odszkodowania.

Telefony: Redakcja 326, Naczelny redaktor 316, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Filje: Bydgoszcz 1299, 639, Toruń 600, Grudziądz 294.

Numer 231.

BYDGOSZCZ, niedziela dnia 6 października 1929 r.

Rok XXIII.

Niedźwiedzia przysługa

Nie potrzebujemy się sumitować, że z Bezpartyjnym Blokiem Współpracy z Rządem (BB) **nie nas nie łączy**. Dowiedliśmy tego przy ostatnich wyborach do Sejmu, kiedyśmy z całą otwartością stanęli w opozycji do tego ugrupowania i jego sposobów walki.

Są naturalnie także punkty styczności, mianowicie gdzie chodzi o poparcie pożytecznych dla kraju posunięć obecnego rządu. Różni się natomiast i rozchodzimy z BB z tą chwilą, skoro poczynania rządu w sumieniu swoim obywatelskiem uznać musimy za szkodliwe czy to ze stanowiska narodowego, czy państwowego, czy też katolickiego. Ocena z naszej strony zawsze jest rzeczowa, uczciwa i nie powodująca się uprzedzeniem. Dlatego bezwzględni opozycjoniści tak często zaliczają nas do „sanacji“, a znowu BB do antypaństwowej(!) opozycji. W rzeczy samej jest to typowy przykład nieporozumienia, polegającego albo na złej woli, albo na braku inteligencji.

Antypaństwowość zarzucają nam prawie wyłącznie zwolennicy BB i to przeważnie tacy, którzy codopiero z obozów opozycyjnych przeszli do obozu niy-rządowego czyli do tzw. sanacji. Są tam i wczorajsi endecy i socjaliści i inni dezertery, którzy dla rozmaitych względów poszukali sobie miejsca w słońcu lask rządowych. Względem te i pobudki są aż nazbyt często tak jaskrawo wyraźne, że nie potrzeba na nie wcale wskazywać.

Nie trudno udowodnić, że w ten sposób sklecony obóz nie przetrwa pierwszej burzy, która uderzy w chlebodawcę tj. rząd. Co nie jest scenetowane żadną głębszą ideą, rozleci się jak suche liście pod podmuchem wiatru. **A idei BB nie posiada, bo nie jest ideą hasło** bezwzględne i bezkrytyczne popierania rządu, choćby nawet źle postępował. I rządowi samemu nie może być ani miłym ani pożądanym takie poparcie, które dla swej absurdalności nie znajdzie nigdy szczerego oddźwięku wśród myślącego ogółu obywateli.

Okoliczność ta sama w sobie nie byłaby jeszcze najgorszą ze stanowiska rządu, gdyby nie fakt, że **obóz BB postępowaniem swem zraża nawet takich ludzi, którzy nie są uprzedzeni** i chcieliby postępowanie rządu zawsze bezstronnie i życzliwie oceniać, bo chodzi im o to, aby nie wzmacniać nastrojów opozycyjnych jako dla **idei państwowej** szkodliwych. Wypędk i dezertery z innych stronnictw na takie względy nie zważają. Im chodzi o **własny interes**, a ten polega na tem, aby zaskarbić sobie względy obozu **dziś rządzącego**. Gdy inny obóz znajdzie się u steru, nie trudno im będzie do niego przymknąć, jako że

Francja nie zdradzi Polski! Daremnie kuszą ją Niemcy.

Berlin, 5. 10. (Pat.) Znany inicjator planu o sojuszu wojskowym niemiecko-francuskim Arnold Rechberg — przemysłowiec niemiecki ogłasza za pośrednictwem biura Wolffa oświadczenie, wyrażające jego zamiary w stosunku do Polski.

W odpowiedzi na zarzuty, jakoby w planie swym przewidywał możliwość zgody Francji na zmianę traktatu wersalskiego na szkodę Polski, Rechberg pisze:

Od żadnego francuskiego męża stanu nie oczekiwałem, ani też żadnemu nie wmawiałem, że zechce on poświęcić Polskę. Również poseł francuski Reynaud oświadczył wielokrotnie, że Francja tylko wówczas może przedstawiać dla Niemiec wartość jako sojuszniczka lojalna, o ile ze swej strony **nie naruszy lojalności w stosunku do swego starego sprzymierzeńca — Polski**.

Zamiary Rechberga były następujące: Polska chwilowo znajduje się pomiędzy **kleszczami bolszewickimi na wschodzie** będącymi wrogiem wszystkich państw cywilizacyjnych, a więc i Polski i Niemiec na zachodzie, które tak długo nie mogą być przyjacielem Polski, dopóki kwestja „korytarza“ pozostanie nie załatwiona. O ile więc w razie zawarcia sojuszu niemiecko-francuskiego zgodzi-

obciążonym żadną ideą. Dlatego stanowią oni **bardzo kruchą podporę** dla obecnego systemu rządów, ponieważ sami w społeczeństwie nie mają oparcia. O ileby je zaś mieli, przyczyniają się sami do tego, **aby stracić wszelki kredyt moralny**, a tem samem zaszkozić sprawie, której rzekomo chcą służyć. Nie przeczymy bynajmniej, że są i tacy, którzy działają z pobudek ideowych, ale tych jest **znikoma mniejszość**.

Jeżeli piszemy o szkodliwości poczynania BB, to bynajmniej nie głosimy tych zapatrywań tak sobie na wiatr. Najlepszych bowiem dowodów dostarczają nam obecne wybory do Rad Miejskich w Poznaniu i w Bydgoszczy. W jednym i drugim mieście BB tak sobie poczynają, że **połączenia istniejące niezadowolone** najszerszych warstw ludności, wywołuje rozdrażnienie i zniechęca do rządu, pod którego patronatem rzekomo pracuje.

Że tak jest istotnie, o tem świadczy choćby taki charakterystyczny fakt, że na wiecach publicznych na najsilniejszą opozycję napotykają mówcy z BB, przeważnie bardzo niezręczni. Widzieliśmy to na wielkim wiecu Chrześc. Narodowego Zjednoczenia Pracy, kiedy przemawiał przedstawiciel BB p. prof. Podgórski. Zaczął on od **kłamstwa**, że BB chciał w Bydgoszczy stworzyć wielki zespół wszystkich stronnictw polskich, a Chrześcijańska Demokracja nie. I mówił to w obecności ludzi, którzy świad-

łaby się Polska na **oddanie Niemcom Gdańska i Pomorza, i to pod warunkiem uzyskania wolnego portu w Gdańsku** oraz gwarancji francusko-niemieckiej co do **wolnej żeglugi na Wiśle** i utrzymania wszystkich pozostałych granic Polski — wnioskuje Rechberg — to stanowisko Polski i jej kredytów nietylko nie doznałoby osłabienia, lecz musiałoby wzrosnąć.

Podkreślam, — oświadcza Rechberg

Mac Donalda powitano w N. Jorku jakby jakiego monarchę.

(Własna służba telegraf. „Dz. Bydg.“)

Londyn, 5. 10. Z Nowego Jorku donoszą o entuzjastycznym przyjęciu Mac Donalda, który przybył tam wczoraj o godz. 4-ej czasu amerykańskiego na pokładzie „Berengarii“. Premjera angielskiego witała licznie zgromadzona publiczność nowojorska radosnymi okrzykami. **Wszystkie syreny portowe huczały**. Aeroplany krążyły nad okrętem a potem nad miastem. Burmistrz Nowego Jorku, Walker uroczystie przywitał szefa rządu mocarstwa światowego, obejmującego 500 milionów ludności. W odpowiedzi swojej Mac Donald podkre-

ślił, że nie przyjechał do Ameryki dla zawarcia przymierza, ale dla wzmocnienia idei pokoju przez oba narody anglosaskie.

Mac Donald został z okazji swojego przyjazdu mianowany **honorowym obywatelem m. Nowego Jorku**. Burmistrz Walker, odczytując akt nominacyjny, pomylił się i powiedział: „dla Ramsaya Mac Donalda, prezesa ministrów Stanów Zjednoczonych“, na co ktoś z obecnych zawołał, że może on nim kiedyś jeszcze zostanie, co wywołało szalone wybuchy śmiechu wśród obecnych. **Tl.**

kami byli, że myśl ta właśnie od Chrześc. Demokracji wyszła. Nie dziwi, że pan ten, niefortunny zresztą organizator „Strzelca“, w sprawozdaniu z owego wiecu nałgał co się zmieści. W ten sposób odwdziaczył się przewodniczącemu, który wobec niego najlojalniej postępował. Drugi mówca z BB p. Żebrowski wcale do głosu przyjść nie mógł, choć się przedstawił jako bezpartyjny. A przecież wszyscy prawie znali go, że do niedawna był **niezależnym socjalistą**, dziś zaś jest w obozie BB, czyli w Generalnej Federacji Pracy, co na jedno wychodzi.

Tacy ludzie więcej zaszkożą obozowi rządzącemu niż najostrzejsza krytyka. Podobnie rzecz się ma w Poznaniu, gdzie zwalczają się aż trzy grupy BB z innymi ugrupowaniami. Do tego dochodzi fakt znany całemu ogółowi obywateli, że wywiera się **nacisk na urzędników**, którzy według orzeczenia prof. Podgórskiego na wspomnianym wiecu po polsku nie umieją.

Takich posunięć, drażniących i wywołujących niezadowolone — jest mnóstwo. Do tego dochodzi fakt, że **najgorszego rodzaju partyjnicwo uprawia właśnie BB**, choć twierdzi, że chce walczyć z partyjnictwem. Nasi Czytelnicy wiedzą, że i my nie jesteśmy zwolennikami partyjnicwa. Trzeba atoli zdawać sobie przynajmniej sprawę z tego, co to jest partyjnicwo. Otóż może być mowa o niem tylko wtedy, gdy ktoś partję

samą uważa za **cel**, a nie za **środek do celu** tj. do pracy dla dobra kraju i społeczeństwa. W tem zrozumieniu nie my jesteśmy partyjnikami, ale właśnie **BB, którego sposoby walki przypominają najgorsze czasy roznamiętnienia partyjnego i walki** na wszystkie strony. A najdziwniejszą jest ta okoliczność, że **właśnie w nas najsilniejsze ze strony BB biją gromy**. Nic tedy dziwnego, że zwolennicy nasi do żywego są oburzeni i że wśród nich przychylnie dla rządu nastroje największego doznały osłabienia. Możemy śmiało pod adresem rządu wystosować apel, aby pod adresem swoich rzekomych popieczników zawołał: **Boże, ratuj mnie od takich przyjaciół** — z nieprzyjaciółmi sam sobie dam radę!

Występy BB w rozmaitych miastach przy wyborach do Rad miejskich stanowią typową **niedźwiedzia przysługę** dla rządu. Im więcej takich występów, tem mniejsza liczba zwolenników rządu. Niech sobie kęła miarodajne nie pozwolą zwracać głowy raportami zainteresowanych, których fantazja bardzo może być bujna, ale niech od ludzi bezstronnych i bezinteresownych się dowiadują, co się w kraju dzieje. Tylko w ten sposób dowiedzieć się mogą **prawdy**.

BB w Bydgoszczy i w Poznaniu zmarnował kapitał moralny, jaki tu jeszcze rząd posiadał. To jedyny owoc wysiłku, kosztującego poważny kapitał pieniężny.

Ostatni apel

W niedzielę, 6-go października br. odbędą się nieomal we wszystkich miastach Wielkopolski i Pomorza wybory do Rad Miejskich.
Okazmy dojrzałość obywatelską przez tłumny udział w głosowaniu.
 W Bydgoszczy głosujemy **na liście n**

Tygodniowy przegląd polityki zagranicznej.

Stresemann ofiarą ochwacenia. — Choroby zawodowe mężów stanu. — Uгода angielsko-sowiecka. — Zmiana rządu w Egipcie. — Na zachodzie nic nowego.

W 52 r. życia umarł dr. Gustaw Stresemann, minister spraw zagranicznych Rzeszy Niemieckiej. Wedle opinii prasy niemieckiej zmógł go nieracjonalny sposób pracy. Stresemann zmarł z ochwacenia. W najszerszych kołach czytelników panuje zupełne niezrozumienie pracy organizatora zbiorowych czynności, tj. premjera czy ministra spraw zagranicznych, wodza armii w polu lub nowo powstającej, czy organizatora przemysłu jak Ford lub mniej głośnych. Na ostatnich międzynarodowych zjazdach psychologów uczeni stwierdzili, że zagadnienie procesów twórczych w umyśle męża stanu czy wodza (Mussolini, Piłsudski, Foch) pozostaje dla nich jeszcze zagadką. Polski psycholog Wł. Dawid szeregując zdolności, twierdzi, że najczęściej spotyka się genjusz względnie talent muzyczny, rzadziej już literacki, a na szczycie najwyższym, a więc raz na kilka wieków rodzą się wielcy organizatorzy. Takie jednostki jak Edison rzadziej nawiedzają naszą ziemię niż kometa. Jeśli więc wybitne talenty polityczne rzadziej się pojawiają, należy stworzyć dla nich takie warunki, aby jak najdłużej mogli służyć ogółowi. Jeśli Clemenceau stoi u progu 90 lat, Gladstone dożył 89, Bismarck 84, Disraeli-Beaconsfield 77, Biliński, Pasicz również przeszło 70 lat, to zgon Stresemanna musimy uważać jako przedwczesny, wywołany nieprzestrzeganiem warunków higieny pracy, jakie obowiązują męża stanu. Podobnie jak w wielu krajach umierają niemowlęta wskutek niskiej kultury swego rodzinnego otoczenia, marnuje się wielu kandydatów na mężów stanu wskutek nieznaności specjalnych warunków pracy i odżywiania.

Więść o naukowej organizacji pracy dotarła już do dyrektorów najbardziej zafacowanych fabryk. Co to jest rytm pracy, wiadomo każdemu robotnikowi. Otóż Stresemannowi praca dyplomata zawodowego wydawała się zbyt powolną. Ludzie od zielonego stolika, przyglądając się brukarzom, czy kopaczom, względnie jakiej innej pracy fizycznej, unoszą się z powodu rzekomej ospałości ruchów; zdaje im się, że sami wykonaliby prędzej ową pracę. Przez pierwsze godziny owszem, ale tu chodzi o tygodnie, miesiące, lata, dziesiątki lat. One stanowią o rytmie przeciętnym. Kto tego nie przestrzega, ochwaci się prędko.

Stresemann był „włazkiem“ niepożądanym wśród dyptomatów. Nie ostrzegali go, nie dawali mu wskazówek. Ojciec jego miał wyszynk dla dorożkarzy w jednej z uboższych dzielnic Berlina. Utalentowanego Gustawa ambicja popychała naprzód. Żli forysie krewkiego żrebaka zaprzęgają do ciężkiego wozu i puszczają na zorane pole. To go ochwaci z miejsca. Mądry hodowca powoli przyzwyczaja konie do siodła czy uprzęży.

Podziw psychologów budzi hiszpański oficer inwalida Inigo Lopez de Recalde, który zorganizował towarzystwo pionierów dla podboju licznych krajów, a w swych Exercitia Militaria Spiritua (wojskowe ćwiczenia duchowne) dał instrukcję, dotąd stosowaną, niestety na język polski nietłumaczoną, aczkolwiek ów oficer gwardji czynony jest w Polsce jako św. Ignacy Lojola i jest w Polsce prowincja Jezuitów. W tej instrukcji mówi Inigo Lopez de Recalde także o odżywianiu i ubiorze.

Rodzice, którzy mają ambicje wychować synów na wodzów narodu, a córki na żony takich wodzów, niech stale pamiętają i wbijają dzieciom tym w głowę, że nie naprzód Kościół katolicki zaliczył do grzechów głównych 1) łaskomstwo, 2) obżarstwo, 3) lenistwo w służbie Bożej.

Znany geograf niemiecki Richthofen, który na koszt Anglików badał przez

kilka lat Chiny, w swym opisie dużo miejsca poświęca opisowi kuchni i pożywienia w czasie tej uciążliwej podróży, wskazując, że od niej zależy zdolność do pracy uczonego. Racjonalnemu odżywianiu podczas swej wyprawy naukowej na Pamiar dużo miejsca poświęca także gen. Grąbczewski, czony polski o sławie europejskiej, prof. Maurizio swą pracą: *Dzieje odżywiania roślnego* (wyd. Kasy Mianowskiego) u-sunął w cień Brillat-Savarin (Fizjologia smaku). i podobne sławy. Książkę tę znać powinni wszyscy dyplomaci polscy, ich żony i córki, a lektura jej przyda się każdemu kulturalnemu człowiekowi.

Odpowiedni rytm pracy i umiar w pokarmie i napoju zastosuje mąż stanu, jeżeli oderwie się myślą od rzeczy doczesnych i skieruje myśl ku **zagadnieniom wiecznym**. Na nikim nie mści się **lenistwo w służbie Bożej tak szybko i srodo jak na polityku**.

Kończąc ten rozdział, nie możemy pominąć tej osoby w Polsce, o której zdrowie troszczyć się jej przyjaciele, a jeszcze bardziej nieprzyjaciele. Z życiorysów Piłsudskiego wiemy, że nie jest atletą fizycznym, a pono 9 razy do roku ma influencję, co łatwo skontrolować. Miał ją codopiero pod koniec września. Już w 1903 r. „Przegląd Wszechpolski“ (nr. 10 z października) zastanawiał się, do jakiego stopnia Piłsudski na swój węty organizm w garści. Marszałek obchodzi się ze swem ciałem, jak z garnikiem odrutowanym. Z tego, co pisano i co mówią o kuchni helwederskiej, można wnioskować, że Piłsudski w swych studjach nad Napoleonem nie pominął jego sposobu odżywiania. Od niestrawności Piłsudski nie umrze. Fakt znany z gazet, że przy lada podniesionej temperaturze kładzie się do łóżka, jak co kilka tygodni czytamy, dla wrogów marszałka wróży również niepomysłnie. A co do pracy to Piłsudski pono trzyma się zasady Brianda. Karykaturzysta przedstawia marszałka przy stole, układającego pasjanasa. W ten sposób dożyć może lat 90. Podobne otium zalecał Cicero; Anglicy (Grey) łowią ryby na wędkę. Prezydent Hoover wcho-

dzi nawet w tym celu do wody, gdzie jest zabezpieczony przed reporterami.

Sowiety nie mają szczęścia. Gdyby nie zgon Stresemanna, zgoda rządu Mac Donalda na **niezwłoczne nawiązanie stosunków dyplomatycznych** pomiędzy Londynem a Moskwą byłaby weszła na pierwsze łamy prasy Europy i Anglo-Amerykańskiej. Formalnie jest to sukces duży, gdyż rząd angielski odstąpił od swych pierwszych żądań, aby w pierw Sowiety przyjęły warunki angielskie. Nadomiar wszystkiego awantura w paryskiej ambasadzie sowieckiej, gdzie przeciw agentowi czerzwyczajki zastępca ambasadora Dowgalewskiego zagrożony w swem życiu zawołał policję francuską.

Niespodzianką jest ustąpienie rządu Mahmuda w Egipcie pod naciskiem stronnictwa Wafd. Stronictwo to skupia w sobie rdzenne żywioły egipskie, podczas gdy dynastia egipska wraz z bszami składa się z elementu najezdniczego (Albańczycy, Arabowie). Wafd żądał pełnej niepodległości, wobec czego w 1928 r. rozpuszczono parlament i rozpoczęły się rządy Mahmuda z ramienia króla i z poparciem Anglii. Korzystając z okoliczności, że partja pracy za czasów opozycyjnych poprosiła o złość konserwatystom wysuwała żądania wolnościowe Egiptu, Mahmud upomniał się o ich urzeczywistnienie. Mac Donald wraz z Hendersonem nie mogli się cofnąć. Dali więc pewne ulgi. Ale wzajemian żądają potwierdzenia układu przez parlament egipski. Mahmud liczył, że Wafd przeprosi się z nim wzamian za uzyskane przywileje. Ale nacjonaliści nie chcieli z nim rozmawiać. Ustąpił więc. Teraz zaczął się targi Wafdu z Mac Donaldem. Zapowiada się na pewien okres nowa rubryka stała: Rokowania egipsko-angielskie.

O **stosunkach polsko-niemieckich** można za Remarque'em powiedzieć: Nic nowego na zachodzie: Boć demonstracje Stahlhelmu w Bytomiu i ludożerca mowa Hugenerga we Frankfurcie nad Odrą, to wypadki codzienne. **Hermes** nie będzie prowadził rokowań. Ktoś inny będzie im przeszkadzał.

A. P. B.

Marsz. Piłsudski jedzie do Włoch.

Warszawa, 5. 10. (tel. wł.) Od wczoraj krąży tu półoficjalna wiadomość o wyjeździe do Włoch marsz. Piłsudskiego. Marsz. Piłsudski wyruszą w przyszłym tygodniu, prawdopodobnie w czwartek. Pobyt trwać ma dwa tygodnie. Powodem wyjazdu jest kuracja, którą marszałek ma przejść po grypie, na jaką chorował w ostatnim czasie. Marszałkowi towarzyszyć będą dr. Wojczyński, który jechał do Rumunii, i jeden z oficerów przybocznych. Pułk. Beck wyjechał do

Włoch celem przygotowania miejsca pobytu.

Miejscem pobytu marszałka we Włoszech będzie Luvrano, mała miejscowość kuracyjna niedaleko granicy jugosłowiańskiej. Marsz. Piłsudski przebywał w niej niejednokrotnie szczególnie w latach 1906 i 1911. Paszporty marszałka i dr. Wojczyńskiego zaopatrzone już są w wize czeskie, austriackie i jugosłowiańskie. Marszałek będzie nosił strój cywilny. Powrót nastąpi w końcu października, przed zwołaniem sesji sejmu.

Zaburzenia komunistyczne w Poznaniu.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Poznań, 5. 10. Wczorajszy dzień stał pod znakiem wzmocnionej agitacji przedwyborczej. Przyczynili się do tego w znacznym stopniu komuniści, którzy rozwinęli w ostatnich dniach niezwykle ożywioną działalność. Aby zmylić czujność władz, urządzali oni tzw. lotne wiece. M. in. utworzyło się zbiegowisko czerwonich agitatorów przed ratuszem. Przybyli na miejsce silny oddział policji rozprószył komunistów, przyczem aresztowano trzy osoby za zakłócenie spokoju.

Podczas wiecu sanacyjnego (listy nr. 11) wtargnęli na salę komuniści i przeszkadzali mówcom. Przed kinem „Colosseum“ na Św. Marcinie doszło do gwałtownej bójki na tle nieporozumień partyjnych. Ofiarą tej bójki padł niej. Pieńkowski, który odniósł poważne okaleczenia twarzy, przyczem zagrożone ma prawe oko.

Warszawa, 5. 10. (Tel. wł.) Do Warszawy przybył po urlopie major Kubala i zgłosił się do służby. Obecnie obejmuje on stanowisko w departamencie lotnictwa min. spraw wojskowych.

Dziś w sobotę i jutro w niedzielę ostatnie dwa dni pobytu

Luna-Parku

w Bydgoszczy
ul. Królowej Jadwigi 17, róg Dworcowej.
Czynny do g. 11 wiecz.
Wejście 50 i 30 groszy.

27290

Sprawa wypadku pod Ożarowem.

Warszawa, 5. 10. (Tel. wł.) Sprawa katastrofy samochodowej, która nastąpiła pod Ożarowem, wyjaśniła się ostatecznie. Dzisiejsza „Rzeczpospolita“ donosi, że samochodem, który uległ katastrofie jechali poseł Chaciński, ks. Gąsiorowski, poseł Zieliński i poseł Błażejewicz. Całe towarzystwo wybiegło na dwa dni na wieś. Samochód był kryty i karoserja wytrzymała uderzenie. Z tego powodu obszło się bez poważniejszego wypadku.

Nowy prezes gdańskiej dyrekcji kolejowej.

Warszawa, 5. 10. (Tel. wł.) Prezes dyrekcji kolei w Gdańsku inż. Czarnowski przeniesiony został w stan spoczynku. Na jego miejsce minister komunikacji mianował dotychczasowego dyrektora z Katowic inż. Dobrzyckiego.

Przygotowania do pogrzebu Stresemanna.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Berlin, 5. 10. Czynione są olbrzymie przygotowania do pogrzebu Stresemanna, mającego się odbyć w niedzielę. **Sędziwy prezydent Hindenburg** mimo swoich 82 lat wieku oświadczył, że **pie-szo pójdzie za trumną** od gmachu Reichstagu, skąd wyruszy żałobny pochód, aż do pałacu prezydenta na Wilhelmstrasse. **Z Genewy przybywa specjalnie na pogrzeb sekretarz generalny Ligi Narodów Sir Eric Drummond**. Przed gmachem Reichstagu, gdzie odbędzie się wielka publiczna uroczystość przemawiać ma kolega partyjny zmarłego, wiceprezes Reichstagu dr. von Kardorff. B.

Pielgrzymka polska u papieża

Rzym, 5. 10. (Tel. wł.) Papież przyjął na audjencji pielgrzymkę polską złożoną z 500 osób, m. i. z około 100 księży. Na powitanie i pożegnanie papież powiedział po polsku: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus“. Podczas przyjęcia papież wygłosił dłuższe przemówienie.

Białe zęby

czynią każdą twarz ładną i powabną. Często już po parokrotnym użyciu wspaniale orzeźwiającej, pachnącej pasty do zębów **Chlorodont**, szczególnie przy pomocy specjalnie dla tego celu skonstruowanej szczoteczki do zębów **Chlorodont** ze żabkową szczecina, przybierają zęby alabastrowo białe polysk, oddech staje się czysty, a gnijące, między zębami, resztki potraw, zostają gruntownie usunięte.

Socjaliści szydzą z wiary katolickiej!

Na wiecu socjalistycznym w Krakowie przywódca P. P. S. poseł Liebermann, który w swego czasu imieniem sejmu oskarżał b. ministra Czechowicza, wygłosił przemówienie, skierowane przeciwko marszałkowi Piłsudskiemu i przeciwko t. zw. sanacji.

Nie będziemy powtarzali wywodów socjalisty Liebermanna, rozprawiającego się z swymi dawniejszymi przyjaciółmi i sprzymierzeńcami, pragniemy tylko przytoczyć następujące zdanie, wypowiedziane przez Liebermanna: „Teraz brak tylko, aby proboszczom na plebanjach osadzono komisarzy — oficerów, by byli lepszymi pośrednikami między nami, a królestwem niebieskim“.

Niechaj nikogo nie dziwi, że Liebermann, chcąc przypiąć łatkę zniechędzonego przez siebie Piłsudskiemu i jego rządowi, powołuje się nawet na królestwo niebieskie, chociaż ogólnie wiado-

mo, że socjaliści są wrogami Kościoła, duchowieństwa i ludu katolickiego.

Obłuda socjalistów znowu wyszła na wierzch. Polacy-katolicy wiedzą, co o tem sądzić. W ustach Liebermanna słowa o królestwie niebieskim to prosto szyderstwo i bluźnierstwo.

Polacy-katolicy! Polki-katolicki! **W jutrzejszą niedzielę dajcie należytą odprawę wrogom Kościoła katolickiego i bluźniercom! Polakowi-katolikowi i Polce-katoliczce na listy socjalistyczne glosować nie wolno!**

Czarodziejem

nazywają najidealniejszy

Puder dla dzieci

27179 Ilnatowicza
gdyż jest konieczny do pielęgnowania niemowląt.

GRAND HOTEL w Warszawie

ulica Chmielna nr. 5, przy N. Świecie

Telefony: 7-96, 406-33 i 336-30. (25804)

z nowoczesnym komfortem urządzonych od

dobę wraz z pościelą, bielizną i oświetl.

Przegląd religijny i społeczny.

„Wścig pracy”.

W przedsiönku Pałacu Rządowego na PWK — obecnie w gmachu Uniwersytetu Poznańskiego — pozostał po zamknięciu Wystawy napis: „Idą czasy, których znamieniem będzie wścig pracy”... I drugi podobny pierwszemu: „Potęgę mocarstwową Polski kuje wysiłek pracy całego narodu”.

Słowa te są hasłami, które zorganizowanemu w formę państwa narodowi rzucili jego prawowici przewodnicy. Nie straciły one nic ze swej aktualności i znaczenia, pomimo, że Wystawa Powsteczna wykazała już wysoki stopień pracowitości naszego narodu. Bo praca — to nietylko ogólne prawo obowiązujące zawsze tak poszczególnego człowieka, jak i wszelkie ugrupowania społeczne, ale to jedyna droga, na której można podkreślić i uzasadnić swoją wartość.

Leibnitz powiedział niegdyś, budując swój system filozofii, że działanie jest podstawą naszej pewności o życiu i świecie. „Działam, więc jestem”. Podobne słowa mógłby powiedzieć o sobie każdy naród i każde państwo: „Pracuję więc jestem”.

Ale zagadnienie pracy w dzisiejszym życiu społecznym nie jest takie proste, jakby się na pierwszy rzut oka zdawało. Filozof bowiem — a może nim być każdy prosty, niewykształcony robotnik — zapyta: „Pocóż ten wścig pracy?” Do czego ma on prowadzić. Wścig pracy to rzecz, która ludzi kosztuje dużo potu, która sprowadza na człowieka nie rzadko cierpienie i przedwczesną śmierć. Czyż więc warto zbytnio się wysilać? Czy nie mają raczej słuszności arystokratyczni wojownicy, którzy wolą rabować pracę innych niż sami tworzyć nowe wartości, albo różni współcześni pielęgniarze długich pazurków, którzy chlubią się tem, iż kto inny na nich pracuje?

A inna wątpliwość dotyczy może samego pojęcia pracy. Któż właściwie pracuje? Czy pracą nazwiemy tylko wysiłek mięśni — jak to czyni nowożytny komunizm, czy także, albo czy przede wszystkim pracę mózgu, wysiłek duchowy? Czy pracę wykonywuje tylko robotnik łopata lub kilofem, albo dźwigający cegłę na plecach, czy też na miano robotnika zasługuje także uczyony, badający prawa połączeń chemicznych, inżynier przygotowujący plany budowli, duchowny pielęgnujący i uzasadniający takie wartości, jak „odpo-

wiedzialność”, „sumiennosc”, „poświęcenie”, „wartosc osoby ludzkiej”?

Ścisłe zaś z tą kwestją łączy się w życiu społecznym zagadnienie rozdzielstwa owoców pracy albo tzw. nagrody za pracę. W jaki sposób rozdzielać to, co gromadzi się jako owoc pracy ludzkiej? Wedle czego kierować się przy ustalaniu wysokości nagrody? Czy wszystkim może płacić jednak, jak ów gospodarz ewangeliczny, który i tym, co na ostatku przyszli, dał „po groszu”?

Dołączmy wreszcie i ten wzgląd, że praca a raczej rodzaj pracy powoduje wielkie różnice społeczne. Dla jednych

„kwestja pracy” łączy się ściśle z „kwestją zoladka”. Dla innych z kwestją bogactwa i zwycięstwa nad rywalem. Dla innych jeszcze z kwestją złotego medalu lub krzyża komandorskiego. Rodzaj pracy dzieli, albo dzielić może współczesny świat na panów i niewolników, na klasy i ugrupowania wrogiem okiem na siebie patrzące. Rodzaj pracy stawia naprzeciw siebie dzisiaj cztery potęgi: kapitał, pracę fizyczną, naukę i religję. W jakiz sposób te potęgi zjednoczyć i zaprzężyć do wspólnego wozu szczęścia i dobrobytu państwa i ludzkości?

Próby rozwiązania.

Jedną z prób rozwiązania poruszonego problemu, to nowoczesne ruchy ro-

Il duce laureatus.

— Nie zapomną Ci na wieki
Wdzięczne potęgi niebieskie,
Ześ z serca własnej Ojczyzny
Wykroił Państwo Papieskie!

Centra Mikro

baterje

Harmonja kształtów wprost niebywała!
Smukła sylwetka — kobiety modnej,
I „Centra Mikro” zgrabna i mała,
Drobiazg praktyczny — tani — wygodny.

27180

...niezależnie. Sięgają one swoją ideologią daleko poza warsztaty fabryczny czy rzemieślniczy. Domagają się przebudowy nie tylko stosunków robotników do pracodawców, ale wszystkich stosunków: społecznych, politycznych, religijnych, a nawet teoretycznych. Jedne — jak komunizm — widzą jedyny, albo najłatwiejszy (rzekomo) sposób „załatwienia się” z temi wszelkimi problemami „krótką drogą” rewolucji, wojny domowej i ogólnego wywłaszczenia. Drugie wołają o stopniowe reformy, niezadowolone ani z dzisiejszego państwa ani nawet kościoła, który ich zdaniem za mało się troszczy o „ludzi pracy”.

Inna z takich prób, to ubóstwienie i

Dr. Antoni Marczyński.

60

Czarny Łą

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

(Dokończenie „Niewolnic z Long Island” i „Przeklętego Statku”).

(Ciąg dalszy).

Bawół, odległy w tym momencie o dobre dwieście metrów, poruszył niepokojnie uszami, machnął ogonem i ustawił się frontem do wzniesienia, na którym stały obserwujące go kobiety. Obdarzony świetnym wzrokiem, słuchem i węchem, wiedział już o obecności najgroźniejszego z wrogów i wahał się.

— Stoi pod wiatr; dlatego nas czuje.

— Bodaj zdechł, — wybuchła Mag, rzuciwszy okiem na słońce, które dobiegało kresu swej codziennej wędrówki po błękitnych błoniach nieba. Jeszcze pół godziny, a potem zapadnie zmrok szybko „blyskawicznie”, mówiąc z małą przesadą, jak zawsze zapada w tych stronach.

— Więc jakże, Mag? Decyduj się.

— Decyduj się, decyduj, — podreźniała w rozdrażnieniu i skierowała lornetkę na kępę, z poza której wysunął się przed chwilą bawół. Zniechęcona odjęła szkła od oczu; — dawnobyim się zdecydowała, gdybym miała pewność, że za temi krzakami więcej sztuk nie siedzi... Z jednym bawołem poradzę sobie szybko, ale ze stadem?... — dokończyła wojowniczo.

Anielka potrząsnęła głową poziomo, na znak, że się nie zgadza z opinią swej

towarzyszki. W labiryntach pamięci błakały się niewyraźne wspomnienia z lat szkolnych, że bawół-samotnik, przepędzony ze stada jest stokroć bardziej niebezpieczny, niż wielkie stado, które owczym popędem wiedzione, drapnie z placu w ślady swego największego tchórze... Powiedziała to też rudowłosej, lecz za całą odpowiedź Mag potrząsnęła karabinem:

— A to, parasol, czy karabin? — brawurowała; — pójdziemy prosto wytyczoną drogą. Usunie się bydlę, to jego szczęście, nie usunie się go dobroci, wpakuję mu dwie kule; pierwszą pod łopatkę, drugą w łeb.

Anielka powtórnie przeszła do opozycji.

— Detonacje wystrzałów są dla nas równie niebezpieczne, jak rozpalanie ogniska; mogą nam ściągnąć na kark niepożądanych gości.

— Więc co? Sterczeć tutaj? A jeśli jego bawola mość nie raczy się stąd usunąć także jutro? Pojutrze?

— Spróbujmy go obejść dużym łukiem... Tylko musimy się spieszyć, aby nas noc nie zaskoczyła, zanim dojdziemy do tamtego pagórka.

Po krótkiej wymianie słów, przystała Mag na propozycję towarzyszkii. Idąc za Anielką narzędziła się nicmało, że to niepotrzebna strata czasu, że bawół pierzchnąłby niewątpliwie na widok dwóch tak dzielnych amazonek, że gdyby nie pierzchnął, to ona, Mag, rozciągnęłaby go na ziemi pierwszym strzałem, bo już raz w życiu, na jakimś jarmarku zdobyła pierwszą nagrodę w strzelaniu z flobertu do butelek... ale w głębi ducha była zadowolona, że do starcia nie dojdzie, bo ostatecznie zda-

wała sobie sprawę, iż strzał do szarżującego olbrzyma wymaga zimnej krwi i doświadczenia „nieco” innego od tego, jakie zdobyła w pukaniu z flobertu do pustych flaszek.

Wygadawszy się, umilkła, bo zatoczywszy łuk, zaczęły się zbliżać do wzniesienia, widnego zdaleka dzięki kępie drzew, na których spodziewały się przepędzić noc. Teraz należało iść jak najostrożniej. Szły gęsiego, unikając przezornie wszelkich „konfliktów” z mijaniami po drodze krzewami, aby chybotanie ich czubów nie zdradziło zwierzęciu kryjówki jego przeciwniczek.

— No, jesteście na miejscu, — odsapnęła optymistka Mag, choć od podnóża pagórka, będącego celem ich wędrówki, dzieliło je jeszcze dobre pięćdziesiąt kroków.

Anielka przystanęła w miejscu. Zbladła.

— Słyszysz? — rzuciła szeptem.

— Jakby stąpanie.

— Cicho!

— Ustało teraz.

— Biegnijmy na wzgórek.

— Stój, warjatko! Chcesz, żeby cię na rogi nadział? Raczej zjeźdźmy ze ścieżki. Eeeh, przewidziało się nam. Przecież... — urwała, bo gdzieś bardzo blisko rozległo się gniewne parsknięcie

— Mag, milcz, na Boga!.. Jego drażni nasz głos, — wyszeptwała Anielka, zbliżając pobladałą twarz do ucha zuchowatej towarzyszkii.

— Cicho, na palcach, drząc, kiedy nadejmięte źdźbło zlamano się z suchym szelestem, ruszyły w dalszą drogę, oglądając się raz po raz za siebie.

Silne szczyknięcie w łokieć osadziło w miejscu Anielkę, która posuwała się pierwsza. Odwróciła głowę i zastęła w bezruchu. W odległości jakichś dwudziestu kroków stał na ścieżce bawół - samotnik. Był podrażniony, zły, żądny walki. Jego bystre oczy świdrowały uporczywie Mag, której krzycząca suknia nie przypadła mu do gustu. Na Anielkę, ubraną „na popielato” nie raczył spojrzeć, patrzył na rudowłosą, poruszał miarowo uszami i powoli, powoli podnosił w górę muskularny ogon. Ta ostatnia demonstracja nie wrożyła nic dobrego. Bawół afrykański naciera z reguły z ogonem wysoko zadartym; zasadniczo nie atakuje pierwszy człowiek, usuwa mu się z drogi chętnie, lecz raniony, ściga go zawzięcie. Rzecz się ma gorzej z tak zwanymi soliterami; taki samiec, odbity, lub odpędzony przez silniejszych krewniaków od stada, staje się zgrzyliwym „starym kawalerem”, złośliwą, niebezpieczną bestją, która tylko szuka sposobności, aby wyładować zapas mściwej nienawiści...

Anielka mierzyła pedantycznie; przynajmniej starała się o to i wydało jej się, że cel osiągnęła.

— Tylko spokojnie, — upominała się pocichutku, próbując nadaremnie opamiętać oszalałe tętno serca.

Bawół, który zbierał się do ataku na nasze podróżniczki, był właśnie takim samotnikiem, a co gorsza przed trzema dniami otrzymał daleki postrzał z rąk dzielnej Betty Traveler. Instykt powiedział mu, że ten niewidzialny, mały pocisk wystąpił ludzki; było ich jednak zbyt wielu, aby mógł na nich szukać pomsty.

(Ciąg dalszy nastąpi).

wiają wyznawcy tej próby — nie za nami, ale przed nami. Praca nie jest karą, ani cierpieniem człowieka, ale jego **gloryfikacją pracy**. „Złoty wiek — maroną i chwałą, jego wolnością i rozkoszą”. Praca — to pętega, a świat pracujący to jakby bóstwo stwarzające nowe światy, coraz lepsze i coraz piękniejsze. Dlatego nie reform, nie rewolucyj, nie duchowego odrodzenia potrzeba światu, ale **uwielbienia dla pracy**. **Hymn na cześć pracy**, oto jedyna modlitwa, której nam trzeba.

Jeszcze inną próbę rozwiązania „problemu pracy” to wysiłek, aby **pogodzić pracę fizyczną z pracą umysłową**, albo inaczej, robotników pracujących mieszkańcami ze światem inteligencji. Badania uczonych, jak np. Mossa w Turynie (jednego z pierwszych) wykazują, za pomocą specjalnych przyrządów (ergografów), że **praca umysłowa wyczerpuje o wiele więcej organizmu ludzkiego, niż praca fizyczna**, że zatem pracownik umysłowy to także „robotnik”. Politycy i socjologowie, widząc rozdział społeczeństwa na klasy wrogo względem siebie nastawione, starają się powołać zainteresować jednych losami i zajęciami drugich. A więc n. p. **powszechne prawo głosowania** ma wprowadzić świat robotniczy i włościański i „w rozkosze” rządzenia i kierowania nawą państwową, — **powszechna oświata szkolna i pozaszkolna** ma zainteresować prostaczków rozległymi ugorami wiedzy, na których w pocie czoła pracują uczeni, — **powszechna służba wojskowa** ma otworzyć oczy na pracę policjanta, inżyniera, chemika, broniącego bezpieczeństwa i spokoju tak niezbędnego dla wszelkiej pracy. Z drugiej strony zaś różne „szkoły społeczne”, specjalne katedry uniwersyteckie i osobny rodzaj literatury ma wprowadzić „inteligencję” w świat, w troski i bóle pracujących fizycznie członków narodu.

Spytałyby jednak można, czy te próby rozwiązania problemu pracy wystarczają i czy wystarczą. Że nie wystarczają — dowód na to w ciągłej fermentacji społecznej, która nie maleje, lecz wzrasta z dnia na dzień. Czy wystarczą — zwłaszcza ostatnia kategoria prób i reform społeczno - politycznych — tego nie można przewidzieć, bo któż wie, co jeszcze może być? Ale wolno mieć przekonanie, że „problemu pracy” nie złagodzi się w dzisiejszym społeczeństwie — bo o zlikwidowaniu go niema nawet mowy — **do póki się go nie rozwiąże z punktu religijno - filozoficznego**. Człowiek musi wiedzieć poco pracuje, — czy czeka go jaka inna jeszcze nagroda za pracę niż ta, którą bierze „na pierwsze-go” lub na „sobotę” — czy praca jest wszechpotężną i samą dla siebie celem czy też jest podporządkowana innej potęgze, Bogu, i czy jest do tego Boga drogą.

Z różnych systemów filozoficznych i z różnych religij, jedynie religia katolicka daje na te problemy jasną odpowiedź.

Ks. dr. Mirek.

Rok 1930 w... przepowiedni.

Astrologowie przepowiadają kryzys ekonomiczny. — Blżej Pan-Europę. — Polska w zgodzie z Niemcami.

Berlin, w październiku.

Astrologowie niemieccy od kilku już miesięcy pracują nad ustaleniem zdarzeń, które czekają świat w roku 1930. Dokonywują tego na podstawie konstelacji gwiazd. Zadanie bardzo trudne, nawet jeśli się stoi na stanowisku uznania astrologii. Wymaga ono bowiem szeregu dokładnych obliczeń i zestawień, na których podstawie dopiero, można wypowiedzieć swe prorocze wnioski.

Z tego też wynika, że sławni astrologowie niemieccy w przepowiedniach swoich niezupełnie są zgodni. Jeden z nich, niejaki Ludwik Hoffmann, jest wielkim pesymistą. Zdaniem jego r. 1930 będzie bardzo niepomyślny dla wszystkich państw europejskich. Stosunki gospodarcze i finansowe ukształtują się niepomyślnie. Francja i Anglia będą szczególnie cierpieć z powodu bezrobocia. (Możnaby tu coś powiedzieć o utajonych życzeniach podświadomych). Włochy staną w obliczu poważnego przesilenia politycznego, w Hiszpanii dojdzie do krwawych walk domowych itd.

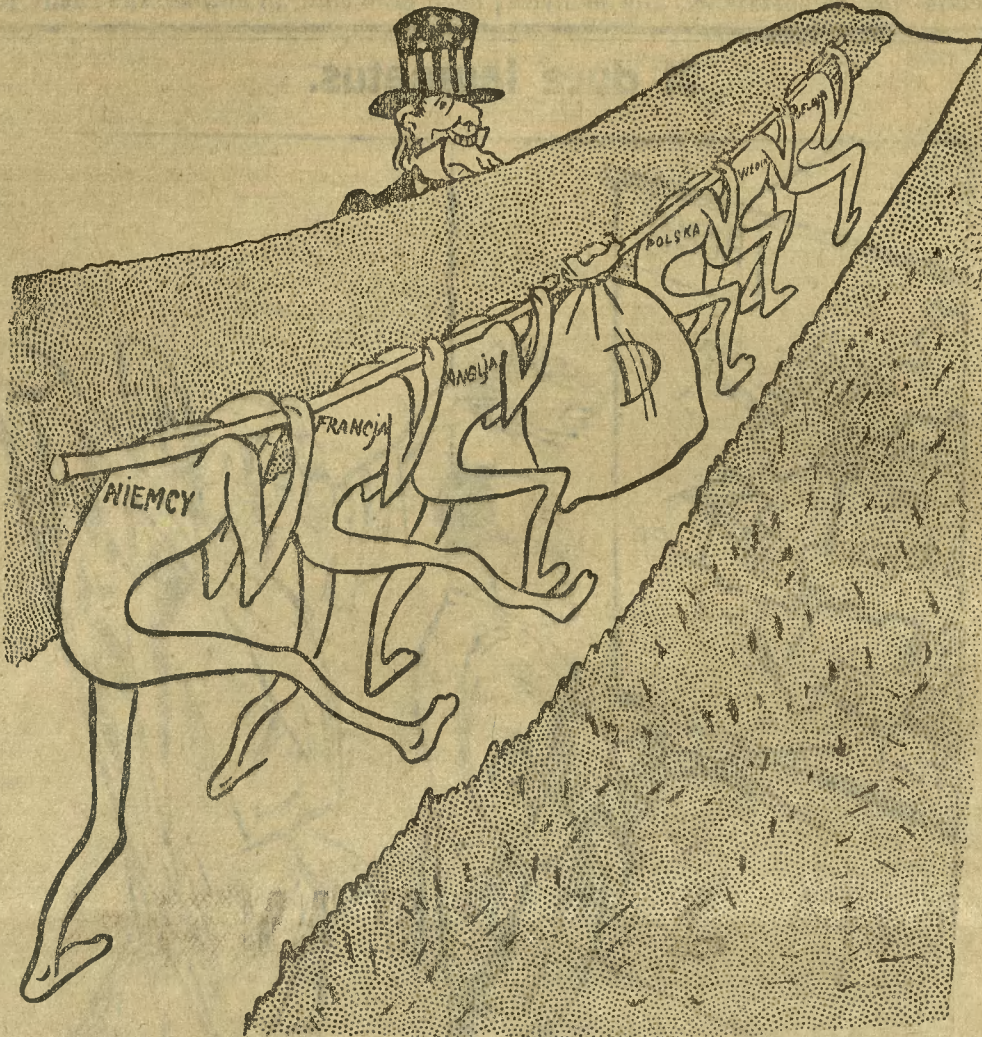
Na szczęście inni astrologowie są zdania...

Sensacyjny strzał na ulicy Lwowa.

Lwów, 4. 10. (Tel. wł.) Wielką sensację w szerokich kołach towarzyskich wywołał zamach morderczy znanego lekarza dr. Jana Goldmana na osobie dr. Brunona Kormanana. Sprawa przedstawia się następująco: przed niedawnym czasem ożenił się dr. Goldman, który jest już starszym człowiekiem, z młodą kobietą. W domu jego bawił dr. Brunon Kormanan, młody doktor filozofii i znany działacz polityczny. W ostatnich miesiącach dochodziło do niesnasek między małżonkami, oraz między dr. Gold-

manem a przyjaciółm jego żony dr. Kormanem. Dr. Goldman przystąpił na ulicy do Kormanana i po gwałtownej sprzeczce, wyjąwszy rewolwer usiłował dać strzał. Na szczęście nadbiegł posturkowy, który wytrącił Goldmanowi broń z ręki i w ten sposób udaremnił zamach morderczy. Dr. Goldman został aresztowany i przewieziony do więzienia śledczego. Zamach wywołał ze względu na osoby wchodzące w grę olbrzymie poruszenie i wielką sensację.

Stany Zjednoczone Europy w kieszeni wuja Sama

Wuj Sam: Very well! Razem łatwiej ten ciężar udźwigną.

Film mówiony w Polsce.

„Spiewający błazen” zachwyca od 3 dni Warszawę.

Warszawa, dnia 5. 10.

Nasz korespondent donosi: Byliśmy onegdaj w Warszawie świadkami niezwyklego wydarzenia. Po raz pierwszy w Polsce zademonstrowano najnowszą, sensacyjną zdobycz techniki — film mówiony. Ten nowy „cud” zdobywa świat w błyskawicznym tempie. Lwia część kin londyńskich przekształciła się już w „mówiące”, w Berlinie 5 teatrów świetlnych porzuca nieme obrazy. Polska od kilku dni posiada 1-sze „ga-

dające” kino — Splendid w Warszawie. Wiele jeszcze wody upłynie, zanim „talkies” zyska u nas powszechne prawo obywatelstwa. Względy natury materialnej stoją temu na przeszkodzie. Sam aparat reprodukcji kosztuje wiele tysięcy dolarów. Aparatura „zdejmująca” kosztować musi setki tysięcy w walucie amerykańskiej. Tylko miliony widzów mogą zamortyzować takie inwestycje, a na te miliony w Polsce jeszcze liczyć nie można. Dlatego też będziemy się musieli w najbliższym okresie zadowolić obrazami z tekstem angielskim ew. niemieckim. Zademonstrowany w Warszawie „Spiewający błazen” z słynnym śpiewakiem amerykańskim Jolsonem w roli tytułowej objechał już kraje anglosaskie, gościł w stolicach Niemiec, Austrii, Czech i Skandynawji, osiągając wszędzie sukces imponujący. Bo też jest to jedynie w swoim rodzaju widowisko, gdy „wielki niemowa” zaczyna gadać, śpiewać, krzyczeć, śmiać się i płakać zupełnie wyraźnie i zupełnie naturalnie. Wrażenie jest wprost niesamowite. Oczywiście brak języka polskiego, zastąpionego wyjaśnjącymi napisami, daje się we znaki i osłabia nieco efekt, nie w tym jednak stopniu, aby nie uważać filmu mówionego za ósmy cud świata. Nie ulega wątpliwości, że ten nowy rodzaj sztuki dopiero szuka swej właściwej drogi. Ale już dzisiaj niema siły, która mogła go unicestwić.

Czyż ofiary i poświęcenia lotników polskich nie mają wydać bujnych owoców?

Obywatele, popierajcie Ligę Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej, a dacie możność balsego rozwoju polskiego lotnictwa.

Z KRAJU.

KALISZ. Wystawa prasy katolickiej. „Katolicki Komitet Prasowy” w Kaliszu zwraca się do wszystkich P. T. panów wydawców dzieł katolickich, oraz do wszystkich księgarń wydawniczych i redakcyj pism katolickich o łaskawe nadesłanie wszelkich książek, pism, broszur itp. na organizującą się w Kaliszu wystawę prasy katolickiej. Wystawa urządzoną będzie w okresie od 28 października do 5 listopada br. Gwarantujemy zwrot i czystość nadesłanych książek. Ekspozycje nadsyłać prosimy pod adresem: Redakcja „Głosu Kaliskiego” w Kaliszu, ul. Narutowicza 4.

W Łodzi 13 373 bezrobotnych.

Na terenie Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Łodzi (miasto Łódź i powiaty łódzki, sieradzki łęczycki i brzeziński) w dniu 28 września br. było w ewidencji zarejestrowanych bezrobotnych 19 333 w tem w samej Łodzi 13373, w Pabjanicach 1420, w Zgierzu 1819, w Zduńskiej-Woli 554, w Tomaszowie Mazowieckim 1440, w Konstancynie 291, w Aleksandrowie 138, w Rudzku Pabjanickiej 298.

W samej Łodzi z zasiłków korzystało w ubiegłym tygodniu 10 990 bezrobotnych. Pracowników umysłowych pobierało zasiłki doraźne 53.

Z Gdyni.

Niedługo cieszył się łupem.

W Gdyni grasuje od dłuższego czasu śmiała banda włamywaczy, której policja mimo wszelkich wysiłków nie zdołała dotychczas unieszkodliwić. Niedawno skradli złodzieje ze sklepu firmy Drygas 4 gramofony i inne rzeczy wartości 1200 zł, a ze składu firmy Br. Szwarc maszyny do pisania wartości 2000 zł. W ub. środę udało się zaarrestować jednego członka bandy, niejakiego Józefa Nowaka, rodem z Krakowa. Część łupu odnaleziono w lesie pod stekiem liści.

Ludność m. Gdyni rośnie.

W ciągu miesiąca września zameldowało się w Gdyni 1563 osób i to 991 osób samotnych i 166 rodzin. Z Pomorza przybyło 867 osób, z Poznańskiego 222, z b. zaboru rosyjskiego 292, z Małopolski 52, z Kresów 70, ze Śląska 10, z Niemiec 17, z W. m. Gdańska 26, z Francji 5, z Czech 1 i ze Stanów Zjednoczonych 1.

Odmeldowało się 553 osób, w tem 414 samotnych i 42 rodzin. Z tej liczby odmeldowało się na Pomorze 239 osób, do Wielkopolski 120, do b. zaboru rosyjskiego 121, do Małopolski 26, na Kresy 10, na Śląsk 9, d W. m. Gdańska 20, do Francji 2 osoby.

Przemeldowało się w obrębie miasta 1182 osób, w tem 584 osób samotnych i 170 rodzin.

Stan ludności miasta Gdyni wyniósł dnia 30 września 31 955 osób.

Z Gdańska.

Poświęcenie statku „Baltavia”.

W Gdańsku odbyło się uroczyste poświęcenie na linii Londyn—Gdańsk—Kłajpeda—Libawa nowego statku „Baltavia”, należącego do United Baltic Corporation. Na uroczystość tę przybyli m. in. wysoki komisarz Ligi Narodów hr. Gravina, przedstawiciele komisariatu generalnego R. P., senatu W. M. Gdańska, reprezentanci sfer gospodarczych i przedstawiciele prasy.

Bezrobocie w Gdańsku rośnie.

Pisma gdańskie wskazują na wzrost bezrobocia w Gdańsku. Według obliczeń urzędu pracy liczba bezrobotnych wynosi obecnie 9 296, co w porównaniu z danymi we wrześniu wykazuje wzrost o 3,8%.

Niezgoda w łonie senatu gdańskiego.

Powzięte ostatnio uchwały kongresu gdańskiej partji centrowej uważane są w gdańskich kołach za sygnał rozpoczynającej się ostrej walki w łonie koalicyj. Walkę tę toczy partja centrowa z socjalistami. Panuje obawa, iż tarcia w łonie koalicyj doprowadzić mogą w najbliższych tygodniach do ustąpienia obecnego senatu gdańskiego.

Socjalistyczne frazesy i rzeczywistość.

Wymowy cyfr nie zagłuszy krzyk i oszczerstwo. — Kto więcej pracował dla biednych socjaliści czy my? — Jak socjaliści gospodarowali w Łodzi?

Tak zwana Polska Partja Socjalistyczna wydała obecnie drugą odezwę, w której pełno jest wyzwisk, obelg i fałszów. Przekonawszy się, że **tasiemcowa odezwa pierwsza nie wywarła większego wrażenia**, chwyciła się obecnie innej metody, mówi o dawnej niezgodzie między NPR. Ch. D., o pijaństwie itd., itd. Kto jak kto, ale socjaliści nie mają prawa wytykać komukolwiek dawne swary, bo nie było zartarszej walki, jak walka, tocząca się do niedawna między Wolnymi Związkami, a PPS, która dzisiejszego swojego kandydata czołowego jeszcze w roku 1925 nazywała zdrajcą klasy pracującej i służalcem Niemców.

O pijaństwie socjaliści lepiej nie mówią. Nie nasi to ludzie chodzili kompletnie „urzędni” na posiedzenia komisji i pełnej Rady, nie nasi ludzie przeszkadzali artystom z łóż teatralnych przy przedstawieniach.

Takimi kpinkami PPS. warstwy pracującej, patrzącej na hulajki czerwonych przywódców nie przekona. **Warstwa pracująca chce widzieć cyfry**, chce na podstawie liczb przekonać się o prawdzie.

Dlaczego panowie z PPS. tych liczb nie podajecie? Dlaczego ograniczacie się do twierdzenia, że grupa nasza (Ch. D. i N. P. R.) w Radzie Miejskiej dla ubogich nic nie zrobiła, nie podając dowodów? **Bo tych dowodów nie macie. A istniejące liczby zadają kłam Waszym twierdzeniom i zbijają Waszą obłudę i kłamstwo.**

Twierdzenie, panowie socjaliści, że Ch. D. i N. P. R. miała w Radzie Miejskiej większość i że te dwie własne grupy ponoszą odpowiedzialność za ciężkie położenie warstwy pracującej.

W pierwszej klasie szkoły ludowej uczyli Was, że połowa 60 jest 30. **Ch. D. i N. P. R. miały razem 28 mandatów na 60 Gdzie jest większość!?**

Prawda, że wpływ tych grup na stanowisko Rady był wielki. Jak ten wpływ wyzyskano?

Weźmy dla przykładu jeden tylko dział, opieki społecznej, który siłą rzeczy, najuboższe warstwy najbardziej interesuje.

Dzięki wysiłkom Ch. D. i N. P. R. budżet w tym dziale rozrósł się w przeciągu ostatnich lat ogromnie.

Oto co mówią liczby:

W roku 1924-25, a więc przed wyborem obecnej Rady, w której zajmujemy 28 miejsc, wydało miasto nasze na odtwartą opiekę społeczną, to znaczy na doraźną pomoc dla ubogich i kuchnię ludową, łącznie z domem starców tylko 294820 złotych. A teraz patrzcie, jak Rada w ciągu ostatnich 3 lat mimo ciężkiego położenia finansowego miasta naszego, wydatki na opiekę społeczną stopniowo podwyższała.

Wydano na	W roku 1925 zł	W roku 1927/28 zł	W roku 1928/29 zł	W roku 1929/30 zł
Otwarta opieka społeczną	294820	530225	623152	690310
Szpitalnictwo	203365	474267	539009	591294
Dom obywatelski	9277	8408	11011	10554
Zakład Św. Ludwika	6527	10185	11813	12303
Dom sierot	55200	67390	76826	77611
Dom starców	—	21350	48717	65876
Schronisko niemowląt	6800	62089	75116	75449
Razem	575989	1173904	1385704	1523399

To znaczy, że wydatki na opiekę społeczną podniosły się dzięki staraniom Ch. D. i N. P. R. z 575 tysięcy 989 złotych w roku 1925 na 1 milion 523 tys. 399 zł.

To jest prawda, którą zaświadczały liczby. Tej prawdy nie zagłuszają Wasze krzyki i obelgi, tak samo, jak frazesami i obietnicami nie usuniecie obrazu strasznych skutków socjalistycznej gospodarki w mieście Łodzi, gdzie dzięki rządowi socjalistycznym za 1-pokojowe mieszkanie jeszcze nie wykończono w nowych domach żąda się — 80 złotych.

Tam towarzysze Wasi, panowie socjaliści, zdobyli się na to, że „Sokołowi” przyznano zapomogę w wysokości 1000 zł., gdy niemieckie i żydowskie towarzystwa sportowe otrzymały 10 000 zł.

Na Polską Macierz Szkolną przeznaczył socjalistyczny magistrat m. Łódź 1000 zł. na Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej „Orle” także 1000 zł. Zato wydano na niemieckie i żydowskie szkoły i instytucje oświatowe 162.000 zł.

Podczas gdy za rządów narodowych w Łodzi przy samych pracach kanalizacyjnych zatrudniano do 4.000 robotników, socjalistyczne rządy zatrudniają tylko 600 robotników i to przez 3 dni w tygodniu (dane z lipca br.)!!

Gdy rozgoryczeni taką gospodarką robotnicy wysłali do wiceprezydenta (oczywiście także socjalisty) delegację przedstawicieli robotników znaleźli zamknięte drzwi i — przywołaną policję. Dla tych czerwonych rządców — rzecz

jasna — nie starczył jeden samochód. Zakupili więc drugi luksusowy.

Oto obraz socjalistycznej gospodarki w Łodzi. Wcale nie lepiej jest w wszystkich innych miastach, gdzie rządzi socjaliści.

Oto druga prawda, której nie zagłuszy żadna odezwa socjalistyczna, chociażby oszczerstwem i błotem najbardziej cuchnąca.

Panowie socjaliści! Polska warstwa pracująca ma dość Waszej demagogii i obłudy.

Jutrzejszej niedzieli da Wam odpowiedź na Wasze obietnice i pokwitowanie za wszystkie Wasze kłamstwa i hulajstwa, głosując gremjalnie na listę nr. 5.

Następca Waldemarasa.

Tubialis.

powodujący zahamowanie normalnego ruchu, wytrąca na chwilę „robotę” z jego niezmaczonej, milczącej pracy. Zapala się wówczas biała lampka, która oznacza, iż w tej lub tamtej dzielnicy nastąpiła przeszkoda. Zgodnie z nią wstrzymuje się działanie instalacji na sąsiednich ulicach, aż do chwili, kiedy sygnalizacja nie obwieści, że znów wszystko w porządku...

Życiem setek tysięcy ludzi kieruje elektryczny człowiek, „robot”, wywiązuje się ze swej odpowiedzialnej misji z całą dokładnością, sumiennością i... bez szemrania.

Na szerokim świecie.

W Ratyźbonie (Niemcy) w czasie budowy wielkiej fabryki cukru zawaliło się rusztowanie, grzebiąc w swych murach 4 robotników. Jeden z nich zmarł.

Z Bombaju donoszą: w miejscowości Bhilsa w Gwaliorze zawaliła się szkoła. 14 dzieci zabitych, 23 rannych ciężko, wiele odniosło lżejsze obrażenia. Katastrofa nastąpiła podczas lekcji.

Dotychczasowe rezultaty głosowania do władz miejskich w Salonikach wykazują porażkę partji Venizelosa.

Choć deszcz padał w Anglii w ostatnim czasie, urząd zaopatrywania w wodę w Londynie postanowił jednakże, że nie stanowi to jeszcze dostatecznego powodu dla zniesienia obowiązujących ograniczeń w spożyciu wody.

Powódź w Pendźbie.

Powódź w Pendźbie wyrządziła ogromne szkody. Tak więc 206 osób zatonęło. Zginęło 8 tys. sztuk bydła. Ogromne tereny ziemi zostały zalane. Zniszczonych zostało 69 tys. domów, 8 tys. budynków mieszkalnych zaś zostało poważnie uszkodzonych.

Tragiczny koniec walki byków.

Pierwszy dzień walki byków bieżącego sezonu zakończony został tragicznie. Słynny madrycki toreador Antoni Sanchez w czasie walki został raniony przez rozjuszonego byka. Zwierzę rozpruło rogami bok toreadorowi a następnie stratoowało go. Sanchez jednak, ostatnim wysiłkiem wbił szpadę pod łopatkę byka, kładąc go trupem. Antoni Sanchez leży obecnie w szpitalu. Nadzieje na utrzymanie go przy życiu są słabe.

Sytuacja w Bolszewji.

Mars: Zdaje się, że tu czeka mnie pierwsza robota!

(Ilustracja z „Dziennika Chicagoskiego”, ujmująca swem naiwnem, ale niemniej wysoce plastycznym przedstawieniem sytuacji na Wschodzie).

„Robot” kieruje życiem setek tysięcy.

Elektryczny człowiek na ulicach Nowego Jorku.

Nowy Jork, w październiku. „Robot” — elektryczny człowiek znajduje coraz to szersze zastosowanie w życiu amerykańskim. Większość funkcji, które związane są z dokładną i precyzyjną pracą, powierza się obecnie tym ludziom ze stali, baterji, zwojów elektrycznych i, jak okazuje się z wyników ich pracy, są to pracownicy idealni i... niezmordowani.

Obecnie Nowy Jork szczyli się niezwykłym wynalazkiem przystosowania pracy „robotów” do skomplikowanych funkcji regulacji ruchu ulicznego. W niewielkiej kabinie, w najruchliwszej dzielnicy Manhattan, ustawiono przyrząd, przypominający licznik elektryczny z mnóstwem kółek, kontaktów, a nad nim wielką mapę dzielnicy z wszystkimi ulicami.

U wylotu i na skrzyżowaniu każdej ulicy ustawione są miniaturowe lampki elektryczne, nie większe od główek szpilki, koloru czerwonego i zielonego. Tuż obok zegar o trzech wskazówkach. Wskazówki biegają, zapalają się światełka czerwone... Ruch został wstrzymany na pół minuty... Oto przechodzą niewidzialni przechodnie przez jezdnie, wre życie milionowego miasta. Po chwili zapalają się światełka zielone... Mkną tysiące samochodów nieprzerwanym potokiem do chwili, kiedy wska-

zówki na zegarze znów nie odliczą minuty czasu... Bezdźwięcznie pracujący mechanizm uzgadnia swą pracę z mechanizmem zegara, co trzy minuty następują dłuższe przerwy i ruch rojnych ulic dzielnicy płynie niczem nieskrępowany. Specjalna instalacja łączy kabinę z ulicami tej dzielnicy, z sygnałami świetlnymi i tylko jakiś nagły wypadek,

Socjaliści urządzili pogrom komunistycznego dziennika żydowskiego w Chicago. Żydzi-komuniści po stronie Arabów.

Dziennik Związkowy z Chicago donosi, że kilkunastu młodych sjonistów zaatakowało biura żydowskiego pisma komunistycznego „The Daily Freiheit”. Wybito szyby i zniszczono front wydawnictwa, ale sjonisci nie mogli dostać się do wnętrza.

Sygnałem do walki był artykuł redakcyjny w piśmie komunistycznym, atakujący sjonistów, nazywający ich „narzędziem brytyjskiego imperjalizmu w Palestynie”.

Około północy czterech sjonistów przyprowadzono do celi więziennej w strażnicy Fillmore, a silny oddział policji patrolował dzielnicę żydowską,

głównie w okolicy biur pisma „The Daily Freiheit”, bowiem zgromadziło się tam około stu żydowskich komunistów, gotowych do odparcia ataków ze strony sjonistów. Obroną przed sjonistami kierował Nels Kjar chicagoski komunist. On, oraz kilku innych winę za rozruchy zwałają na weteranów z wojny światowej żydowskiego pochodzenia. Sjonisci natomiast twierdzą, że przyczyną zaburzeń byli komuniści i ich pismo, które pochwalalo wybrki Arabów. Młodzież żydowska od kilku dni groziła „oczyszczeniem komunistycznego narożnika” więc spełniła pogroźki. Policja aresztowała kilku młodych żydów.

Nauka — Literatura — Sztuka.

Kandydaci do nagród Nobla

Komisja, przyznająca rok rocznie nagrody z fundacji Nobla, ma w roku bieżącym do dyspozycji 7 nagród. Przypisać to należy okoliczności, że z ubiegłego roku zostały jeszcze dwie nagrody: pokojowa i nagroda za najlepszą pracę naukową z zakresu fizyki.

Co do osób kandydatów na tegoroczne nagrody Nobla, nie można powiedzieć nic pozytywnego. Oficjalnych zgłoszeń jeszcze niema, rozmaite pisma rozpatrują tylko poszczególne kandydaty.

Najwięcej jest kandydatów do nagrody literackiej. Koła niemieckie wysuwają swą kandydatkę **Ricardę Huch**, wielu zwolenników posiada także **Tomasz Mann**. Czołowym kandydatem francuskim jest **Roger Martin du Gard**; Anglija wysuwa **Chestertona** i **Galsworthy'ego**. Włoskim kandydatem jest **Gugliemo Ferrero**; poza tym poważne szanse mają **Maxym Gorkij** i **Sinclair Lewis**.

Najpoważniejszym kandydatem do nagrody pokojowej jest **Eryk Marja Remarque**, autor rewelacyjnej książki „Na zachodzie bez zmian”. Przeciw Remarque'owi występują jednak nacjonalistyczne koła niemieckie i włoskie; nie wiadomo, czy komisja uwzględni wspomniane protesty.

Jako prawdopodobny kandydat do nagrody z fizyki wymieniany jest znany uczyony norweski, dr. **Wiktor Goldschmied**.

W innych dziedzinach figurują różne kandydaty; na razie trudno je wszystkie podać, gdyż codziennie napływają inne. (bar.)

Wystawa sztuki polskiej w Berlinie.

Wystawa współczesnej sztuki polskiej w Berlinie, która miała pierwotnie odbyć się w bieżącym roku w Berlinie, w lokalu Vereinigte Staatsschulen für Freie und Angewandte Kunst (przy Hardenbergstrasse) odbędzie się prawdopodobnie na wiosnę przyszłego roku. Narazie toczą się pertraktacje w tej sprawie między Poselstwem Rzeczypospolitej, Tow. Szerzenia Sztuki Polskiej Wśród Obcych i odpowiednimi niemieckimi sferami artystycznymi w Berlinie. Jak wiadomo, wystawa polska w Berlinie ma być rewanżem za wystawę niemiecką w Warszawie.

Ciekawy program teatrów moskiewskich.

W nowym sezonie teatralnym w Moskwie ujrzą światło dzienne następujące sztuki: Wielki Teatr wystawia balet Orańskiego p. t. „**Footballista**”. Temat zaczerpnięty został z życia sowieckiego. Poza tym wystawiony tam będzie „**Stalowy skok**” Prokofjewa. Szereg dzieł wystawionych będzie w nowej inscenizacji m. in. opera „**Judyta**”. Teatr Mały przygotowuje „**Don Karlosa**” Schillera oraz kilka sztuk autorów sowieckich. Teatr Artystyczny (pierwszy) zapowiada wystawienie „**Zmartwychwstania**” Tolstoja w inscenizacji Raskolnikowa, „**Sen wuja**” Dostojewskiego, „**Otella**” Szekspira i kilka sztuk autorów sowieckich. Teatr Meyerholda wystawia dwie nowe sztuki, a mianowicie „**Strzał**” znanego współczesnego poety Bezimińskiego i „**Chcę mieć dziecko**” Tretiakowa. Obie sztuki poruszają aktualne tematy. Repertuar przyszłego sezonu zawierać będzie jedynie trzy sztuki, zapożyczone ze scen zachodnio-europejskich.

Nowy teatr polski

otwarte w **Staniławowie** nad Bystrycą. Staniławów liczy przeszło 30 tys. mieszkańców, miasto wojewódzkie, leży 140 klm. od Lwowa, kulturalnej centrali na południowym wschodzie Polski. Nową placówkę należy powitać z uznaniem.

Film.

„Legenda Tatr” na filmie.

Wytwórnia „Enhafilm” nabyła od Kazimierza Przerwy-Tetmajera wyłączne prawa na sfilmowanie jego słynnej epopei p. t. „**Legenda Tatr**” („**Maryna z Hrubego**”) i „**Janosik** Nedza Litmanowski”. Reżyserję filmu opartego na powyższym arcydziele objął p. Józef Lejtes, twórca „**Huraganu**” i „**Z dnia na dzień**”.

Premjera polskiego filmu w Rzymie w obecności Mussoliniego i dyplomatów.

Z Warszawy donoszą: W najbliższych dniach odbędzie się w Rzymie w jednym z najwytworniejszych kin, pre-

mjera polskiego filmu „**Przedwiośnie**”, osnutego na tle znakomitej powieści Stefana Żeromskiego. Do Rzymu udaje się specjalna delegacja z Warszawy, aby zaprosić dyktatora Włoch Mussoliniego na premjerę. Mussolini przyjął delegację i obiecał przybyć na przedstawienie.

Na wyświetlenie filmu polskiego zaproszono również cały korpus dyplomatyczny w Rzymie.

Niemieckie filmy zalewają rynki zagraniczne.

W ostatnich dniach, prasa angielska szeroko rozwodzi się nad sprawą importu do Anglii filmów produkcji niemieckiej. Jak

się okazuje, w ciągu pierwszej połowy b. r. Anglija sprowadziła 638.000 metrów filmu produkcji niemieckiej. W roku ubiegłym w tym samym czasie sprowadzono 340.000 mtr. Jednocześnie, w tym samym okresie czasu, Anglija eksportowała do Niemiec 380.000 mtr. filmów swego wyrobu, co w zestawieniu z pierwszym półroczem roku ubiegłego stanowi zmniejszenie się eksportu o 170.000 metrów. Z zestawień cyfrowych eksportu niemieckiego wynika, iż nietylko do Anglii wywóz filmów wzrósł tak znacznie, bowiem w pierwszym półroczu b. r. Niemcy wyeksportowały ogółem 13.500.000 metrów filmu, sprowadzając z zagranicy zaledwie 9.000.000 metrów. Niemcy uważają Anglię za swego najlepszego klienta w dziedzinie produkcji filmowej, następnie dopiero Austrię, Czechosłowację, Francję, Rosję sowiecką i Argentynę.

Poranny spacer.

Pieska czarnego zostawiłem w budzie
(Zbyt mi codzienne przypomina troski)
I tam poszedłem, gdzie nie chodzą
W świat pól szeroki, słoneczny i boski.

Patrzę na chmury płynące po niebie,
Na dal jesienną, czystą i bez końca,
Znowu na chwilę odnalazłem siebie
W ciepłym potopie złocistego słońca.

Las mię powitał swoją głębią ciemną
I polne drogi, wiodące w pustkowie —
I długo miałem rozmowę tajemną
Z kwiatkiem, tulącym się w przydrożnym rowie.

Chłonałem w siebie i brałem na własność
Blaski na ziemi, światła na błękitcie,
I znów uczulem w duszy ową jasność,
Którą zaciera mi codzienne życie.

Henryk Zbierzchowski.

Fetysze.

Gdyby ktoś, śladami Gerbault'a, parę lat temu wyjechał samotny na morze, czy inne bezludzie, a teraz między nas powrócił, zaskoczony był by zmianami, zaszlemi w świecie kulturalnym.

Postęp — nikogo dziś nie dziwi. Przechodzimy szybko do porządku dziennego nad udoskonaleniami w radiofonji, czy telewizji; rekordy lotnicze entuzjasmują nas tak samo, jak każdy inny rekordowy wyczyn sportowy. Rekordy i wynalazki — to hasło naszych czasów, to oblicze ducha czasu.

Bez wątpienia idziemy naprzód, ale nie pod każdym względem. Jak zdziwiony byłby ów podróżnik, wracający z bezludzia, zauważywszy, że obok postępu w dziedzinie materialnej, ludzkość cofa się w dziedzinie kultury duchowej, cofa się do zamierzchłych czasów pogaństwa.

Dawniej gdy dwoje ludzi, bliskich sercem, rozstać się miało na czas dłuższy, gdy jedno z nich odejść miało w świat przygód, walk i zwycięstw, tradycja nakazywała polecić go Bogu, obdarować medalikiem z Matką Bożą, który go strzedz miał od złego i chronić w potrzebie. Dziś tradycja ta poszła nieledwie w zapomnienie, bo zastąpiła ją inna: fetysze.

Zaczął się od Nennette i Rin-tin-tin, parki lalczek, noszonych przy guziku, a mających przynosić szczęście. Później nadeszły inne, rzekomo pewniejsze talizmany, jako to niedźwiadki, djabełki, koty, chrabąszcze itp. Dziś „przywoity” automobilista nie ru-

Włosi o współczesnej literaturze polskiej.

Medjolańskie czasopismo literackie „Il Contegno” drukuje obszerny artykuł, poświęcony prozajkom polskim ostatniego dziesięciolecia. Autor artykułu de Guttry we wstępie podkreśla olbrzymią rolę, jaką odegrała twórczość literacka dla Polski pod panowaniem zaborców, a następnie przechodzi do autorów współczesnych, wymieniając i analizując dzieła Żeromskiego, Kadena-Bandrowskiego, Nałkowskiej, Goettla, Wołoszynowskiego, Iwaszkiewicza, Witkatego, Makuszyńskiego, poczem wymienia już bez bliższej analizy, innych pisarzy polski współczesnej, podkreślając, jako cechę szczególną, znaczną liczbę kobiet-autorek, wśród których wymienia Wielopolską, Dąbrowską, Kossak-Szczucką i Kuncewiczową.

Zjazd naukowy w Zamościu.

Z okazji 300-letniej rocznicy śmierci Szymona Szymonowicza, odbył się w Zamościu zjazd przedstawicieli uniwersytetów, instytucyj naukowych i kulturalnych oraz ludzi nauki z całej Polski. Po uroczystej akademii, na którą złożyły się (po odsłonięciu pomnika ku czci Szymonowicza) przemówienia i wykład pro. Tad. Grabowskiego p. t. „**Szymon Szymonowicz na tle epoki**” — nastąpiło otwarcie wystawy rzadkich druków dzieł sztuki i kultury, odnoszących się do Szymona Szymonowicza, Jana Zamoyskiego i Zamościa.

W drugim dniu zjazdu odbył się szereg odczytów, wśród których podkreślić należy wykład prof. Lempickiego „**Szkolnictwo humanistyczne w Polsce, ze szczególnym uwzględnieniem akademii zamoyskiej**”.

Z okazji zjazdu wyszły następujące wydawnictwa: Księga Pmiątkowa p. t. Szymon Szymonowicz i jego czasy, która zawiera ostatni za życia napisany 6. p. prof. Józefa Kallenbacha artykuł p. t. „**Wejście w Szymonowicza**”, rozprawa dr. Stanisława Kota „**Helmstedt i Zamość w dziejach kultury humanistycznej**”, rozprawa dr. Janiny Królińskiej „**Szymon Szymonowicz**”, teka drzeworytów na temat architektury Zamościa, Tadeusza Cieślewskiego, syna oraz ozdobię wydany szczegółowy program zjazdu wraz z krótkim opisem Zamościa.

Książki nadesłane redakcji.

„**Geografja gospodarcza wraz ze statystyką życia współczesnego**” (100 ilustracji, map i wykresów), Jakóba Stefana Cezaka. Skład główny: Dom „**Książki Polskiej**” w Warszawie.

„**Da livre de la France**”, prof. A. Roux. Nakładem Gebethnera i Wolffa w Warszawie.

„**Psychologja dziecięctwa**”, prof. W. W. Zienkowskiego, nakładem Książnicy—Atlas we Lwowie.

„**O technicznym wyzyskiwaniu sił przyrody**”, inż. Winc. Czerwińskiego, Książnica—Atlas, Lwów.

„**Geografja Polski**”, Stanisława Pawłowskiego, nakładem Książnicy—Atlas we Lwowie.

„**Organizacja władz szkolnych i szkolnictwa wszystkich stopni w Polsce Odrodzonej**”, podręcznik dla kandydatów do zawodu nauczycielskiego, F. Sliwińskiego, nakładem Książnicy—Atlas.

„**Polsko-niemiecki układ waloryzacyjny**” Dr. Józefa Sułkowskiego, Księgarnia Uniwersytecka, Poznań.

„**Waga wozowe i wagonowe**”, źródła błędów metody sprawdzania, przepisy legalizacyjne; opracował inż. Tad. Smoleński, nakładem autora, 1929 r.

szy się w podróż bez jakiejś maxotte'y wierząc, że szczęście mu ona przynosi.

Naręczona, chcąc dać wyraz uczuć wybranemu, przy rozstaniu daje mu jakąś kulkę, straszdełko, które ma strzedz losów i wierności miłego.

Jeszcze trochę, a dojdziemy do tego, że przy wejściu do domu widnieć będzie jakiś smok, chrabąszcz czy pajak, któremu cześć oddawać się będzie, dla zapewnienia sobie powodzenia.

O jakże mało różnimy się od przodków naszych z czasów przedhistorycznych.

L. K.

San

Jacek Furdyga donosi:

Nalewki, 4 paźdz.

Szanowna Redakcjo!

Sprzedaję gudiłajowi różne pamiątki, jakie przywiozłem z Wierchosławic, i dlatego na razie za żadnym politycznym chlebem oglądać się nie potrzebowałem. Chciałem zresztą wyczekać, aż się sytuacja ździebko wyklaruje. Tymczasem widzę, że in politycis 6ma się robi coraz większa. Przez pewną babę, która chodzi prac do Belwederu, dałem Dziadkowi awizo, że mam się wycofać z Piasta i wrócić do Warszawy z ważnymi informacjami. Myślałem, że stary przyśle po mnie zaraz sztafetę i że przeziemuje za belwederskim piecem, który jest jeszcze najcieplejszy i najlepiej mi pasuje. Ale czy to że baba skrewiła, czy wskutek jakiej innej intrygi, Dziadek nie zareagował na moją próbę zbliżenia się do niego, i w ten sposób cała ta kombinacja stworzenia nowej sytuacji politycznej w łeb wzięła. Zastanawiałem się po niewczasie, że odchodząc z Belwederu, nie buchnąłem jakiej srebrnej tytonierki albo papierosnicy, bo stary jak amen w pacierzu przysłałby za mną wywia-

downę, i w ten sposób kontakt między mną a Dziadkiem zostałby nawiązany.

Gdy mi już wyszły różne wierzchosławickie kawałki i coraz trudniej było żyda na borg nabierać, postanowiłem sobie zapukać do Ignaca Daszyńskiego, który przecie także jest marszałkiem, a choć nie mieszka w Belwederze, to jednak ma bardzo ładne burżujskie locum, jada na prawdziwej porcelanie, nosi jedwabne szkarpetki, popelinowe gatki, i co tygodnia zmienia półkoszulek.

Łatwiej jednak było powiedzieć sobie, że pójdę do Ignaca, niż się do niego dostać. W przedpokoju przyjął mnie jakiś totumbas w nicianych rękawiczkach, i spytał, jakie jest moje życzenie. Powiedziałem mu, że jestem towarzysz Jacek, i przyszedłem do pana marszałka na polityczną konferencję. Tedy on kładzie przede mną kartkę do wypełnienia, w której były rubryki: 1) Godność, 2) W jakiej sprawie, 3) Z czyjego polecenia.

Jakem ujrzał te fiksy faksy, to poczęła wzbierać we mnie cholera, bo przecie nie takie to dawne czasy, gdy Ignaca można było zdybać w lada probierni i interes z nim na kolanie załatwić. A teraz, aby się dostać przed jego facjatę, pisz supliki i ekskuzuj się, jaka okoliczność cię sprowadza. Ale ostatecznie powiedziałem sobie: kto szlachetkę prosi w kumy, musi znieść jego fomy — i wypełniłem kwestionariusz tak: 1) Jacek Furdyga, adjutant belwederski en suite w rezerwie; 2) pragnę odbyć z Panem Marszałkiem konferencję polityczną; 3) z polecenia Ducha świętego i szerokich kół obywatelstwa Rzeczypospolitej.

Dryblas zaniósł to Ignacowi, i niebawem wrócił z odpowiedzią, że pan marszałek zaraz mnie przyjmie, skoro tylko zje drugie śniadanie.

Legenda o funduszu dyspozycyjnym.

Zamiast Kroniki Niedzielnej.

Bydgoszcz, 4 października.

Wiadomo wam, serdeczni czytelnicy, że jednym z kamieni niezgody między marszałkiem Piłsudskim a stronnictwami opozycyjnymi jest ów ośmiomilionowy fundusz dyspozycyjny, który jest, choć nie powinien być, i którego już nie ma, choć być powinien. Trochę pogmatwana historia, ale kto ma łyżkę oleju w głowie, ten ją wyrozumie i rację mi przyzna.

Otóż ten fundusz dyspozycyjny nie dawał mi spać. Myślałem sobie: pożył się przy nim niejeden, a ja mam być ten odsadzony od miski? Gdzie w tem jakaś sprawiedliwość, tem więcej, że jestem przeciw sanatorom, i to spotęgowanym sanatorom, bo jestem za Sanacją.

A ponieważ jestem dobrym kombinatorem, jak wszyscy zresztą ludzie z mego obozu politycznego, więc pewnego dnia, wdziawszy czarny anielez, pojechałem do Warszawy, i zgłosiłem się — nie u Pana Marszałka wprawdzie — ale u takiego pana, o którym wiedziałem, że ma dużo do gadania, a jeszcze więcej do rozdania.

Moja wizytówka musiała na tego pana podzielać jak czerwona płachta, bo w progu gabinetu zastąpił mi drogę i spytał ostrym jak angielska musztarda głosem:

— Pan... czego?

— Panie szefie — rzekłem mrużąc znacząco oko — chciałbym stworzyć dziennik sanacyjny w wielkim stylu.

Mój gospodarz stał się w jednej chwili podobnym do rogalka, umazanego w gorącym mleku. Zrobił się miękki, ciepły i trochę słodkawy.

— Proszę, niech pan siada.

Zajęliśmy miejsca.

— Pana szefa może to zdziwi — podjąłem pierwszy rozmowę — że ja, zagorzały Chadek, chcę przejść do Sanacji. Uczynię to nawet z muzyką i z rozwiniętymi sztandarami. Nie od dzisiaj wierzę ja gorąco w program Sanacji, który stał się dla mnie ewangelją, koranem, talmudem — czem pan chceś. Że będę umiał być waszym człowiekiem, na to daję panu moją rękę. Więcej dać nie mogę, bo niema. Będziecie mieli ze mnie taką wyrękę, że... że Sławek będzie jeden, a ja drugi. Jak już komu służę, to na całego. Trzeba kogo piórem schlastać — proszę! Przecież w tem to ja majster. Trampczyńskim, Dmowskim, Niedziałkowskim i innym pludry zedrę i tak im bekony posolę...

— Pan pali? Może płaskiego?

— Dziękuję, potem, potem. Najpierw sprawy publiczne a potem przyjemność. Cóż to ja mówilem? Aha, że tym różnym draniom bekony posolę. Zbliżają się wybory do rad miejskich, może będą niedługo i wybory sejmowe. Tam jestem ja właściwym człowiekiem na właściwym miejscu. Moje ręce, nogi i gęba będą wam się w oczach mnożyły, tak ja umiem pracować. Z czarnego zrobić białe, z białego czarne, z dnia noc, z nocy dzień, z biskupa złodzieja, ze złodzieja biskupa — u mnie nie ma niemożliwości.

— Może pan jednak pozwoli prezydenta? Pyszne papierosy, specjalnie dla nas robione.

— Dziękuję, wolę później. Skończmy pierwszej de publicis. Otóż w polityce to ja jestem mistrzem czarnej magji. Jeżeli panowie każecie, to ja Nowaczyńskiego tak schowam, że i rodzona matka go nie odzuka.

— Za pozwoleniem, czy pan zna Liebermana?

— Znam. Znam go jak dziurawego cwancygiera. Och, dla niego to jabym obmyślił coś super fine extra, bo ja jestem specjalistą od takich parchów...

— Fe! jak można!

— Pardon, chciałem powiedzieć; od Polaków możeszowego wyznania. Jeżeli mi panowie zastawicie wolną rękę i nie pożalujecie forsy, to do roku niema w tej Rzeczypospolitej dziury bez pomnika Pana Marszałka. Bodaj z gipsu, bodaj z wypalanej gliny, ale będzie. Jesteście panowie za faszyzmem — bon!

Jesteście za dyktaturą — bon-bon! A jesteście za obieralną monarchją — trzy razy bon! Ja jestem entuzjasta — im gorzej tem lepiej, i im lepiej tem gorzej. Sam oportunistą nie znoszę opozycji. Poco we walce z nią rozlewać atrament, kiedy są bomby fosgenowe.

— Pan, jak widzę, jesteś bardzo energicznym działaczem. No, zapalmy teraz. Marszałkowskie — non plus ultra, mówię panu. A propos, czy wolno zapytać, skąd pan weźmie fundusze na swój dziennik?

— Otóż co do kapitału zakładowego... W tej materji właśnie przyszedłem do pana. Panom musiało się jeszcze coś zostac z funduszu dyspozycyjnego...

Nie skończyłem. Dygnitarz całą swoją długością podniósł się z fotelu, a w jego oczach zamigotały dwa kuliste pioruny.

— Panie redaktorze — rzekł drżącym z oburzenia głosem — uważałem pana

za przyzwoitego i sprawie naszej bezinteresownie oddanego człowieka. Niestety, zawiodłem się. Nie rozporządzaamy żadnym funduszem dyspozycyjnym, a już najmniej na cele prasowe, na cele korupcjonyczne. Skończyłem! Proszę opuścić mój gabinet.

— Ależ panie szefie...

— Proszę opuścić mój gabinet! — powtórzył z niezwykłą mocą i wyciągnął rękę do tastra elektrycznego z miną, jakby chciał na mnie dziesięciu hausknechtów zawołać.

Złany, jak pies, wyszedłem do drugiego pokójku, gdzie urzędował sekretarz dygnitarza.

— Co panu? — spytał mnie ze współczuciem i sadzając na krześle koło siebie. Bo czulem, że wszystka krew odbiegła mi od twarzy.

Powtórzyłem mu moją rozmowę z jego zwierzchnikiem, i zalałem się łzami jak stara chórzystka.

— Hm — rzekł ze współczuciem — pan popełnił wielkie faux pas, próbując pociągnąć coś z funduszu dyspozycyjnego, który wcale nie egzystuje. To legenda, że my podplacamy dziennikarzy i utrzymujemy sanacyjną prasę. Legen-

da i nic więcej, panie kochany. Wymyśli złych ludzi, tak. Zresztą przekonał się pan sam. Żeby tylko szef nie oddał sprawy przeciw panu na drogę karno-sądowo o próbę szantażu i wymuszenia. Wszak nie było świadków waższej rozmowy, co? To całe szczęście... Czekaj pan, nie odchodź pan jeszcze. Skoro pan chce ucziwie prowadzony dziennik założyć, to czemu pan nie uczyni tego własnym przemysłem?

— Jakim własnym przemysłem? Pójdę kraść, albo rozbijać na szosie?

— No nie... coś znowu. Ale mógłby pan zebrać potrzebny panu fundusz zwracając się do różnych instytucji i ofiarując im inseraty i artykuły reklamowe, zaco niech one zgóry panu zapłacą...

— Ach, niech mnie pan nie buja. Dziennika nie mam, jednej czcionki nie mam, i będę wyłudzał tysiące na coś, co dopiero ma być. W ten sposób lada drań mógłby dziennik założyć. Ja nie myślę na stare lata robić znajomości z kryminalcem.

— Ach, co za przypuszczenie! Z chwilą, gdy pan staniesz pod naszą opieką... Dziwi mnie, że pan posiada tak mało wiary w swój talent i w swoją energję.

— Mam może talent do pisania, ale nie do wyłudzenia pieniędzy. Nie dostanę nic. Za drzwi mnie wyrzucą.

— Czekaj pan, panie redaktorze, my to jakoś zrobimy. Ja panu dam listy polecające do różnych instytucji, aby panu poszły na rękę. Chwileczkę cierpliwości, mam już drukowane do tego formularze, tylko je wypełnię... A zatem Monopol tytoniowy, Monopol spirytutowy, Monopol solny, Pocisk, Arma, Bank Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego, Bank Rolny, Chorzów, Stocznia, czekaj pan, ja tu mam masę takich źródeł... o, objedzie pan wszystkie Kasy, Chorych, bo to teraz nasze, dalej Monopol zapalczany, Krynica, (przecie to rządowe uzdrowisko) a oprócz tego dam panu takie generalne polecenie do gmin, do prywatnych banków i instytucji...

— Czy aby dadzą?

— Niech spróbują nie dać — rzekł sekretarz z dziwną grozą w głosie. — Toć pan wie, że banki stoją pod kontrolą ministerstwa skarbu. Nie bój się pan, nikt pana nie wyrzuci, każdy da!

Sekretarz miał rację. Zaopatrzony w jego listy, uzbierałem w przeciagu tygodnia paręset tysięcy złotych. W najbliższym czasie zakładam też dziennik sanacyjny. Czynię to ze spokojnem sumieniem, przekonawszy się naocznie, że ten okrzyczany fundusz gadzinowy i korupcja mas są najzwyczajszą sobie legendą.

St. Brandowski.

Wiersz na niedzielę.

Cóż wam dziś powiem? wszystko takie stare,
Wszystko powtarza się jak pory roku,
Życie już dosyć nam kręci gitarę,
Bym usiłował dotrzymać mu kroku.

Kto napracował się przez tydzień wiele,
A niema przytem siły jak z kamienia,
Temu należy się spokój w niedzielę
Nawet od wierszy utrapionych Henia.

Henryk Zbierzchowski.

Przywódcy socjalizmu Żydzi i sympatycy bolszewizmu.

Bardzo ciekawe są porachunki między poważniejszymi obozami socjalistycznymi: Polską Partją Socjalistyczną i BBS, czyli t. zw. Frakcją Rewolucyjną (przychylną rządowi — u nas Generalna Federacja Pracy). Odszczepieńcy znają najlepiej dawnych swych towarzyszy i w swym organie „Przedświt” przedstawiają ich prawdziwe oblicze. Czytamy tam bardzo często o kryminalistach, którzy w PPS. odgrywają ważną nieraz rolę, ale są to mimo to przeważnie figury mniejsze. Zato bardzo ciekawe są rewelacje o głównych przywódcach. O znanym menterze socjalistycznym adwokacie Liebermannie dowiadujemy się, że jest on **przedewszystkiem żydem**, który gardzi wszystkim co polskie, a w 1920 r. szykował się już do gorącego przyjęcia bolszewików. O głośnym dziś „towarzyszu” Żuławskim czytamy:

„Osóbka o dość ograniczonym mózgu, żelazny sekretarz zawodowych organizacji, i zapalony wyznawca komisarzy w Kasach Chorych o ile są jego krewnymi — p. Zygmunt Żuławski.

Według niego to Piłsudskiego należało jeszcze w 1919 r. rozstrzelać. Żuławski posiada **własnego pomysłu mapę granic Polski**. Według tej mapy, to Pomorze, i Poznańskie, jak i G. Śląsk należy oddać Niemcom, bo po pierwsze wytwarzamy sobie w Niemczech wrogów, a po drugie Śląsk Górny zabija nam Jaworzno; jeżeli zaś Waldemaras tak strasznie się napiera Wilna, to należy mu takowe dać, a zresztą co proletarjat polski przez uzyskanie niepodległości skorzystał? Nic!”

I dalej, jak w kalejdoskopie przesu-

Habibullah pobity.

Według doniesień z Peszwardu, wojska Nadir Chana pobity na głowę wysłane przeciwko nim oddziały Habibullaha, w okolicach Kandaharu. W Kandaharze odbyły się z powodu zwycięstwa wielkie uroczystości, podczas których wywieszono liczne chorągwie z godłem państwowem Amanullaha. Przeciwko Habibullahowi wystąpiło plemię momandów, którzy zbliżają się do Kabulu od strony wschodu. Również kilka innych plemion poparło Nadir Chana w walce z Habibullahem, wzmacniając wydatnie jego siły.

Genewa wystąpi przeciw bolszewickiej agitacji.

— Może nareszcie tej ohydzie zamkną drogę do państw europejskich!

W 10 rocznicę istnienia 59 p.p. Wlkp.

PULK. DYPL. WOLIKOWSKI ROMUALD
d-ca 59 p. p. Wlkp. i komendant garnizonu
inowrocławskiego.

Inowrocław, w październiku.

Wolna i niepodległa Ojczyzna! Oto ha-
sło, które głośnym echem rozległo się w
1918 roku po całej ziemi polskiej i drżeniem
przejęło serce każdego Polaka.

W pierwszych dniach listopada wyzwo-
liła się Małopolska i Polesie, potem Kon-
gresówka a w końcu grudnia tegoż roku
chwyciła za oręż Wielkopolska.

Kiedy dnia 27 grudnia 1918 r. zawrzała
walka na ulicach Poznania i odwieczny
wróg Polski — Niemiec — został z miasta
wyparty, ruch powstańczy jak pożar roz-
promieniał na wszystkie strony stolicy
Wielkopolski. We wszystkich miasteczkach
powstawały samorzutnie oddziały, które
chwyciły broń do ręki, a często z gotąmi
rękoma rozbrajały oddziały niemieckie, zdo-
bывая broń i amunicję.

Z takich to oddziałów powstańczych
wziął początek dzisiejszy 59 pułk piechoty,
a pierwszym jego organizatorem jest były
ppor. armii niemieckiej Paweł Cymś. Wśród
ciągłych walk i utarczek maszeruje na cze-
le oddziałów: gnieźnieńskiego, wrzesińskiego,
miłosławskiego i witkowskiego w kie-
runku północnym, a kolejno dołączają się
do niego oddziały trzemeszeński, gębicki,
mogileński, strzeliński, wójciński i młyński.

Każdy z tych oddziałów o stanie liczeb-
nym obecnego plutonu bojowego, choć
zbrojny w większej części w kije i widły,
jednak, silny był, bo ożywiony duchem pa-
trjotyzmu i pragnieniem wolności.

Poważniejszą walkę stacza ppor. Cymś
o miasto Strzelno, gdzie zabiera 30 jeńców,
5 ciężkich karabinów maszynowych, wię-
kszą ilość karabinów ręcznych i amunicji.
W walce tej traci 3 zabitych i 6 rannych.
W dniu 4 stycznia 1919 roku wkracza do
Kruszwicy, zajętej już poprzednio przez
miejscowe oddziały powstańcze. Tu opraco-
wano plan zajęcia Inowrocławia, gdzie stał
załogą 140 pułk piechoty niemieckiej i dy-
wizjon 53 pułku artylerji polowej. W rezul-
tacie dwudniowej krwawej walki o Inowroc-
ław (5 i 6 stycznia), nieprzyjaciół wycofał
się w kierunku północnym, pozostawiając
w ręku powstańców koszary i magazyny
pełne broni, amunicji i ekwipunku. Tu w
Inowrocławiu, który miał się stać kolebką
pułku następuje reorganizacja i połączenie
poszczególnych oddziałów powstańczych. W
ciągu dni 7—11 stycznia sformował ppor.
Cymś dwa bataljony piechoty, które przy-
jęły nazwę 1 i 2 pułku grenadierów Kujaw-
skich.

Równocześnie sformowano w Kruszwicy
z oddziałów kruszwickiego i strzelińskiego
3 kompanie piechoty pod dowództwem ppor.
Dratwińskiego. Bataljon przyjmuje nazwę
„Baon Nadgoplański” i podlega ppor. Cym-
sowi.

Dnia 11 stycznia 1919 r. staczają 1 i 2
pułk grenadierów zaciętą walkę o wioskę
Złotniki Kujawskie, gdzie usadowił się sil-
ny oddział Grenzschutzu niemieckiego z
Bydgoszczy oraz część 140 pułku piechoty
z Inowrocławia, razem około 500 starych,
doświadczonych żołnierzy. Po 12-godzinnej
krwawej walce zajmuje ppor. Cymś wioskę.

90 jeńców, w tem 4 oficerów, dwa działa
75 mm., 1 miotacz min, 13 karabinów ma-
szynowych, 2 auta ciężarowe, 30 koni i 2
wozy z bronią i amunicją stanowią zdobycz
Polaków. Baon Nadgoplański pod dowódz-
twem ppor. Dratwińskiego walczy w dniu
tym pod Łabiszynom, zajmuje miasto i bie-
rze 71 jeńców do niewoli.

Dzień 11 stycznia był dniem pełnym
chwały dla pułku, który był zaledwie w po-
czątkach swej organizacji. Prócz walk o
Złotniki i Łabiszyn, jedna kompanja pod
dowództwem Roloffa walczy zwycięsko dnia
tego w składzie 7-go pułku strzelców Wlkp.
pod Żninem i Gąsawą, gdzie śmiercią wa-
lcznych ginie 5 szeregowych a 4 zostaje
rannych.

Od chwili tej ustabilizował się front po-
wstańczy. Wśród ciągłych walk z przewa-
żającymi siłami nieprzyjacielskimi, zajmu-
je się ppor. Cymś energicznie dalszą orga-
nizacją pułku. Młodych i niewyszkolonych
ochotników, którzy licznie zgłosili się do
biur werbunkowych, wcielano do Baonu Za-
pasowego, skąd po 4-tygodniowym wyćwi-
czeniu odchodzili do pułku. Zdobyte pod
Złotnikami działa dają asumpt do stworze-
nia plutonu artylerji, który dzielnie wspie-
ra własne oddziały w walkach na froncie.
16-go stycznia tegoż roku przestaje istnieć
2 pułk grenadierów, przyjmując nazwę II.
bataljonu 1-go pułku. Dnia tego przysięgają
I. i II. bataljon wierność Ojczyźnie, a
22 stycznia składa przysięgę Baon Nadgo-
płański w Kruszwicy.

Rozkazem Dowództwa Głównego w Po-
znaniu, któremu podlegają wszystkie siły
zbrojne na terenie byłego zaboru pruskiego,
otrzymuje pułk w dniu 7 lutego 1919 roku
nową nazwę: „5 pułk strzelców Wielkopo-
lskich”, a już kilka dni przedtem wcielono
do pułku Baon Nadgoplański, jako III. baon.
6-go marca 1919 r. przybywa z rozkazu Do-
wództwa Głównego pułkownik Przeździecki
i obejmuje pułk od ppor. Cymśa, lecz już
23 marca odchodzi na wyższe stanowisko,
a pułk otrzymuje major Stanisław Wrza-
liński.

Energicznie wziął się do pracy nowy do-
wódca. Pułk zostaje zreorganizowany i uzu-
pełniony do 12-tu kompanij strzeleckich i
3-ch kompanij karabinów maszynowych.
Praca była nadzwyczaj trudna, gdyż odby-
wała się prawie wyłącznie na froncie,
wśród ciągłych walk z wrogiem.

Aby zapobiec wielkiemu brakowi pod-
oficerów, utworzono przy pułku szkołę pod-
oficerską, której pierwszym dowódcą został
ppor. Janowski Stanisław. Ochotników star-
szych roczników skupiono w nowoutworzo-
nym Baonie rezerwowym, używając go do
służby garnizonowej i na spokojniejszych
odcinkach frontu.

Po ukończonej reorganizacji zajmuje
pułk odcinek długości 50 klm. na linii wio-
sek Opoki—Ośnieszczewo—Wielowieś—Płon-
kowo—Broniewo—Jeżewo i Pszczółczyn
pod Łabiszynom.

Tu odpięra ciagle ataki nieprzyjaciela,
który mając wszędzie liczebną przewagę sił
a zwłaszcza przewagę artylerji, próbował

kilkakrotnie przełamać nasz front, zawsze
jednak bezskutecznie i z krwawymi strata-
mi. Kompanje własne nie ograniczają się
do obrony biernej, ale urządzają ustawicz-
nie udatne wypadki na pozycje nieprzyjaciel-
skie, przynosząc zdobycz i zadając nieprzy-
jacielowi straty.

Dnia 8 maja 1919 r. własny patrol w sile
1 oficera i 30 szer. robi wypad w stronę
Opoczek, zabiera nieprzyjacielowi 2 ciężkie
karabiny maszynowe, 8 karabinów ręcznych
i wraca do swych pozycji, przyprowadzając
jako jeńców 1 oficera, 1 sierżanta i 10 szer.
niemieckich. Dnia 6 czerwca urządzony wy-
pad na miejscowość Bronimierz Mały roz-
bija niem. załogę i przynosi jako zdobycz 1
miotacz min, 2 karabiny maszynowe, 25 ka-
rabinów ręcznych, 5000 szt. amunicji, apar-
atury telefoniczne i inny sprzęt. Straty nie-

KAPITAN CYMS PAWEŁ
I. dowódca 59 p. p. w 1919 roku.

przyjaciela: 6 zabitych i wielu rannych. Od-
znacza się tu sierż. Tadeja, który wpada do
wartowni nieprzyjacielskiej, zostaje ciężko
ranny, a nie tracąc przytomności umysłu
odbezpiecza granat ręczny, rzuca pomiędzy
wrogów i rozbija ich.

W czasie tych walk pozycyjnych odzna-
cza się patryjotyzmem i niezwykłym męst-
wem sierżant Bauza. Ciężko ranny pocis-
kiem artyleryjskim zostaje odwieziony do
szpitala wojskowego. Leżąc na stole opera-
cyjnym prosi przy amputacji nogi, aby mu
zagrano Mazurka Dąbrowskiego. Umiera ze
słowaami: „Jeszcze Polska nie zginęła”.

25 maja tego roku powołany zostaje do-
tychczasowy dowódca ppłk. Wrzaliński na
stanowisko szefa sztabu „Dowództwa Fron-
tu Północnego” lecz już w połowie nastę-
pnego miesiąca wraca do swego pułku. W
czasie jego nieobecności dowodzi pułkiem
rotmistrz Mielżyński Ignacy.

Walki pozycyjne pułku trwają do 18 gru-
dnia 1919 r. W dniu tym pułk zostaje zluzo-
wany przez 6 pułk strzelców Wlkp. i prze-
chodzi w rejon Żnina, gdzie zajmuje się in-
tenzywnie uzupełnieniem wykształcenia. W
Inowrocławiu pozostaje bataljon zapasowy.
Z rejonu Żnina wyrusza pułk dnia 15 stycz-
nia 1920 r. w kierunku na Szubin—Więc-
bork—Sępólno i Chojnice, w ślad za ustępu-

jącymi wojskami niemieckimi i przejmując
tereny przyznane Polsce traktatem wersal-
skim. Po ukończeniu przejmowania Pomo-
rza, powierzono pułkowi zajęcie odcinka na
granicy, gdzie pozostał aż do chwili zluzo-
wania go przez 49 pułk strzelców kreso-
wych, t. j. 20 lutego 1920 r., poczem grupuje
się w rejonie Tucholi. Tem zakończył pułk
swoje działanie na froncie zachodnim.

Chlubnie zapisał się w historii powsta-
nia wielkopolskiego, szafując hojnie swoją
krwią w walce z przemożnym wrogiem. Na
ołtarzu Ojczyzny złożyło swe życie 171 do-
brych jej synów, a przeszło 200 odniosło ra-
ny. Młody żołnierz wśród całorocznych walk
nabył hartu i doświadczenia bojowego, któ-
rego z korzyścią użył w bojach z nowym
wrogiem Ojczyzny, z Rosją sowiecką.

Jeszcze raz — ostatni — zmienia pułk
swoją nazwę. Rozkazem M. S. Wojsk. z dn.
17 stycznia 1920 roku ma się odąd nazywać:
59 Pułk Piechoty Wlkp.

Tymczasem od wschodu wyrosło dla Rz-
eczypospolitej nowe, poważne niebezpieczeń-
stwo. Rosja sowiecka po ukończeniu walk
wewnątrz swego kraju, wszystkie wysiłki
skierowała w kierunku Polski, która stała
na przeszkodzie jej ambicji — przeniesienia
zarzewia rewolucji na teren całej Europy.

Wojska wielkopolskie, które nie były już
potrzebne na froncie poznańskim, w więk-
szej swej części przesunięte zostały na
wschodnie rubieże Polski. 59 p. p. Wlkp.
wraz z całą 15 Dywizją Piechoty, drogą na
Toruń, Kutno, Koluszki, Przemyśl i Lwów
przybywa do rejonu Złoczów—Brody, gdzie
przez 14 dni przygotowuje się do walk w no-
wych warunkach a specjalnie na szerokim
froncie. Przetransportowany ponownie kole-
ją zajmuje znaczny odcinek frontu nad
rzeką Słuczą, luzując 44 i 25 p. p. Na odcin-
ku tym odznacza się pułk brawurowym
wypadem na Kowaleńki, gdzie rozgromieni
bolszewicy tracą 80 zabitych, a pułk zdoby-
wa 2 armaty, 6 karabinów maszynowych,
przeszło 40 koni, moc karabinów, amunicji
i innego sprzętu.

Pierwszego dnia ofensywy na Kijów
przerwa pułk front nieprzyjacielski pod
Melańcami, zdobywa pięć obronnych linii i
wdziera się dnia tego 25 klm. w głąb terenu
wroga. Następnego dnia walczy zwycięsko
pod Machnowką, Brodokojskoje i Koziatynem,
a 8 maja wieczorem wkracza do Kijowa. Na
południe od Kijowa zajmuje znaczny odci-
nek obronny wzdłuż Dniepru, gdzie odwa-
dzi śmiało zwiady i wypadki na wschodni
brzeg rzeki. Dnia 24 maja wczesnym rano-
kiem, wykonuje kpt. Smoniewski na czele
jednego bataljonu świetny wypad na mia-
steczko Rzysszczew, zajęte przez załogę 800
ludzi. Dzięki umiejętnemu oskrzydleniu za-
daje bataljon Rosjanom ogromne straty i
zajmuje miasto. 200 nieprzyjacielskich tru-
pów zasiało pobojowisko, około 50 jeńców
wpadło w polskie ręce, reszta w popłochu
uciekle pozostawiając ogromny łup.

Pułk przetrzucony następnie na front pół-
nocny, odznacza się wybitnie w walkach
nad Berezyną, a mianowicie dnia 14, 15 i 16
czerwca wykonując rozkaz Dowódcy armji,
przekracza pod Wojtówem Berezynę, wdzie-
ra się głęboko w pozycje nieprzyjacielskie,
prowadzi natarcie wśród grząskich moczar-
ów i nieprzebranych lasów, pozostając przez
trzy dni prawie bez pożywienia.

W walce pozycyjnej pod Wielką Czernicą

Ochotny korpus oficerski 59 pp. Wlkp.

odpiera wściekle ataki ogromnych mas wroga, zaścielając stosami trupów przedpole. Dzień i noc, z godzinnymi odstępami powtarzające się natarcia załamują się o żelazną postawę pułku i pomimo wielkiej przewagi liczebnej wroga ten nigdzie nie zdołał wtargnąć w pozycje nasze.

Dnia 4 lipca o świcie rozpoczęli Rosjanie ofensywę na całym froncie północnym. 1 i 4 armie polskie nie mogły powstrzymać naporu czterech armii rosyjskich i przeszły do odwrotu.

W czasie całego odwrotu 59. p. p. Włkp. nigdy bez rozkazu nie opuszcza swych pozycji. W krwawych i bohaterskich walkach nad Szczarą, Bugiem i Liwcem dzielnie odbija ataki wroga, często przechodzi do zdecydowanych przeciwnatarć, umożliwiając dywizji spokojny odwrót. Niejednokrotnie, poszczególne bataljony i kompanie przebijając się muszą przez okalający je pierścień kawalerji rosyjskiej. Prawie wśród nieustannych walk dochodzi pułk pod mury Warszawy i zajmuje pozycje na linii Michałówka—Wiązowna—Emów. Tu nowy duch ożywił szeregi pułku, zwłaszcza gdy luki powstałe w czasie długiego odwrotu wypełniono nową rezerwą, a żołnierz znalazł oparcie w przygotowanej i dobrze umocnionej pozycji. To też daremne były wszystkie próby wroga, który sądził, że jeszcze kilka wysiłków, a zdobędzie Warszawę i z nią resztę Polski. Ponawiane szturmury rozbiły się o mężny opór polskiego żołnierza.

W Bitwie Warszawskiej bierze 59. p. p. Włkp. chlubny udział. 17 sierpnia wyrusza do natarcia, przerywa front nieprzyjacielski, biorąc ogromną ilość jeńców i wieczorem tego dnia wkracza do Nowo-Mińska. W następnym dniu maszeruje pułk jako grupa pościgowa XXIX brygady w kierunku na Stanisławów—Jadów—Łochów—Broki, w ślad za uciekającym wrogiem, stacza walki pod Brokami i Ostrowem, pod Prosienicą zagradza drogę cofającej się 5 dywizji sowieckiej, którą doszczętnie rozbiła, przyczem zabiera przeszło 1000 jeńców i niezliczoną ilość materiału wojennego.

22 sierpnia okrywa się nieśmiertelną sławą w boju o Łomżę, gdzie zabiera przeszło 2000 jeńców, pomiędzy nimi kilku wyższych dowódców, 9 armat, 22 karabiny maszynowe, kilka wagonów amunicji i moc innego sprzętu.

Dalszemi szybkimi marszami zdąża pułk ku granicy pruskiej i przyczynia się do odciążenia drogi odwrotu 4-ej i 15-tej armjom sowieckim.

W dalszym pościgu za nieprzyjacielem dochodzi pułk do Rakowa, gdzie go zastaje rozejm. Okryty chwałą bojową wraca wreszcie po dwu latach trudów wojennych, w połowie grudnia 1920 r. do swego garnizonu, witany owacyjnie przez miejscowe społeczeństwo.

Ostatnim bojowym dowódcą pułku był kapitan Cerklewicz Marceł, albowiem ppłk. Wrzaliński objął w pierwszych dniach sierpnia dowództwo 29 brygady piechoty.

W czasie działań wojennych zdobył pułk 15 armat, przeszło 150 karabinów maszynowych, kilka tysięcy karabinów ręcznych, kilka wagonów amunicji, kilka pociągów żywności i materiału wojennego, kilkaset koni i moc innego sprzętu, który jednak nie został zarejestrowany. Przytem zabrał kilka tysięcy jeńców.

Jednak i daninę należną wojnie złożył pułk hojnie w ofierze. 370 mogił rozsianych po całej ziemi polskiej kryje ciała jego bohaterów, dając świadectwo wiernej służby dla Ojczyzny.

Rokrocznie wieczorem, dnia 21 sierpnia w wigilję święta pułkowego, przy świetle pochodni, wspomina pułk nazwiska tych najlepszych swoich żołnierzy, a dowódcy ich kompanij z czcią odpowiadają: „Polegli ku chwale Ojczyzny”.

W złotej książce pułku zapisano 22 nazwiska oficerów i szeregowych udekorowanych krzyżami orderu „Virtuti Militari” i 290 ozdobionych „Krzyżem Walecznych”.

8 lat minęło od chwili powrotu pułku do swego garnizonu, Inowrocławia; 8 lat pracy pokojowej nad wyszkoleniem kadr i zapasów dla pułku. Kilka tysięcy rekrutów nauczone walczyć bronią i kilka tysięcy rezerwistów przyswoiło sobie w pułku nowe zasady walki. Wszyscy oni gotowi każdej chwili stanąć w naszych szeregach i iść na rubierze Ojczyzny, gdy tylko zabrzmi „Złoty róg”.

Franciszek Nowicki,
kapitan.

Czy znasz Bydgoszcz z lotu ptaka?

W niedzielę 6 października br. mają bydgoszczanie możność obejrzenia swego miasta z lotu ptaka. W dniu tym zaczyna się „Tydzień Obrony Przeciwgazowej i Przeciwlotniczej” i Zarząd Polskich Linij Lotniczych „Lot” urządził na prośbę Komitetu Miejskiego LOPP w Bydgoszczy pasażerskie loty propagandowe.

Mianowicie w niedzielę 6 października w razie pogody odbędzie się 6 lotów w czasie od godz. 11-tej do godz. 14-tej. Z lotów tych może skorzystać 24 osób. Opłata za przelot wynosi 15 zł od osoby, jednak każdy uczestnik lotu otrzyma 2 bilety na jedną z linij P. L. L. z 50% zniżką od ceny zasadniczej i to z ważnością do końca 1929 r.

Zgłoszenia na przelot należy uskutecznić w hotelu pod „Orłem”. Uczestników lotu propagandowego przewiezie na lotnisko autobus „Lotu”. Pierwszych 8 uczestników wyjedzie z pod „Orła” o godz. 10,15; następnych 8 o godz. 10,45; ostatnich 8 pasażerów o godz. 11,15. Oprócz uczestników lotu propagandowych będzie samochód zabierał w miarę wolnych miejsc i widzów za opłatą 50 gr. od osoby. Samochód „Lotu” odchodzi z pod „Orła” o godz. 10,15 — 10,45 — 11,15 — 11,45 i 12,15. W razie niepogody loty zostaną odwołane w hotelu pod „Orłem” i tam kasa zwróci wpłaconą należność.

Skorzystajmy z możności obejrzenia pięknej Bydgoszczy z wysokości!

Komitet Miejski LOPP, którego zabiegi o włączenie Bydgoszczy do lotniczej sieci komunikacyjnej zostały uwieńczone pomyślnym skutkiem, urządził równocześnie zbiórki uliczną na rzecz „Tygodnia Obrony Przeciwgazowej i Przeciwlotniczej”. Zbiórka ma dostarczyć środków na wykonanie niezbędnych prac dla zabezpieczenia ludności cywilnej — a więc w pierwszym rzędzie kobiet, dzieci i starców — od strasznych skutków na wypadek ataku lotniczo-gazowego. Funduszami, zebranymi w czasie „Tygodni LOPP”, dysponuje Zarząd Główny LOPP w Warszawie, który utrzymuje w Bydgoszczy przy Państw. Szkole Przemysłowej wzorową Cywilną Szkołę Mechaników Lotniczych i który obecnie buduje Cywilną Szkołę Pilotów w Rademiu.

Komitet Miejski LOPP w Bydgoszczy, który z polecenia Zarządu Głównego zorganizował Szkołę Mechaników Lotniczych i przeprowadził budowę bursy dla tejże szkoły, — pracuje obecnie nad budową schronów przeciwgazowych dla mieszkańców Bydgoszczy. Prace LOPP na terenie naszego miasta znajdują bez wątpienia poparcie ogółu przy zbiorce ulicznej, która odbędzie się 6 i 13 października.

Datek na rzecz LOPP to nie tylko ofiara, ale i zabezpieczenie się na wypadek groźnego niebezpieczeństwa! Nie żałujmy więc ofiar na rzecz „VI. Tygodnia LOPP”! Zapisujmy się w poczet członków Ligi Obrony Przeciwgazowej i Przeciwlotniczej!

Wspomnienia z walk o Inowrocław.

Wieczór, dnia 4 stycznia roku 1919... Oddziały powstańcze ppor. Cymasa, zakwaterowane w Kruszwicy kładą się do spoczynku. Jutro z pewnością pomaszerują dalej — do decydującej walki o Inowrocław.

Alarm! i zbiórka do natychmiastowego wymarszu „na Inowrocław” —

Podniecenie ogromne.... Każdy chwytając za broń — jaką posiada: karabin — pistolet — kij.

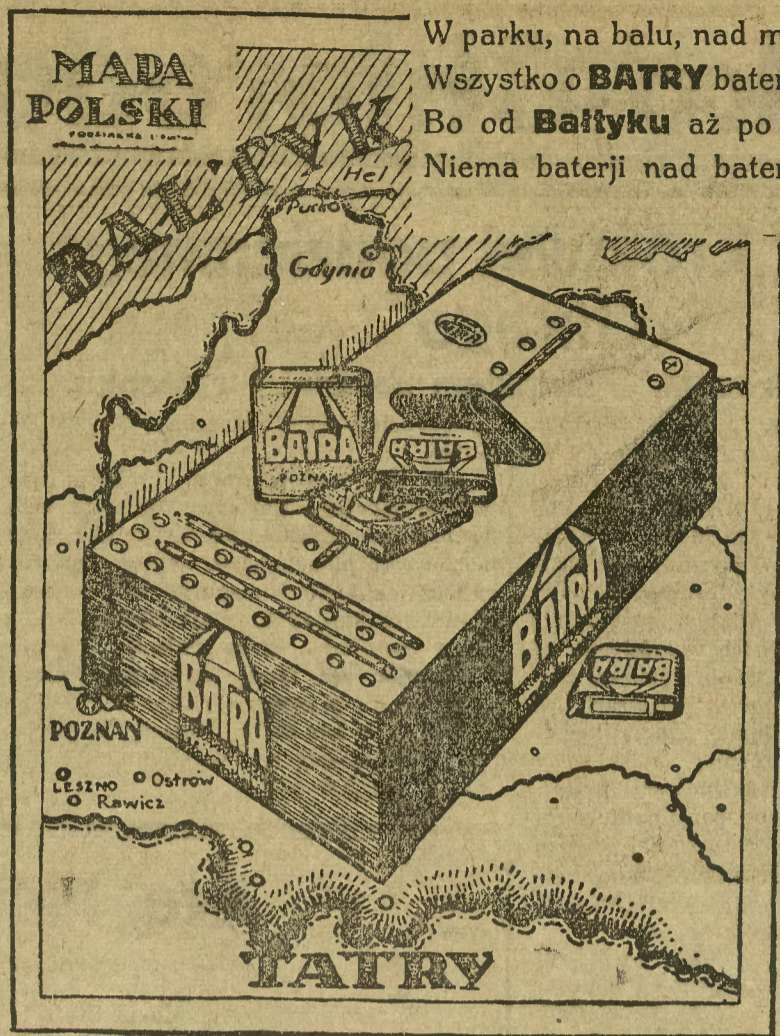
Milcząco żegna Kruszwica bohaterów idących w krwawy bój — tylko tu i tam słychać cichy szloch żony, żegnającej odchodzącego męża.

Poszli młodzi i starzy

Oddział kruszwicki ma przejść polnemi drogami przez Szymborze—Marulewy i od południowo-wschodniej strony uderzyć na Inowrocław. Rażno maszerują powstańcy, bo w czasie kilkugodzinnego postoju w Matwach przemarzli do szpiku kości.

Pomimo mroku styczniowej nocy dostrzegam w pierwszych szeregach oddziału znaną mi, barczystą sylwetkę. Podchodzę bliżej i poznaję chłopca z Kruszwicy, Ratajskiego. Ubrany — pomimo zimowej pory — w cienką i przykrótką marynarkę, na ramieniu niesie zamiast karabinu, widły.

„Co tam macie Ratajski na ramieniu?” zapytałem. „Widły”. „Co z tem chcecie zrobić?” „Niech mi psiekwie przyjdą!” odpo-

W parku, na balu, nad morzem, na plaży, Wszystko o **BATRY** baterjach dziś gwarzy Bo od **Baityku** aż po same **Tatry**. Niema baterji nad baterję **Batry**.

Fabryka Elementów i Baterji „Batra” w Poznaniu.

Awantury w prosektorjum.

Paryż, w październiku.

Wypadki letargu i nieoczekiwanego powrotu do życia są dość częste, ale tak awanturniczego „wskrzeszenia”, jakie odbyło się przed kilku dniami w Paryżu, nie notowały dotąd kroniki.

Pewien urzędnik bankowy, Roux, wybrał się któreś niedzieli na przejażdżkę łódką po Sekwanie. Odpiłynawszy dość daleko od brzegów miasta, zmęczony wiosłarz chciał użyć kąpiel, rozebrał się więc i skoczył do wody. Tu jednak stała się rzecz tragiczna: nastąpił nagły skurcz mięśnia sercowego i... Roux poszedł na dno. Na szczęście wypadek zauważono i biedaka wyciągnięto z wody. Okazało się jednak, że wszystkie usiłowania przywrócenia go do życia były już spóźnione. — Roux nie żył. Przewieziono go niezwłocznie do szpitala, gdzie dokonano szeregu zabiegów, w tej liczbie i wycięcie kawałka mięsa z najczulszego miejsca! Wszystko przemawiało za tem, że Roux nie żyje — przewieziono go więc do prosektorjum.

Służący, zgodnie z przepisami, przystąpił do mycia trupa, gdy naraz roz-

legł się dzwonek telefoniczny. Gdy służący wrócił... nieboszczyk siedział na stole, przerażony niepomiernie sytuacją, w której się znalazł, zażądał swego ubrania i wypuszczenia z tak makabrycznego „lokalu”.

Służący zaoponował, twierdząc, że „nie wolno mu wypuszczać nieboszczyków bez pozwolenia”. Powstała awantura. Roux chwycił jakiś leżący obok płaszcz szpitalny i wybiegł na ulicę, gdzie go aresztowano za... spowodowanie zbiegowiska.

Zanim zdążył „wskrzeszony” nieboszczyk wytłumaczyć, co się z nim stało, nadbiegł służący z prosektorjum, oskarżając „nieboszczyka” o przywłaszczenie szpitalnego płaszcza.

W komisariacie dość długo biedzono się nad rozwikłaniem całej historii — a zrozpaczona rodzina z niemalą radością odwozła z aresztu tak niewytkłego „nieboszczyka”. Najzabawniejsze jest wszakże to, że Roux wytacza powództwo o... wycięcie mu kilku gramów żywego mięsa i... pozbawienie wolności, przez zamknięcie w prosektorjum.

wroga, lecz bzyk nieprzyjacielskiej kulki uprzytamnia mu, że trzyma w ręku — tylko widły.

Zmagania się wciąż trwają — bez wyniku dla atakujących.

Aż wreszcie rozstrzyga je powstaniec Czesław Kępski, który z lekkim karabinem maszynowym wdrapał się na dach „Hotelu Kujawskiego” (dziś Kino Stylowy) skąd celnym ogniem zasypuje okna warowni nieprzyjacielskiej. Milkną na chwilę karabiny niemieckie, a moment ten wykorzystują powstańcy i wpadają do gmachu, na ich czele Ratajski, który dzierży w rękach straszną broń—widły. Z furją dopada pierwszego wroga, a ten na widok tak niezwyklej broni oniemiał z przerażenia i zapomniał użyteczności swego karabinu.

Twardo bronili się Niemcy wewnątrz budynku, lecz, obrona była już bezcelowa. Pięciu poległych i rannych pozostawił nieprzyjacieli na miejscu, reszta poprzez ogrody uciekła i schroniła się w Powiatowej Komendzie Uzupelnień albo wycofała do koszar.

Na gmachu pocztowym zawisł sztandar biało-czerwony.

Krwawo pomścił dnia tego Ratajski krzywdy dzieciom jego wyrządzone przez Prusaków:
Za wyrwanie im języka polskiego —
Za pacierz niemiecki —
Za katowanie ich w szkole.

F. N.

Tylko Chlorodont

najlepsza pasta do zębów, przez miliony codziennie w użyciu, uważana jest za najdoskonalszy środek do pielęgnowania zębów i jamy ustnej. Specjalne zalety:

1. usuwa szpecący osad nazębny
2. czyni zęby alabastrowo białymi
3. oddala nieprzyjemny zapach ust

27184

Żądajcie tedy tylko **Chlorodont**.

Dzieje „Królowej podziemnego Chicago”.

Ludzie podziemni. — Szlakiem zbrodni i występku.

Bydgoszcz, dnia 2 października.

W świecie przestępczym Chicago roi się od niezwykłych figur: obok notorycznych złodziei i włamywaczy, znajdują się wykołajeńcy, którzy jeszcze do niedawna korzystali z wielkich fortun, zajmowali poważne stanowiska itd., a nagle krachy giełdowe, lub zdemaskowany udział w przemyślnictwie alkoholu zepchnęły ich w podziemia życia i na zawsze uczyniły obywatelami wielkiego „podziemnego świata”. O losach jednej, z głośniejszych w dziejach amerykańskiej kryminalistyki, awanturnicy, „Miss Chicago May”, wyszła niedawno w Ameryce książka, której ogromne powodzenie najlepiej świadczy o fantastyczności jej dziejów i... o zainteresowaniu, jakie budzi świat przestępców wśród niewybrednych czytelników amerykańskich.

„Miss Chicago May” nosiła niebylejaki tytuł — „Królowej podziemnego Chicago” i przed dwoma laty umarła w więzieniu w Filadelfii.

Rodem z Irlandji, May, już jako 13-letnia dziewczyna, popełniła pierwszą kradzież pod wpływem rozmaitych powieści kryminalnych i ucieka do Ameryki. W dzielnicy chińskiej służy jako pokojówka w nędznych hotelach i, wypędzona pewnej nocy na bruk za awanturę z jakimś zbyt natrętnym lokatorem, napotyka jakiegoś pijanego murzyna, którego okrada z tysiąca dolarów.

Tu rozpoczyna się nowa era w dziejach dziewczyny. Z ubogiej i nędznie ubranej pokojówki przeistacza się w wytworną młodą pannę, udaje się do swego starego wuja w Nebrasce, opowiadając mu, iż właśnie przybyła z Europy w odwiedziny do niego, odwzięca się za gościnę okrutnie, chloroformując starca i okradając go doszczętnie.

Ślady jej odnaleziono dopiero po paru latach, w tragicznej chwili śmierci jej męża, którego schwymano na gorącym uczynku grabieży i... po amerykańsku, zlinczowano na miejscu.

Po kilku miesiącach wypuszczono ją z więzienia, ale sława jej jest już głośniejsza w Ameryce.

Piękna i bezczelnie odważna, staje na czele najbardziej zuchwałych napadów osławionej „czwórki grubasów” z Chicago — o jej niezwykłych dowodach zimnej krwi

i... okrucieństwach zaczynają krążyć legendy.

May jest niekoronowaną królową świata przestępczego Chicago. Operując przeważnie w nocnych klubach, wielkich hotelach, wciąż nieuchwytna, nagromadza spory majątek, który w ciągu jednej nocy przegrywa jej kochanek, Emil Harren, znany szuler nowojorski. Kiedy znaleziono go pewnego dnia bez życia, wszystkie poszlaki zwracają się przeciw „Chicago—May”. Tym razem nie udaje się jej uniknąć więzienia. W więzieniu spisała swe pamiętniki i zakończyła niezwykle życie.

Pożegnanie prezesa Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku.

Inżynier Czarnowski, prezes Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku od zarania niepodległości, opuścił dotychczasowe stanowisko i przeszedł w stan spoczynku. Odchodząc wydał do podległych sobie urzędników orędzie pożegnane, w którym między innymi powiada:

„Gdy po długich latach tułaczki wśród obcych danem mi było wrócić do ziemi Ojczystej, aby oddać Jej swą wiedzę i doświadczenie nabyte w twardej pracy całego prawie życia, z radością podjąłem się zadania przejęcia od ustępujących zaborców kolei pomorskich i zorganizowania tam pierwszej Polskiej Dyrekcji. Szczęśliwy też byłem, iż

właśnie na Pomorzu, tej mojej ziemi rodzinnej, wśród bliskich duchem współpracowników sądzonem mi zostało spełnić ciężący na każdym z nas obowiązek służenia odradzającej się Ojczyźnie.

Jeżeli dziś Okręgowa Dyrekcja Kolei Państwowych w Gdańsku wśród 9-ciu innych Dyrekcji Polskich, sądząc z ogłoszonych przez Ministerstwo Komunikacji wyników pracy, jedno z pierwszych zajmuje miejsce, zawdzięczać to muszę w głównej mierze Wam wszystkim bez wyjątku do najskromniejszych pracowników włącznie, którzy powodowani głębokim patriotyzmem, nie szukając rozgłosu, mimo trudnych po większej części warunków materialnych, niedoceniani nieraz, oddawaliście w żmudnej codziennej pracy swe siły i zdrowie”.

Tyle p. inżynier Czarnowski, który niewątpliwie znaczne około organizacji kolejnictwa polskiego położył zasługi. Mieliliśmy niejednokrotnie z nim porachunki i nie zakończone do dziś procesy. Nie z naszej one winy powstały, ale z winy tych, którzy stanowili otoczenie p. prezesa Czarnowskiego, przeważnie obce duchem społeczeństwu pomorskiemu, a czasem polskiemu wogóle. Nie umiał mu się p. Czarnowski dość energicznie przeciwstawić i w tem jego wina. Nie wpływało to jednak nigdy na osłabienie uznania, jakie dla jego charakteru i zasług zawsze żywiłimy.

Ave, Maris Stella!

(Na rozpoczynający się miesiąc różańcowy).

Ave, Maris Stella! Witaj, Gwiazdo Morza,
Najpiękniejsza z pośród wszystkich rajszych róż,
Ciebie dziś błagamy, o Wybranko Boża:
Oston nas swą dłonią przed gromami burz!

Ty, któraś bez zmyły grzechu jest zrodzona,
Której czar niebiański moc piekielną zmógł,
Ty, z której świętego, dziewiczego łona
W noc gwiazdzistą wyszedł na świat Zbawca Bóg —

Ty którą czcą kornie archanioły Boże,
Której chwałę śpiewa świętych dziewic chór,
Której imię w wieńcu promienistym gorze
Jak przecudna zorza z nad Synajskich gór —

Ty, coś u krzyżowych stóp zalana łzami
Osiągnęła wszelkich ludzkich cierpień szczyt,
O królowo Święta! zlituj się nad nami,
Ześlij biednej ziemi lepszej doli świt!

Matko nasza droga! oto Twoje dzieci
Modły ślą pokorne przed Twój złoty tron:
Niechaj szczęścia zorza znowu nam zaświeci,
Niech znow nam zadzwoni Zmartwychwstania
dzwon!

Cichy blask wieczoru niesie ukojenie,
Zapomniana męka, zapomniany znój,
W sercu cudnym dźwiękiem brzmi anielskie pienie,
Ave, Maris Stella! w Tobie życia źródło!

Józef Leliwa Daszkiewicz.

Ku czci św. Franciszka z Asyżu.

W związku z przypadającym w bieżącym tygodniu (4 bm.) dniem św. Franciszka z Asyżu, który dał tak piękny przykład stosunku ludzi do zwierząt, nazywając je „młodszymi braćmi ludzkości” — Polska Liga Przyjaciół Zwierząt zwróciła się do duchowieństwa z prośbą o wygłoszenie kazań o litości dla zwierząt w najbliższą niedzielę tj. dnia 6 bm. W wilgę dnia św. Franciszka z Asyżu (3 bm.) członek zarządu Polskiej Ligi Przyjaciół Zwierząt, dr-wa J. M. Knappe wygłosi przez radio odczyt na temat dobroci dla zwierząt.

Przegląd kobiecy.

Dawniej — a dziś. Emancypacja. Wynalazczość w dziedzinie gospodarstwa domowego. Eksperyment polskiej uczoney.

Bydgoszcz, dnia 5 października.

W powodzi sensacyjnej, niezdrowej literatury doby, dzisiejszej z wielkim namaszczeniem bierze się do ręki dzieła prawdziwie wartościowe np. dzieło Władysława Łozińskiego p. t. „Życie polskie w dawnych wiekach”. Jest to praca tem wartościowsza, gdyż spełnia dwa zadania, książki naukowej i zarazem popularnej.

Wśród bardzo ciekawych rozdziałów, omawiających dzieje naszej kultury znajdujemy niezmiernie wagi świadectwo, jakie Łoziński wystawia rodzinie polskiej.

Rodziną stała Rzeczpospolita niedostatecznie obwarowana ustawami, bez władzy wykonawczej... „Najsurowszy nawet sędzia przeszłości, mówi autor, przyznać musi, że rodzina polska spełniała ten wielki obowiązek, że była fundamentem obywatelskim i narodowym i że w najgorszych nawet czasach bym nim nie przestała. Kiedy wszystko poszło w gruzy, na niej budowało się nowe życie; przechowała w sobie wierne wszystko co było warunkiem i rekojmią odrodzenia”.

Scharakteryzowawszy tak jej rolę i misję społeczną, zastanawia się autor nad etyczną siłą rodziny, jej szerokiemi pojmowaniem i dalekimi wpływami przez koligacje i filiacje. Z nicamniejsem też uznaniem podkreśla stanowisko kobiety polskiej.

„Gdyby jedyną i rozstrzygającą cechą obyczajowej kultury było stanowisko kobiety, to szlacheckiej Polsce należałoby się z tego tytułu prym między narodami. Stanowisko żony i matki było w całym tego słowa znaczeniu dostojne; wpływ kobiety wielki często nawet przemożny. Żona „klejnot drogi”, żona „miły i wdzięczny a tobie równy towarzysz”, żona „ozdoba mężowi” — wszystkie te nazwy spotykane u naszych starych poetów i pisarzy, to nie były cześć tylko słowa — to była cała prawda; stwierdzają to wszystkie inne, najmniej podejrzane źródła przeszłości.

Pomiędzy opisanymi ucztami weselnymi, zyczajów i obyczajów gościnności domu polskiego raz po raz autor przypomina jakąś postać, od której bije świętość, wielkoduszna prostota i powaga.

Czytając ten rozdział książki rodzi się w nas poprostu fizyczne poczucie; jak tej dalekiej przeszłości jesteśmy już dalecy...

Dążenia emancypacyjne kobiety współczesnej rozszerzyły wprawdzie zakres jej działalności w społeczeństwie — indywidualności kobiecej nie wzbogaciły, znaczenia jej w życiu społeczeństwie nie zwiększyły, królestwa jej władzy i oddziaływań duchowych nie pomnożyły. Ruch emancypacyjny nie potrafił — jak dotychczas — wzbogacić kobiety psychicznie, z duszy jej nie uczynił ogniska promieniującego na zewnątrz swoistą mocą i pięknem.

Żyjemy obecnie w powodzi wynalazków Umysł i genjusz ludzi nigdy bodaj nie pracował tak intensywnie jak w czasie wojny i po wojnie, stwarzając

coraz to nowe zdobycze, nowoczesnej techniki, nawet na tak niewdzięcznym polu dla wynalazków jak gospodarstwo domowe.

Znane są już i powszechnie używane w Polsce odkurzacze, maszyny do froterowania, elektryczne maszyny przystosowane do aparatów o użyteczności gospodarczej. Wszelkie te wynalazki mają na celu zmniejszyć do minimum wysiłek i współudział człowieka w spełnianiu funkcji, związanych z potrzebami dnia codziennego.

Obecnie prasa donosi o nowym arcy-ciekawym wynalazku, za pomocą którego będziemy mogli dowolnie normować temperaturę w wnętrzu pokoi mieszkalnych, najrozleglejszych sal, gromadzących liczne zbiorowiska ludzkie itd. Wynalazkiem tym jest tak zwany „Suchy lód”, który zagranicą jest już produkowany i odaje przedewszystkiem w gospodarstwie domowym nieocenione usługi.

Suchy lód w postaci maleńkich pastylek służyć nam będzie do momentalnego ochłodzenia napoi, utrzymywając nam będzie dowolną temperaturę w szpiżarniach, piwnicach, fabrykując równocześnie lód naturalny przez momentalne zamrażanie wody itd. itd.

Suchy lód działa w przeciągu 48 godzin, użyteczność jego zwiększa się w porównaniu z lodem naturalnym, możnością normowania temperatury nie od 0—6 stp. C. a od 0—56 stp. C., przytem rozkładając się, nie pozostawia po sobie wody, ani wilgoci, a poprostu ulatnia się. Sód suchy posiada jeszcze poważne właściwości sterylizacyjne zapewniając konsumentom spożywanie

produktów, które dzięki ochłodzeniu poniżej 16 stp. C. przestają być rozsadnikami zabójczych bakterji.

Niewątpliwie bliska jest chwila, gdy i u nas zjawi się na rynku suchy lód, aby oddać nieocenione usługi w gospodarstwie domowym.

Pojawił się również oryginalny aparat służący do tępienia much i innych owadów. Jest to aparat w postaci dużej żarówki elektrycznej umieszczonej ponad rezerwoarem z wodą. Silne światło przyciąga owady, a wentylator elektryczny, działający ponad rezerwoarem z wodą, jednocześnie przyciąga zwabione w ten sposób owady i zatapia je w wyżej wspomnianym rezerwoarze. Jak widzimy więc najroźnorodniejsze ulepszenia zawiadnęły dziś wszystkie dziedziny życia, nawet i gospodarstwem domowym.

★

Jeśli mowa o wynalazczości i wynalazkach to z dumą możemy powiedzieć, że i kobiety w tym najszlachetniejszym wysięgu biorą współudział. W bieżącym tygodniu obiegła całą prasę wiadomość, iż w Ameryce w stanie Michigan udało się polskiej uczoney doktorowej Sejgin, pracującej w tamtejszym laboratorium naukowym wykryć zarazek tyfusu plamistego.

Czy badania dr. Sajgin, która z pochodzenia jest Polką przyniosą pożytek nauce — o tem dowiemy się wkrótce, gdyż w bieżącym miesiącu w Paryżu odbędzie się wszechświatowy kongres mikrobiologów, którzy niewątpliwie wydadzą sąd o wartości eksperymentu dr. Sajgin.

Jaxa.

KRONIKA

Bydgoszcz, dnia 5 października 1929 r.

KALENDARZYK.

Dziś: Placyda m., Flawjusza, Wiktoryna.
 Jutro: N. M. P. Różańcowej.
 Wschód słońca: godz. 6,9.
 Zachód słońca: godz. 17,28.

DYŻURY APTEK:

Od poniedziałku 30 września do poniedziałku 7 października dyżuruja:

- 1) Apteka Piastowska, Plac Piastowski.
- 2) Apteka Pod Złotym Orłem, Rynek Marszałka Piłsudskiego.

Wypożyczalnia książek „LEKTOR”, ulica Gdańska 141, otwarta codziennie od godziny 8 rano do 6 wieczór. Telefon 1739. (24212)

Wypożyczalnia książek i nut otwarta zostaje z d. 1. 10. br. przy Księgarni i Składzie Nut Jana Idzikowskiego, Gdańska 16/17. Warunki najprzystępniejsze. (26526)

— **Muzeum Miejskie przy Starym Rynku** otwarte codziennie od 10—4, w niedzielę od 11—2.

Obecnie w Muzeum wystawa galerji miejskiej.

TEATR MIEJSKI.

Dziś i jutro „Carewicz”.

W niedzielę po południu po cenach znizonych komedja Al. hr. Fredry „Zemsta za mur graniczny”.

Premjera „Teresyny” w środę 9 bm.

Koncert Ireny Dubiskiej i Franciszka Łukasiewicza. Irena Dubiska, najznakomitsza polska wioolinistka, nierównana interpretatorka arcydzieł literatury skrzypcowej, po wielkich tryumfach na estradach zagranicznych wystąpi jedyny raz w naszym mieście we wtorek 8 bm. w Teatrze Miejskim. Ponadto w koncercie udział przyjmie nasz znakomity pianista prof. Franciszek Łukasiewicz. Ceny biletów zwyczajne.

Czytelniczkom naszym — pod uwagę.

Bydgoski „Sokół” żeński urządza w listopadzie wystawę robót ręcznych. Przedsięwzięcie na pozór drobne, lokalne, a jednak jakież doniosłe ma ono znaczenie dla świata kobiecego! Dla świata kobiecego nie Bydgoszczy, nie Wielkopolski i Pomorza, tylko całej Rzeczypospolitej.

Nastaly dziwne i niezwykłe czasy, że kobieta musi w zarobkowaniu dotrzymać mężczyźnie kroku, współzawodniczyć z nim, a nawet ubiegać go na niejednym polu, które do dziś dnia było jego wyłączną domeną.

Przecież na niektórych linjach amerykańskich, zamiast maszynistów, prowadzi pociąg maszynistki!

Ta konkurencja, ta walka o chleb na terenie, który z natury rzeczy do mężczyzny należy, może pociągnąć za sobą złe skutki. Może się z biegiem lat wyrobić taka psychoza, że mężczyzna nie będzie widział w kobiecie przedmiotu swej miłości, swego pożądanja, tylko będzie patrzył na nią jak na rywalą, zabierającą mu kęs chleba. Stara maksyma: człowiek człowiekowi wilkiem — gotowa uleść modyfikacji: kobieta mężczyźnie wilkiem.

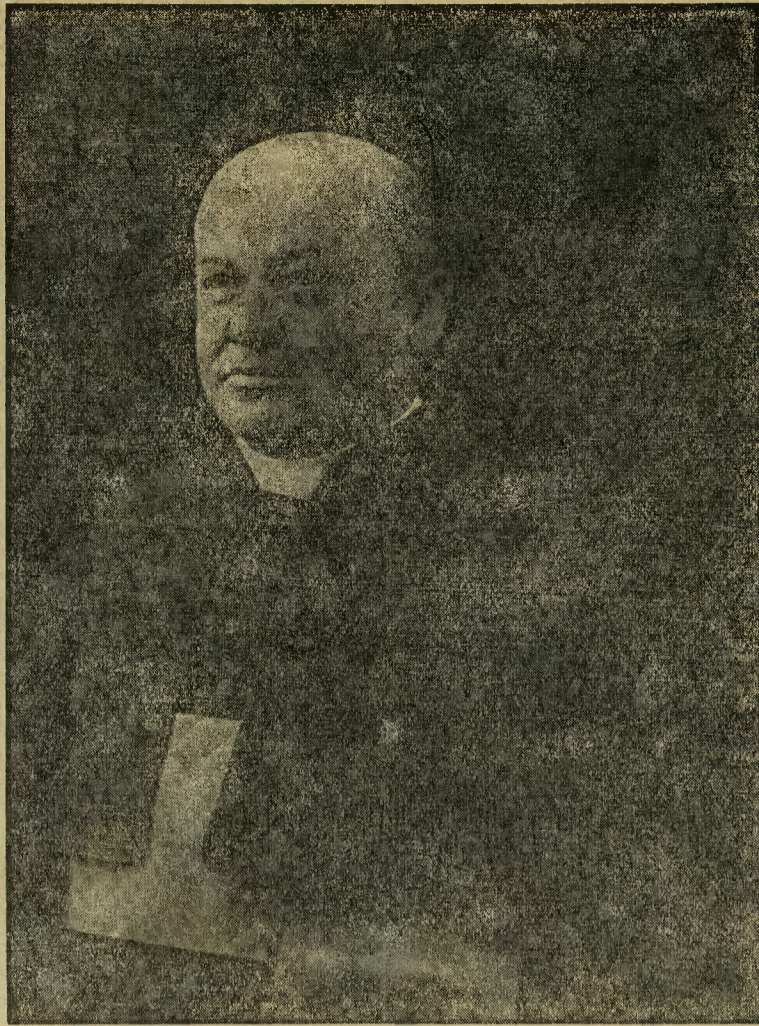
I dlatego wskazaniem jest, aby zmuszone do zarobkowania kobiety obrały sobie bardziej odpowiednie i wyłącznie dla nich dostosowane pole pracy. A do takich należy dział robót ręcznych, których wystawa, zakrojona na większą skalę, odbędzie się na przyszły miesiąc w Bydgoszczy.

Powie ktoś: czasy ciężkie i ludzie na zbytki nie mają pieniędzy.

Z gruntu fałszywe zapatrywanie. Wielka wojna przeobraziła nas i nasze życie. Co przedtem było zbytkiem, dziś stało się potrzebą. Przykładem tego są bodaj te wytworne pończochy damskie, bez których dziś żadna kobieta obejść się nie potrafi.

Dawniej ludzie żyli wygodnie, dziś chcą żyć i pięknie. Dlatego popyt na różne drobiazgi, wykonywane kobiecą ręką, jest dziś wiele większy, niż był kiedykolwiek. Czy trzeba przypomnieć, ile to kobiet żyje do dziś dnia z batyku — i jak dobrze żyje.

Więc ten bardzo słuszny i naturalny zresztą pęd kobiet do samodzielnego zarobkowania należy skierować częściowo na właściwe tory. Projektowana wystawa ma służyć ku temu celowi. Ma ona dać przegląd tego, co kobieta może stworzyć. Poza tem będzie ten przegląd i wykładnią artystycznego talentu i wyczucia estetycznego kobiety. Bo praktyczność eksponatów powinna iść w zawody z ich artystycznym wyglądem.

S. p. ks. prałat Tadeusz Skarbek-Malczewski.

I dlatego na tem miejscu zwracamy się do naszych Czytelniczek, aby wystawie tej poświęciły jak największą uwagę. Mało będzie zwiędzić ją. Należy się przyczynić i do tego, aby się bogato prezentowała.

Eksponaty mogą być wysyłane pod dwójnym adresem:

- 1) Przewodnicząca wystawy p. Kazimiera Stawińska, Bydgoszcz, ul. Kościuszki 13, 1
- 2) Sekretarka wystawy p. Piotrowska, Bydgoszcz, ul. Dworcowa 2.

Przedmioty, które mogą być na wystawie sprzedane, muszą być specjalnie oznaczone.

— **Służba honorowa Bractwa Strzeleckiego na pogrzebie ks. dziekana Malczewskiego.** Zarząd Kurk. Bractwa Strzeleckiego poczuwa się do obowiązku oddania ostatniej, skromnej przysługi, zmarłemu ks. prałatowi Malczewskiemu, wielkiemu działaczowi na niwie społecznej i zaprasza niniejszem wszystkich członków kompanji honorowej Bractwa, do wzięcia udziału w niedzielnych i poniedziałkowych obrzędach pogrzebowych. Zbiórka członków komp. honorowej odbędzie się w lokalu brata Ganasiańskiego (ul. Jezuitcka 9) w niedzielę o godz. 16 i w poniedziałek o godz. 9 rano. Wymarsz w kwadrans później do kościoła farnego, celem objęcia służby honorowej. (Mundur bez orderów).

Komunikat Sekretariatu „Sokoła Żeńskiego”.

I. Celem wzięcia udziału w eksportacji zwłok śp. księdza prałata Malczewskiego, zbiórka wszystkich członków wraz ze sztandarem, w niedzielę dnia 6 bm. o godz. 3,45 na Rybim Rynku.

II. Zebranie plenarne Żeńskiego „Sokoła” odbędzie się w środę dnia 9-go bm. o godz. 7,30 wieczorem w Sekretarjacie przy ul. Dworcowej nr. 2. Z powodu bardzo ważnego porządku obrad, udział wszystkich członków bardzo pożądaný.

III. Wystawa robót ręcznych Żeńskiego „Sokoła” odbędzie się w Kasynie Cywilnem przy ul. Gdańskiej; otwarcie nastąpi 10 listopada br., wobec krótkiego już terminu, uprasza się wszystkie zainteresowane członkinie jak i obywatelki m. Bydgoszczy o zgłaszanie swych eksponatów u przewodniczącej wystawy drużny K. Stawińskiej, ul. Kościuszki 13, lub w Sekretarjacie, ul. Dworcowa 2.

Dziś to sobotę

Bal

Pracownikom Kupieckich w Strzelnicy

27132

T-wo Pomocy Naukowej dla dziewcząt

zaprasza na koncert Jahnkego i Lisickiego.

Jedną z instytucji na gruncie bydgoskim mało znaną, a jeszcze mniej materialnie popieraną, jest Komitet Pomocy Naukowej dla dziewcząt na miasto Bydgoszcz i okolice. Mimo słabego zainteresowania się ze strony szerszej publiczności, Komitet poszczycić się może nie najgorszymi rezultatami. W ubiegłym roku szkolnym dopomógł tutejszy Komitet Pomocy Naukowej pięciu niezamownym zdolnym dziewczętom do ukończenia częściowo gimnazjum, a częściowo szkół fachowych.

W tym roku przyobiecano pomoc materialną sześciu stypendystkom, a tymczasem

W tramwaju.

— Pani Łepkoska, co sie pani stało? Przecie panią krew zalewa!

— Już dycht do trupa jestem podobna z wielkiego wzruszenia serca.

— Na nu, może znowu pan Rybicki list pani napisał?

— Zgadłeś pan. Napisał, ale jaki! Wzywa mnie, abym ratowała Bydgoszcz i Ojczyznę przed zagładą i potępieniem wiecznym. A tak pisze, tak lamentuje, że serce pynka. Jużem od płaczu dwie chustki na nic zmoczyła...

— Gdzie pani ma ten jegu list?

— Adym gu między jaja włożyła, ale na samym wirzchu, to możecie czytać... Najlepiej niech pan Antkowiak przeczyta, aby potem znowu co nie powiedział. Ino nie rób pan żadnych prześmichów panie Antkowiak, bo panu wej ślipia pazurami wydrapie.

— Dawej no pani to pisanie pana aptekarza. O jeжку, jakie długie! A ci chłop nima inny roboty, więc choć z przekupkami polityke robi. Słuchajcie więc, moi państwo:

„Szanowna Pani Łepkowska! Dwakroć przekłete partyjnictwo, które przekłada interesy jednostki nad sprawę ogółu, nad dobro miasta i państwa...”

— Jezusie słodki, aptekarz i żeby tak przeklinał!

— Cicho, pani Piernoga. Do końca pani posłuchaj, a potem bydzie pani kretykować Otóż pan aptekarz pisze dali tak:

„I w Bydgoszczy, jak w całej Polsce, świeci tryumfy zaciekle partyjnictwo polskie. Pytam się, jakaż to różnica zdań...”

— Kogu sie pyta, pani Łepkoski?

— Nu przecie! Jak czego pan aptekarz niewi, to sie mnie pyta.

— Ady kobity nie przeszkadzajcie, albo przestane czytać.

— Czytaj pan, panie Antkowiak, czytaj pan, już nie bydema...

wyczerpały się niemal zupełnie szczerze fundusze towarzystwa. Celem zasilenia kasy urządzi Komitet Pomocy Naukowej Koncert dnia 20 października w auli gimnazjum im. Kopernika przy łaskawym bezinteresownym współudziale zaszczytnie znanych na gruncie bydgoskim artystów pp. Zdzisława Jahnkego i Zygmunta Lisickiego.

Komitet Pomocy Naukowej zanosi **gorący apel do szanownego Obywatelstwa** miasta Bydgoszczy i okolicy, i prosi gorąco o poparcie tej imprezy ze względu na szlachetny cel; a pozatem znane chlubnie w świecie muzycznym nazwiska artystów dają rękojmię za wysoki poziom debiutu, co stanowić powinno silną przynętę dla amatorów tutejszego świata muzycznego.

Blisze szczegóły, dotyczące koncertu, ukazają się niebawem.

Do wszystkich Towarzystw Powstańców i Wojaków na terenie m. Bydgoszczy.

Celem oddania ostatniej przysługi Ks. Prałatowi Malczewskiemu, wzywa się wszystkie towarzystwa Powstańców i Wojaków na terenie miasta Bydgoszczy, ażeby wzięły udział wraz z poczetem sztandarowym w niedzielę, dnia 6. bm. i poniedziałek dnia 7. bm. w obrzędach pogrzebowych.

Zbiórka towarzystw odbędzie się przed lokalem p. Ganasiańskiego ul. Jezuitcka 9, w niedzielę o godz. 16. W poniedziałek zbiórka na tem samym miejscu o godz. 9 rano. Wymarsz 15 minut później do kościoła farnego, celem objęcia służby honorowej.

Członków, posiadających mundury, uprasza się przybyć w mundurach, reszta w czapkach Pow. i Wojaków. Ugrupowaniem, wzgl. wskazaniem miejsca pełnienia służby honorowej zajmie się p. Leon May, prezes Kurkowego Bractwa.

Zarząd Okręgowy Pow. i Woj.

— **Baczność! Kat. Tow. Rob. Polsk. parafji Serca Jezusa.** Wzywa się wszystkich wolnych od zajęć członków, aby jak najliczniej stanęli pod sztandarem w celu oddania ostatniej przysługi naszemu wielce czciogodnemu ks. prałatowi Malczewskiemu podczas eksportacji zwłok do kościoła Farnego w niedzielę o godz. 5. Zbiórka członków po niesporach o godz. 4 na placu Piastowskim. W poniedziałek o g. 10 odbędzie się nabożeństwo żałobne, poczem pogrzeb na nowy cmentarz. **Prezes Tow. Skibicki.**

— Więc aufpasować i buzie na guzik trzymać. „Pytam się, jakaż to różnica zdań w pojęciach gospodarczych miast i państwa zachodzi między doktorem Wieckim a posłem Faustyniakim, między księdzem dziekanem Jaworskim a doktorem Maryńskim lub doktorem Sypniewskim? Żadna! Dłaczegóż więc nie stworzono jednej polskiej listy, by zadokumentować, że Bydgoszcz jest rzeczywiscie polską, i że zastępcy jej owiani są duchem katolickim i polskim, że zgodnie a uczciwie szafować będą dobytkiem miasta, nie tak jak dotychczasowa Rada miejska. Uparli się szefowie partyj i uniemożliwili zaciekleścią swoją wystawienie jednej listy polskiej. Ja z listy partyjnej kandydować nie chciałem. Mogłem skupić koło siebie pokaźny zastęp obywateli, lecz prosta uczciwość polityczna zabraniała mi wnosić jeszcze większy zamęt do walki wyborczej...”

— Jaki to dobry katolik z pana aptekarza!

— „...Biada wam, panowie, którzyście doprowadzili do takiego stanu rzeczy w Bydgoszczy! Biada wam, jeśli w duchu polsko-narodowym przegramy wybory! Zaklinam was w ostatniej chwili, połączcie głosy wasze na listę numer piątą! Azali zapomnieliście, że Poznań zajaśniał swoją Wystawą w całej Polsce, w całym niemal świecie dzięki temu, że zapomniał o dzielnicowości, o partjach politycznych i waśniach osobistych! Czołem, pani Łepkoska! Zdzisław Rybicki.”

— Mój Boże kochany, jak on to szykownie napisał!

— Uważała pani, jak się pyta: ażali zapomnieliście...

— Nu przecie, ztem uważała. Zupełnie jak jaki ewangelista!

— Moje panie, nad listem pana aptekarza otwieram dyskusje...

— Rynek pana marszałka Piłsudskiego!

Wódki w dniu wyborów sprzedawać nie wolno!

Ze względu na mające się odbyć wybory do Rady Miejskiej w dniu 6. bm. zwracam uwagę na art. 7 lit. h i ustawy z dnia 23. IV. 1920 r. o ograniczeniach sprzedaży napojów alkoholowych, który zakazuje bezwzględnie sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w czasie odbywających się wyborów oraz od godz. 3 dnia przedwyborczego do godz. 10 rano dnia pożytecznego. Wykroczenia będą karane grzywną do 3000 zł. lub arszeniem do 3 miesięcy.

Bydgoszcz, dnia 4. października 1929.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa
i Porządku Publicznego.
Hańczewski, radca miejski.

— Stowarzyszenie Kobiet „Jutrzenka” przy parafii św. Trójcy obchodzi w niedzielę 6. bm. uroczystość 10-lecia swego istnienia. Program (Uroczystość kościelna): godz. 7 wspólna komunia św., godz. 9,30 zbiórka w ogrodzie p. Kocerkki, godz. 9,45 wymarsz pod sztandarem do kościoła św. Trójcy, godz. 10,15 suma z kazaniem (wygłosi generalny sekretarz ks. Forecki z Poznania), godz. 11,45 powrót do ogrodu p. Kocerkki.

Uroczyste posiedzenie o godz. 12 w południe w sali p. Kocerkki, poczem wspólna fotografia. O godz. 7 wiecz. w sali p. Kocerkki (Teatr Popularny) przedstawienie amatorskie p. t. „Szczęśliwy, kto jeszcze matkę ma!” (obrazek sceniczny w 4 aktach).

Bilety w cenie 1,50 zł, 1 zł i 50 gr nabyć można u p. Baumowej, plac Poznański 10, stowarzyszone zaś u swoich starszych. O jak najliczniejszy udział uprasza Zarząd.

— Tow. Robotników Polsko-Katolickich parafii św. Wincencego a Paulo urządza w niedzielę 6. bm. swoją zabawę jesienną w sali p. Ferencja, ul. Senatorska 76. Dochód przeznaczony się na gwiazdkę dla dzieci członków towarzystwa. Początek zabawy o godz. 6 wieczorem.

— Ostre strzelanie. Dnia 7. bm. przeprowadza 61 p. p. Wlkp. ostre strzelanie na strzelnicę bojowej 15 dyw. piech. w Jachcicach. Wszelkie drogi w tym kierunku strzeżone będą przez posterunki.

— Licytacja koni wojskowych. W czwartek dnia 10. bm. o godz. 10 na placu Piastowskim w Bydgoszcy odbędzie się sprzedaż licytacyjna na wybrakowanych koni wojskowych.

Dla oczyszczenia krwi pijcie rano przez kilka dni z rządu szklankę naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa. Stosowana przez bardzo wielu lekarzy woda Franciszka-Józefa wzmacnia żołądek, reguluje trawienie, poprawia stan krwi, uspakaja system nerwowy, dając zdrowie całemu organizmowi i jasność umysłu. Ządać w aptekach i drog.

U goli brody.

— Pan sze pita, na komu ja bede glosowal do Rady Miejski? Albo ja wim? W Luck, gdzie ja przedtem miał interesu, poszło mi z glosowaniem bardzo łatwo. Tam komunisty wystawili trzynastki jako swoje listy. I ja na ni glosowal i ja za ni agitowal. Na drugi dzien wola mi pan starosta i wszada na mnie jak na starego fotelu. Ty Katzendreck, (powiada) ty łajdak zapowietrzony, to ty jest komunist? Ja czebi zaraz oddam do paki, ja tobi sprawie takie łanie, że czebi na sądnego dniu rodzone dziecko nie pozna!

Pan miszli może, że ja sobi przestrasznił? Gott bewahrel! Ja zrobil głupi miny i powiadam: jakto, to pan marszałek jest komunist? ja glosowal na trzynastki, bo to jest pana marszałku szczęśliwy liczby... Ja chezał jemu pójść na ręki i zrobić na zdrowie.

Wi pan redaktor, co na to powiedzial pan starosta? On nic niepowiedzial, tylko mówi tak: ty Katzendreck, ty jest obergauner, jakiego jeszcze szwiat i korona polska nie widzieli — ja tobi ostatni raz spardonu-

Ze sportu.

Dzień startów i plotków.

W niedzielę, dnia 6. bm. urządza K. S. „Polonia” wielkie zawody lekkoatletyczne przy udziale wszystkich klubów miasta Bydgoszczy. Początek o godz. 14,30 na stadionie miejskim. Przedbieg na plotki i sztafety 4x100 i 10x100 metrów o godz. 10 przed poł. Wszyscy kierownicy drużyn zgłoszą się o tej godz. po bilety wolne dla zawodników, które wyda sekr. klubu na stadionie. Będzie to jednocześnie zakończenie sezonu lekkoatletycznego na rok 29. Nagrody przechodnie ufundowane przez Pom. O. Z. L. A. i pana Stryszka. Nagrody indywidualne przez M. Kom. W. F. i K. S. „Polonia”. Uprasza się pp. sędziów i zawodników o przybycie punktualnie.

Komunikat nr. 12/29.

Wydział Gier i Dyscypliny Pom. Zw. Okr. Piłki nożnej z dnia 17. 9. 1929 r.

Przełożenie zawodów: Przekłada się zawody o mistrzostwo klasy B ogłoszone kom. nr. 11/29. K. S. „Astorja” — Pepegę w Bydgoszcy z dnia 13. 10. na 6. 10. 29 r. godz. 15,00. Przekłada się czas zawodów o mistrz. kl. B K. S. „Astorja” — K. S. Grudziądź w Bydgoszcy w dniu 22. 9. 29 r. z godz. 15,30 na godzinę 10,30.

Przekłada się czas zawodów o mistrz. kl. C (grupa III.) ogłoszone kom. nr. 11/29 II. Astorja - II. Polonia w dniu 22. 9. 29 r. z godz. 14,00 na godz. 9,30 przed południem. Przekłada się zawody II. Astorja — II. O. P. N. „Sokol” I z dnia 13. 10. 29 r. na dzień 6. 10. 29 r. godz. 13,00.

Kary: Karze się T. K. S. 24 za nie zarządzanie sędzią na zawody towarzyskie w dniu

Echa międzynarodowych regat wioślarskich w Bydgoszcy.

Tegoroczne regaty wioślarskie o mistrzostwo Europy, odbyte w Bydgoszcy, odbyły się głośnym echem w prasie prawie całego świata, podnosząc wysoko sprawność organizacyjną zawodów, punktualność i gościnność naszego miasta. Oprócz artykułów prasowych szereg towarzyszt wioślarskich rozmaitych państw przesłał tak Komitetowi Regatowemu jak i Magistratowi naszego miasta szczere i serdeczne słowa uznania i podziękowania. W tych dniach Magistrat m. Bydgoszcy otrzymał również pismo od Zarządu Międzynarodowego Związku Towarzystw Wioślarskich w Lucernie (F. I. S. A.) następującej treści:

Do Magistratu m. Bydgoszczy.

Szanowny Panie Prezydencie!
Szanowni Panowie!

Niech nam wolno będzie wyrazić W Panom niniejszem raz jeszcze nasze szczere podziękowanie

za twoje łajdactwo — ale jak ty najbliższy raz znowu pójdziesz na trzynastki, to czebi w samo południe weźmi jasny choroby!

A pan redaktor wi, że ja przed wojnem szedział za polityki na Sybiru? Pan mi nie wierzy, a to było tak:

We Warszawie robiała sze taka mała rewolucja. Ten generał od rewolucji wola mi do szebi i mówi: Katzendreck, ty jest morowy chłop, idź ty na ulicy i rób propagandy przeciw caratu. Dostaniesz za każdy godziny oszem rubli. Pan redaktor wi, co to jest oszem rubli z przed wojny? To jest fortuny, to jest amerykański sumy. Więc ja sze zaraz zgodział, wżonem rubel zadatku, kupilem za niego sztuki linoleum, potem ja poszedł z nim na Marszałkowski ulicy i ja wykrzyknął na głos:

— Precz z ceratem! Niech żyje linoleum! Nu, ja dwie godziny tak wykrzykiwał, aż ktoś mi złapnił za kark i mówi:

— Chodź, ty parszywy łajdak, ja tobi dam ceraty i linoleum!

Wi pan redaktor, kto to był? To był agent z Ochrany. On mi zaprowadził na Cytađeli, w trybunału zrobili nademną wielki rozprawy i ja dostał wyroku na rok Sybiru. Jak pan sze pita, dokąd mi zdeportowali? Nu, ten naczelny Cytađeli wola mi do szebi i powiada:

— Katzendreck, ty jewrej szmierzący, ty dostał rok, ale jak ty masz djengi, to ty poszedzisz na Sybiru trzy godziny i pajdziesz do domu!

Co pan miszli, co ja zrobil? Ja mu dał sto rubli. A co pan miszli, co on zrobil? On zdjął ze szczany w kancelarji mapy Sybiru, położył ty mapy na krzeselku i mówi: szadaj tu na Sybiru i przez trzy godziny ani mi sze rusz!

Ja pędko szednił i ja trzy godziny szedział tak spokojnie jak pod miotłem.

A potem ten naczelnik mi rozkazał: Katzendreck, ty już odszedział Sybiru, ty teraz możesz iść do domu...

18467

Do nabycia wszędzie.

18. 8. br. pomiędzy K. S. Polonia Bydgoszcz w Tczuniu grzywną w wysokości 15 zł.

Krzyżaniński, wz. przewodn. B. Bejgerowski, sekr.

O. P. N. „Gwiazda” — K. S. „Iron”.

Powyższe zespoły spotykają się dnia 6. bm. o godz. 15 na boisku im. Świtawy przy ul. Nakielskiej o mistrzostwo klasy C. Mecz ten budzi wielkie zainteresowanie gdyż drużyny te stawiają się w najlepszym swym składzie.

chetkówna, J. Kuźmiński, J. Drązkowski, T. Krzyżaniak, H. Grochowska, T. Świniecka, D. Grochowska, T. Świniecki, M. Tarasiewicz, W. Sygnarski, E. Siewertówna, L. Umiński, K. Lemieź, I. Drabikówna, Z. Biechowski, W. Rogalski, St. Graczkowska, J. Susała, S. Susałówna, D. Citrine, M. Susała, M. Kijek, K. Cyganek, Z. Rościński, M. Leśna, E. Zuern, F. Wiczorek, S. Wolski, P. Józefowicz, H. Ubyszewski, J. Ubyszewski, M. Stęszewski, Z. Ubyszewski, Z. Szwabowicz, W. Julinek, H. Szwabowiczówna, J. Plotkówna, I. Plotczanka, C. Plotka, J. Gapiński, I. Stęszewski, R. Wojciechowski, E. Bedernik, J. Bedernik, J. Kleindienst, F. Dalkowski, W. Budzyński.

Z prowincji: G. Stobiński Świecie, F. Loose Nakto, A. Wagner Pakość, S. Majewski Nakto, W. Degler Inowrocław, K. Siomian Inowrocław, I. Minicki Inowrocław, E. Jankowska Żain, W. Mantaj Chodzież, Z. Pankani Wiakitno, R. Górski Trzyczno, J. Pawlak Władysławowo, F. Dreim Gniew, A. Jaszczerski Nicponia, Jan mińska, F. Wardziński Niwy, F. Gretzer Trzyczno, J. Zaborski Zbąszyń, A. Michalak Jarocin, Z. Zieliński Jarocin, T. Luboński Trzemeszno, B. Matuszewski Miłostaw, L. Ogórkiewicz Witkowo, M. Kaczmarek Rawicz, H. Staśkiewiczówna Zbąszyń, W. Graetzer Trzyczno, W. Kosecki Osiek, M. Günter Klonowa, Fr. Hadyński Margonin, M. Wardynowa Czernik, Z. Fischbach Ostrów, K. Pieczyński Komorowo, P. Sikora Leszno, Cz. Podemski Jarocin, E. Lesman Chełmża, E. Idźkowski Gniezno, I. Szalicka Inowrocław, W. Sobczakówna Karszewo, F. Fałaska Kończyn, J. Hoppe Gdynia, E. Fenske Świecie, L. Malicki Stronno, H. Milbradt Łochowo, Nowaczyk Witkowo, M. Skrzypczak W. Zajęczkowo, W. Ogórkiewicz Koronowo, A. Billert Kruszewo, E. Sakwiński Chełmża, H. F. Pikus Szarlej Piekary, W. Kajda Wronki, L. Ruchniewicz Świecie, B. Bogański Łęgowo, W. Mundkowski Osielecko, K. Otulakówna Zbiczo, I. Kurzawa Czarnków, E. Świniecka Łaszczów.

Nagrody w drodze losowania otrzymali:

1. Piotr Sikora, Leszno, („Nad cichymi fjordem” (2 tomy) — Agata Gjems - Selmera).
2. Danula Grochowska, Bydgoszcz, ul. Gdańska 111 („U progu życia” — Ludwika Alcott),
3. Helena Staśkiewiczówna, Zbąszyń, (Siostra Joanna od Krzyża — Matyldy Lerao).
4. Bronisław Siudziński, Bydgoszcz, ul. Kaszubska 16 (Z dziennika marynarza — Tadeusza Dębickiego).

PROGRAM RADJOFONICZNY. NIEDZIELA, 6 PAŹDZIERNIKA.

Warszawa. 10,15: Nabożeństwo z Katedry Pożnańskiej. 12,10: Poranek z Filharmonji. Warszawskiej. 14,00: „Unifikacja organizacji rolniczych” — dr. Tadeusz Niedzielski. 14,20: Muzyka popularna. 14,30: „Rozmowa o pracy z krowami” — dr. Bohdan Dederko. 14,50: Muzyka popularna. 15,00: „Co słycać o czem wiedzieć trzeba” — dyr. Szczepan Mędrzecki. 15,00: Muzyka popularna. 16,00: Muzyka z płyt gramofonowych. 17,15: „Z przeżyć i dziejów narodu” — prof. H. Mościcki. 17,40: Koncert orkiestry reprezentacyjnej Policji Państwowej. 19,25: „Sprawa Jakubowskiego” — wrażenia osobiste z sali sądowej — p. Jerzy Kossowski. 20,30: Koncert wieczorny orkiestry Polskiego Radja. 10,15: Kraków. Transmisja nabożeństwa z Katedry Pożnańskiej. 17,15—17,50: Poznań. „O Kazimierzu Pułskim” odczyt — red. Bolesław Szczępkowski. 19,25—19,45: Poznań. Utwory na saksofon solo w wyk. Franciszka Witkowskiego.

PONIEDZIALEK, 7 PAŹDZIERNIKA.

Warszawa. 17,45: Muzyka lekka z Gastronomji. 19,10: „Skrzynka pocztowa rolnicza” — inż. Wacław Tarkowski. Gielda rolnicza. 20,30: Operetka J. Straussa p. t. „Zemsta Nieto-perza”. 22,00: Tad. Strzelecki — „Corrida w San Sebastian” (Walka byków) z podróży sprawozdawcy radjowego.

9.

Pierwszą literę weź z Hameluka, Drugą zawiera w środku nauka, Trzecia jest w gronie, czwarta zaś w płocie, Piąta w pałacu, szósta w kapocie; Wszystko w część świata jedną się składa; Oto gotowa cała szarada.

10.

Uporządkować podane zgłoski, aby otrzymać dowcipne (rymowane) przysłowia:
gań - sty - sty - nie - ko - żeń - pol - żeń - skie - to - skie - miec - bo - na - stwo - mo - cy - bla - po - kie - wszyst. - żeń. —

Rozwiązanie szarad.

Nr. 7.

L e l e w e l .

Nr. 8.

B a t o r y .

Trafne rozwiązania nadesłałi: Miejsce: B. Siudziński, M. Samojówna, A. Pluta, A. Poznań, M. Panster, Z. Sydński, M. Kulczyk, S. Mrozówna, H. Rybicki, J. Rybicki, B. Szwoch, J. Steidt, J. Koroski, M. Szaniński, K. Pilaum, W. Zakrzewski, H. Szla-

Robotnik narodowy i katolicki — urzędnik,

który walczy o wolność przekonań obywatelskich — inteligent pragnący solidarności narodowej — rzemieślnik i kupiec chcący oprzeć swój byt o uświadomione narodowo masy — Polka, której chodzi o polski i katolicki charakter Bydgoszczy — głosują na listę nr.

5

Zamknięcie sezonu wioślarskiego.

Przedstawiciele wojskowości, władz i urzędów oraz delegacje, biorące udział w uroczystości zamknięcia sezonu w bydgoskim wieczorku wioślarskim.

Wyborcy — Bacność!

W ostatniej chwili zwracamy jeszcze uwagę na to, że każdy wyborca głosuje w lokalu wyborczym tego obwodu, w którym mieszkał 1 lipca br.

Obwody głosowania mieszczą się w tych samych lokalach, w których miesiły się przy wyborach do Sejmu.

Kto nie wie, gdzie głosować, niechaj zwróci się do Biura Wyborczego Nar. Chrz. Zjedn. Pracy (lista nr. 5) przy ul. Dworcowej nr. 2 (Telefon 12-99 i 6-99).

Z Muzeum Miejskiego.

(Wystawa jesienna).

Chcąc dać możność tutejszej grupie artystów malarzy i rzeźbiarzy, którzy zamieszkali są w Bydgoszczy i na Pomorzu, Muzeum Miejskie urządza w tym celu wystawę jesienną, której otwarcie nastąpi w niedzielę, dnia 13 października. Ponieważ szczupłość lokali wystawowych w gmachu Muzeum Miejskiego nie pozwala na pomieszczenie tej wystawy równocześnie z obecną galerią miejską, będzie musiała ta ostatnia być na pewien czas zwiniona, aby ustąpić miejsca wystawie jesienną. Kto więc nie miał dotychczas sposobności zwiedzenia Galerii Miejskiej, zawierającej nowe i nieznanne dotąd w Bydgoszczy dzieła sztuki oraz kolekcję M. A. Piotrowskiego, ten niechaj spieszy zapoznać się z niemi jeszcze w jutrzejszą niedzielę, przyczem zwraca się specjalną uwagę na pięknie wydany katalog, ozdobiony wieloma ilustracjami.

ZABAWY I KONCERTY.

Wielką zabawę jesienną urządza dnia 5. bm. Sokół V. Okole - Wilczak. Komisja zabawowa przygotowuje nadzwyczaj starannie wszelkie prace przygotowawcze, oraz moc miłych niespodzianek. Tańce odbędą się przy dźwiękach doborowej orkiestry. Początek o godz. 7. — Zabawa Tow. Muzycznego „Bandonja”. Hej, chłopcy i dziewczęta, starzy i brać młoda, niechaj każdy zapamięta, co wam „Dziennik” dziś zapoda.

W uroczu położonych, każdemu znanych Jachcicach, słynnych z pań o pięknych licach, w Orczykowskiego pięknej sali, którą nie tak dawno wybudowali, dziś w sobotę bal nad bale, jakiego dotąd nie widziano wcale, zgodna panować tam będzie harmonia, bo gospodarzami Tow. Muzyczne „Bandonja”, a więc „muzykuszów” popierajcie, i do Jachcic pospieszajcie! Ze sportu.

Instrumenta muzyczne

poleca (25164)

Pierwsza Wielkopolska Fabryka Instrumentów Muzycznych
Właśc. Julian Kielbich
Bydgoszcz, Król. Jadwigi 15. Tel. 1281

— Jeszcze jeden „Luna - Park” w Bydgoszczy. W dniach najbliższych zjadą do naszego miasta z swoim taborem nowi sztuki-mistrze i rozgłoszą się w ogrodzie p. Kocerki (dawn. Patzer). P. red. Pankowski z Herne prosi nas o stwierdzenie na łamach „Dziennika Bydgoskiego”, że z tą ani z tamtą imprezą nie go nie łączy. Sprawa przyjazdu „Wesołego Miasteczka” z Poznania jeszcze nie dojrzała. — Imprezę dla dzieci urządza w niedzielę dnia 6. bm. właściciel zakładu tresury psów p. Buda na Wilczaku. Można również zwiedzać zoolog, do którego sprowadził p. B. nowe okazy ze świata zwierzęcego. Wiele miłych rozrywek i niespodzianek zostało przygotowanych dla dzieci. Szczegóły w dzisiejszym ogłoszeniu.

Kto zwycięży w wyborach do Rady Miejskiej?

Na powyższe pytanie oczywiście bardzo trudno odpowiedzieć. A jednak dużo jest takich wyborców, pytających całkiem słusznie, która z list ma największe szanse, tak, by poparta przez szerszy ogół, mogła ewentualnie zdobyć większość. Na to pytanie odpowiedzieć już jest łatwiej. Potrzeba tylko sięgnąć po wyniki ostatnich wyborów.

W roku 1925 otrzymały przy wyborach do Rady Miejskiej głosów:

- Lista nr. 1 (Obywatele przedmieść) 478
- Lista nr. 2 (Partje socjalistyczne, Wolne Związki) 5093
- Lista nr. 3 (P. P. S.) 1972
- Lista nr. 4 (Chrz. Demokracja) 7958
- Lista nr. 5 Partja Niemiecka 5570
- Lista nr. 6 Kom. Kulturalno-Gosp. (N. D.) 4802
- Lista nr. 7 Nar. Partja Robotnicza 6809
- Lista nr. 8 żydowska

To znaczy, że przy wyborach do Rady Miejskiej w roku 1925 Chrzęśc. Demokracja i Narodowa Partja Robotnicza zdobyły razem 14767 głosów.

W marcu ubiegłego roku wynik wyborów do Sejmu w Bydgoszczy, był mimo ogromnego rozbięcia następujący:

- PPS zdobyła głosów 4390
- Wyzwolenie 10
- Narodowa Partja Robotnicza 5921
- Str. Chłopskie 142
- Niemcy 7895
- Unja Kat. 5282
- Chrzęśc. Demokracja 7461
- Stron. Kat. Narodowe 7182

Razem otrzymały więc Narodowa Partja Robotnicza (osłabiona przez listę 21 i Chrzęścijańska Demokracja (osłabiona przez Unję) 13332 głosy.

Z estrady.

Wieczór Kazimierzy Rychterówny.

Sztuka Rychterówny — to ukazanie nowych światów, nowego piękna ośniewającego, nowych wartości. Jest to objawienie **cału żywego słowa polskiego**. Nieprzebrane skarby lśniących się i skrzących jak w kalejdoskopie barw dźwiękowych głosu, uży czają artystce czarowną moc wyzwalania w muzyce żywego słowa najdrobniejszych od-cieni uczuciowych i charakterystycznych, zaklętych przez poetę w martwą literę jego utworu.

Czwartkowy wieczór recytatorski Rychterówny przyniósł nam, obok rzeczy znanych, w Bydgoszczy niejednokrotnie już słyszanych, szereg „nowości”, które **wielka artystka** wzbogaciła swój dawny repertuar.

Przez Wyspiańskiego, Norwida, Byrona, Żeromskiego (fragment z „Wiatr od morza”) przeszła Rychterówna do poetów współczesnych (Tuwim, Żegadłowicz, Kruszevska), wykazując w poszczególnych utworach sze-

Przujaciółki.

Powiedz mi kochana, co Ty robisz w lecie, że masz twarz matową, gdy moja wciąż świeci? Odpowiem otwarcie: dla mnie to zabawka: Twarz odświeża świetnie ŻAKA „PRZEMYSŁAWKA”. 24486

roka skalę swych możliwości recytatorskich.

Publiczność i tym razem zebrała się licznie, darząc Rychterównę serdecznymi oklaskami i pięknym kosztem żywego kwiecica. (Kajot).

— Przedstawienie amatorskie. Dnia 5. bm. o godz. 4 po poł. odbędzie się przedstawienie amatorskie sztuki p. t. „Genowefa” dla dzieci szkół powszechnych w dawniejszym teatrze popularnym w ogrodzie p. Kocerki, na które dzieci jak najliczniej serdecznie zaprasza Komitet. Wstęp 30 groszy.

Dziada Polikarpa śpiewanie.

Mnóstwo się naraz mędrców namnożyło; Gdy szło o pracę, jakos ich nie było, Gdy zaś o wybór, wtedy oczywiście Sterczą na liście.

Miało im tego, by trąbić swą chlębę; Na wiecach kłamią na uczciwych zgubę; Czy mają rację, czy racji nie mają, Plotą i bają.

Najgłośniej miele ozorem ten zawdy, Kto nie wybadał dokumentnie prawdy, Pracy nie wahał, ale na głos woła, Ze też podola.

Widzi, że w mieście są tej pracy skutki, Ale udaje, że wzrok ma za krótki; Na czyny drugich rad zamyka oczy, Warczy i psioczy.

Sam obiecuje miastu góry złote I w raj wprowadzić wszelaką biedotę, Lecz jak mu wierzyć, gdy ma guzik w dłoni, Sam biedą dzwoni.

Te obiecanki — to plewy, nie ziarno; Do lichych plewów mądry się nie garną, Takich szanują, tacy są im mili, Co coś zrobili...

Naszym piątkom chwalba ani w głowie; Jak pracowali, miasto za nich powie; Kto chce szczegółów — toć jest statystyka; Tam niech nos wtyka!

Co się działo, czyż to zasługa, Jak nie tych, co już pracowali długo? Każdy z owoców pracy ich oceni, Ze doświadczeni.

Przełożymy w piątę liście umieścić, Tych, którzy w Radzie już się zasłużyli Lub których znają oddawna rodacy Z cnoty i pracy.

Nie wierz w przechwałki, obiecanki mgliste, Ale rzetelnie osądź piątą listę! Uznasz, że radnych najlepszych zawiera Lista Beyera.

Lokale wyborcze otwarte będą od godz. 9-tej rano do 9-tej wieczorem.

Jedno z pism miejscowych podało, że lokale wyborcze otwarte będą w dniu wyborów, w niedzielę, dnia 6 b. m. od godz. 8 rano do godz. 8-ej wieczorem. Doniesienie to jest fałszywe, albowiem Komisja Wyborcza ustaliła uchwałą, że **lokale wyborcze będą czynne dla wyborców do głosowania w niedzielę, dnia 6 października b. r. od godz. 9 rano do 9 wieczorem.**

A zatem w dniu wyborów winni wszyscy Obywatele bydgoscy wziąć udział w głosowaniu i oddać swój głos

na listę nr. 5.

KINO NOWOŚCI
Mostowa 5. Telefon 386.
Pocz. o 7 i 9, w niedzielę od 3,20 i 5,10.

Dzisiaj premiera!
Wielki szlager sezonu 1929/30.
Nasza rodaczka, słynna gwiazda filmowa

POŁA NEGRI Podwójne życie
wystąpi w wielkim filmie pt.

Potężny dramat salonowy, ujęty z życia arystokracji Londynu. Prze-najświetniejszy Tyg. Paramount pyszna wystawa! Najnowsze stroje! aktualności światowe.

Ostatnie wiadomości.

Warszawa, 5. 10. (Tel. wł.) Dotychczasowy kurator okręgu szkolnego pomorskiego Szwemin ma ustąpić.

Warszawa, 5. 10. (Tel. wł.) W prezydium rady ministrów odbyło się inauguracyjne posiedzenie drugiej międzynarodowej konferencji prywatnego prawa lotniczego z udziałem 70 delegatów i rzeczoznawców, reprezentujących 41 państw Europy, Azji i Stanów Zjednoczonych.

Wynik konkursu na ozdobienie sali sejmowej.

Warszawa, 5. 10. (tel. wł.) Sąd konkursowy na ozdobienie sali sejmowej po rozpatrzeniu prac przyznał dwie pierwsze nagrody po 7 tys. złotych każda prof. Mehofferowi z Krakowa i Ślędzkiemu, dwie drugie po 5 tys. zł. prof. Sichulskiemu i Bronisławowi Bartłowi z Poznania, który swe prace nadał pod godłem „Odrodzenie“.

Międzynarodowy kongres pokoju w Atenach.

Genewa, 4. 10. (Pat.) Posiedzenie inauguracyjne 27-go międzynarodowego kongresu pokoju odbyło się dnia 6. października w izbie deputowanych w Atenach w obecności członków rządu greckiego, korpusu dyplomatycznego, oraz przedstawicieli wszystkich poważniej-

szych organizacji kraju. Liczba delegatów krajów zachodnich i środkowo-europejskich wyniosła około 100 osób. Kraje bałkańskie reprezentowane będą przez delegacje o nader szerokich kompetencjach.

80 ofiar katastrofy kolejowej w Sowieciech.

Moskwa, 5. 10. Zaledwie przebrzmiały echa wielkiej katastrofy kolejowej koło stacji Zujewka w okolicach Jekaterynburgu, podczas której zginęło 30 osób, nadeszła do Moskwy wiadomość o nowej, jeszcze straszniejszej katastrofie, jaka się wydarzyła w odległości 74 km. od stacji Wiatka. Pociąg pospieszny Moskwa — Władywostok uległ w tem miejscu wykolejeniu wskutek wadliwości toru i stoczył się z nasypu. Część wagonów została rozbita. Liczba zabitych wynosi 45 osób, liczba ciężko rannych — 26, lżej rannych — 10. Zwłoki zabitych zostały przeważnie tak zniekształcone, iż niema możliwości ustalenia ich tożsamości.

Warszawa, 5. 10. (Tel. wł.) Do kancelarii sejmowej wpłynął projekt ustawy o dodatkowym kredycie. Kredyt przeznaczony ma być na wydatki, związane z PWK. Budżet państwowy przesłany będzie do kancelarii sejmowej do dnia 30 października.

Dr. Curtius — tymczasowym następcą zmarłego Stresemanna.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Berlin, 5. 10. Prezydent Hindenburg zdecydował, że zastępczo obejmuje ministerstwo spraw zagranicznych dotychczasowy minister gospodarstwa Rzeszy dr. Curtius, który razem ze zmarłym Stresemannem konferował w Hadze.

Decyzja prezydenta Hindenburga wywołała pewne zdziwienie w berlińskich kołach politycznych, ponieważ ogólnie liczone się z prowizorycznym obsadzeniem ministerstwa spraw zagranicznych przez kanclerza Müllera, do czego ten ostatni jednakże nie kwapił się wobec nadwątlonego stanu zdrowia. Ogólnie panuje w Berlinie przekonanie, że nie wiadomo, czy minister Curtius zostanie na stałe kierownikiem urzędu do spraw zagranicznych, ponieważ śmierć Stresemanna zmieniła układ stosunków rządowych w ten sposób, że prawdopodobnie nastąpi całkowita reorganizacja

rządu, przyczem zapewne Müller dobrowolnie ustąpi ze swojego stanowiska.

Jako kandydata na kanclerza wymieniają widzianego chętnie też w kołach pravicowych obecnego premiera pruskiego socjalistę Ottona Brauna. Minister Braun stoi od szeregu lat na czele rządu pruskiego i jest osobistym przyjacielem Hindenburga, ponieważ obaj są zapalonymi myślowymi (!) i doskonale rozumieją się w tej dziedzinie. Nawiasem zaznaczyć trzeba, że Braun chociaż pochodzi z Prus Wschodnich, wobec Polski ustosunkowany jest dosyć życzliwie, co mu hakatyści (Ostmarken-Verein) biorą za złe.

Drugim kandydatem na ewentualnego kanclerza jest minister spraw wewnętrznych Rzeszy, również socjalista Severing, który jest jednak dla prawicy zbyt bojową kandydaturą. B.

Demokraci niemieccy radzą nad położeniem politycznym Niemiec.

(Telefonem od własnego korespondenta).

Berlin, 5. 10. W dniu wczorajszym rozpoczął się w Mannheimie zjazd niemieckiej partii demokratycznej, na którym przewodniczący stronnictwa, były minister sprawiedliwości Erich Koch-Weser wygłosił przemówienie, w którym scharakteryzował obecną sytuację wewnętrzną polityczną w Niemczech. Koch nie wierzy w powodzenie usiłowań dyktatorskich Hugenberg'a i jego zapleczników, ponieważ nacjonalści kłócą się we własnych szeregach. Koch żądał na-

tomiast, aby rząd Rzeszy przeciwstawił przemoc opozycji własne siły i nie tolerował zbyt wielu ataków na państwo, specjalnie uprawianych przez niektóre odłamy prasy. Z kolei skrytykował Koch działalność partji rządowych i wszystkich partji, które zrobiły z konstytucji wejmarskiej karykaturę (ein Zerrbild). Nie chcemy, zaznaczył Koch, ludzi rządzących (herschende Männer), ale chcemy ludzi kierujących (führende Männer). B.

Walki sowiecko-chińskie w Mandżurji.

Kilkaset zabitych.

Charbin, 4. 10. (Pat.) Walki, które toczyły się w śróde między wojskami chińskimi a sowieckimi w okolicach Mandżurji były nader ożywione i zaciekle. Aeroplany sowieckie dokonały trzech raidów, rzucając bomby i ostrzeliwując Chińczyków z karabinów maszynowych. Według wiadomości ze źródeł chińskich, bitwa rozpoczęła się atakiem oddziałów sowieckich, które pomimo wielkich wysiłków zmuszone były w czwartek wieczorem do cofnięcia się. Władze chińskie obliczają swe straty na 200 ludzi, lecz straty sowieckie były również bardzo znaczne.

Wiedeń, 4. 10. (Pat.) Dzienniki wiedeńskie donoszą z Szanghaju: Między wojskami sowieckimi a chińskimi doszło w pobliżu Mandżurji do walk. Po obu stronach są wielkie straty. W kołach neutralnych sądzą, że polityka moskiewska zmierza widocznie do tego, by odciągnąć gubernatora Mandżurji Czang-Hsu-Lianga, od rządu nankińskiego. Powstanie generała Czang-Kwei-Fai przybiera biera coraz większe rozmiary. W swoim pochodzie na Kanton wzrosła jego armja do 60.000 żołnierzy. Jak słychać, pragnie Czang-Kwei-Fai proklamować w Kantonie rząd lewego skrzydła kuomintangu.

Szubin.

Wybory do Rady Miejskiej.

Jakimi metodami posługują się przeciwnicy listy nr. 2 na terenie miasta Szubina, jest najlepszym dowodem artykuł umieszczony w „Gazecie Bydg.“ pod tyt. „Wybory w Szubinie“. Aby załatwić porachunki osobiste, nie uchyla się autor artykułu od wygłaszania niczem uzasadnionych inwektyw oraz faktów niezgodnych z prawdą. A mianowicie prawdą jest, że lista nr. 2 jest listą kompromisową, na której figurują członkowie rozmaitych ugrupowań politycznych, którzy dla dobra sprawy i celem uniknięcia rozdrobnienia głosów wyborczych złączyli się pod jednym hasłem wybrania ludzi z wszystkich warstw społecznych, ludzi dobrej woli, którzy bez względu na intrygi osobiste pragną dążyć do uzdrowienia stosunków panujących w korporacjach miejskich.

O obsadzeniu stanowisk przez członków listy nr. 2 przed wyborami, mowy być nie może, ponieważ ani zastępca burmistrza ani członkowie sejmiku powiatowego, nie wspólnego z wyborami do Rady Miejskiej mieć nie mogą, które to twierdzenie jako niezgodne z prawdą odepierać należy.

Jeżeli się rozchodzi o czołowego kandydata listy nr. 2 p. dyr. Walkowskiego, to zaznaczyć wypada, że nie jest on dyrektorem „Chorej kasy“ jak autor złośliwie w osobistym swem mniemaniu zaznaczył, lecz dyrektorem Kasy Chorych ufundowanej na bardzo zdrowych podstawach, co władze nadzorcze w swych protokołach wielokrotnie zaznaczyły.

Zaczepona nieostało przekonania p. dyr. Walkowskiego również jest bezpodstawna, albowiem wiadomem jest, że p. dyr. W. od szeregu lat w pracy społecznej czynny bierze udział i nigdy swych przekonań w stosunku do spraw narodowych i społecznych nie zmienia.

Również sprostować należy, że w obecnej Radzie Miejskiej czynnych jest nie 2 lecz 5 (pięciu) członków z listy nr. 3 z p. Piaseckim na czele, tak że odpowiedzialność za gospodarkę Rady Miejskiej co najmniej w równej mierze na tych panów spada, a którzy to panowie jak, dowodami stwierdzić można nie jednokrotnie o uzdrowieniu tych stosunków nie dbali. — Odpierając więc zawarte w artykule „Gaz. B.“ zarzuty pozostawiamy je bezstronnej ocenie wyborców, którzy z pewnością odróżnić będą umieli plewy od ziarna i zwartą masą głosować będą na kompromisową listę nr. 2, która jednocząc ludzi dobrej woli, mających wyłącznie interes mieszkańców naszego miasta na oku, bez względu na przynależność partyjną i społeczną, obowiązki swe jako radni miasta w świadomości swego trudnego i odpowiedzialnego stanowiska wykonywać będą.

Głosujmy więc na listę nr. 2.

Grudziądz.

Imponujący wiec przedwyborczy Chrześc. Narodowego Zjednocz. Gospodarczego.

Jednym z najpoważniejszych wieców przedwyborczych, jakie się w Grudziądzu odbyły, był wczorajszy wiec Chrz. Narod. Zjedn. Gosp. w sali „Pod Złotym Lwem“, która była przepełniona.

Zebrań zagał o godz. 20,15 p. mec. Sokolnicki, który też obradom przewodniczył. Jako pierwszy zabrał głos czołowy kandydat listy Chrz. Narod. Zjedn. Gosp. nr. 12 p. dr. Maj, który jasno i dobitnie omówił potrzebę zdrowia moralnego i fizycznego narodu — wykazując jak niesumienni są ci z listy nr. 1 (BB) którzy kłamią jak najęci, nieznając nawet terytorium miasta bo podają że miasto posiada majątek w Świerkocinie i t. p. głupstwa.

Jakby wyglądał ład i porządek miasta, gdyby tacy panowie przyszli do rządów, można porównać z szpitalem miejskim gdzie rządzi właśnie ich człowiek.

Jako drugi mówca p. Alojzy Kamrowski wskazał na program jaki ma Chrz. Narod. Zjedn. Gospodarcze.

Wspaniale wprost przemówienie było kandydatki p. Heleny Kruszonowej.

Bardzo pięknie i nader interesujące przemówienie było p. Nadolskiego który wyluszczył zebrany program jaki ma Ch. Z. Z. i jakie z całą świadomości dla dobra klasy pracującej w Radzie Miejskiej będzie się starał przeprowadzić.

P. Mazur wygłosił jak zwykle z swadą przemówienie z którego biła troska o byt lub niebyt naszego miasta.

Wiec miał charakter bardzo poważny i wzniósł.

Nie było jarmarczego polecenia, nie było na zebraniu napaści na inne listy, ani osobistych zaczepki, słowem blok Chrześc. Narodowego Zjednoczenia Gospodarczego wykazał wysoki poziom moralny tego bloku.

Dlatego Rodaczki! Rodacy! w dniu 6. bm. wszyscy pójdziemy do urny wyborczej i oddamy głos nasz jedynie na listę nr. 12 Chrz. Narodowego Zjednoczenia Gospodarczego.

ODEZWA

do wszystkich urzędników administracji miejskiej miasta Bydgoszczy.

Szanowni Koledzy!

Przypominamy, że dnia 6. 10. 1929 r. odbędzie się głosowanie na kandydatów do Rady Miejskiej.

Niniejszem zwracamy się do wszystkich Kolegów z apelem, aby z grona urzędników miejskich w tym dniu niktogo nie brakło przy urnach wyborczych, mając na uwadze ważność tego obowiązku obywatelskiego wogóle, a w szczególności dla administracji naszego miasta jako pracodawcy.

Byłoby dla nas przykrem, gdyby po głosowaniu zostało zauważone, że imię kogoś z kolegów nie zostało oznaczone znacznikiem, świadczącym o oddaniu głosu, a bolesnem byłoby stwierdzenie obojętności tych Kolegów, w sprawie mającej tak ważne znaczenie dla interesów ludności polskiej.

Zarząd Tow. Urzędników Miejskich.

(—) Weber prezes. (—) Piażalski sekr.

(—) Kijek skarbnik.

Ruch przedwyborczy.

Członków Związku Pracowników Adwokackich i Notarjalnych

wzywam tą drogą, aby wszyscy, jak jeden mąż spełnili swój obywatelski obowiązek i oddali w dniu jutrzejszym swój głos, możliwie już przed południem.

Fr. Kardaś, prezes.

Chrześcijańscy związkowcy! Baczność!

Przypominam raz jeszcze obowiązek głosowania. Członków Kartelu Chrześcijańskich Związków Zawodowych (Chrz. Zjednoczenia Zawodowego, Związku Pracowników Kupieckich, Związku Pracowników Adwokackich i Notarjalnych, Stow. Drukarzy i Pokr. Zaw. w Polsce, oraz Związku Pracowników Bankowych) proszę o głosowanie przed południem, aby tą drogą ułatwić akcję wyborczą.

Za Kartel Chrz. Zw. Zawodowych
Bigoński, prezes.

Kto wie o chorych, kalekach i starcach niemogących udać się do lokalów wyborczych o własnych siłach, zechce nazwiska ich oraz adres zgłosić do Biura Wyborczego listy nr. 5 — przy ulicy Dworcowej nr. 2 (telefon nr. 12-99 o-r-az 6-99.

Biuro Wyborcze

Narodowego Chrześc. Zjedn. Pracy
listy nr. 5.

Zebrań Obw. 53 Nar. Chrześc. Zjedn.
Pracy Siernieczek

odbędzie się w sobotę, dnia 5. bm. o godz. 18 w lokalu Szlagowskiego przy ul. For-donkiej O liczny udział proszę.

— **Wieczorek towarzyski.** Zarząd Koła Absolwentów Szkół Handlowych przygotował na dzień 6. bm. w Strzelnicy wieczorek towarzyski. Program wieczorku bardzo urozmaicony, m. in. występ „Braci humoru“, którzy monologami i kupletami rozwesalał wszystkich. Prosimy zatem nie ominąć sposobności zabawienia się w miłym nastroju tego wieczoru.

Napad rabunkowy.

Dnia 2 bm. wieczorem o godz. 22 jakichś dwóch rzezimieszków dokonano napadu rabunkowego na spokojnie przechodzącego obywatela i to w porze względnie niedosć spóźnionej i prawie, że w śródmieściu.

W czasie wymienionym przechodził ulicą Podolską p. Marceja Wankiewicz, zamieszkały przy ul. Gama 5, i w pewnym momencie został on zaczepionym przez dwóch osobników, którzy zażądali od niego wydania pieniędzy. Gdy p. W. oświadczył, że pieniędzy przy sobie nie posiada, jeden z osobników przytrzymał go za ręce, a drugi wyciągnął mu z kieszeni 10 zł. i niklową papierosnicę, poczem obaj zbiegli.

— **Usiłowana kradzież.** W nocy z 4 na 5-go do składu rzeźniczego mistrza p. Wojciecha Lubawego włamał się były jego czeladnik, którego p. L. zwolnił przed pewnym czasem i usiłował zabrać pewną większą ilość wyrobów marsarskich. Został on jednak przez właściciela, p. L. spostrzeżony i oddany w ręce policji.

— Pokąsana przez psa. Córeczka państwa Wagnerów, zamieszkałych przy ul. Wesolej 5a, 6-cioletnia Urszulka, została dnia 4. bm. pokąsana dotkliwie przez psa p. Orłowskiego. Po udzieleniu dziecku pomocy lekarskiej, pozostawiono je o piece domowej.

KRONIKA POLICYJNA.

— Policja zabrała pijaczynę. Dnia 3 bm. o godzinie 16,30, niej. Leon B. będąc w mocno podpiętym stanie awanturował się przy ulicy Warmińskiego z przechodniami, na których pluł i lżył ich ordynarnymi słowami. Policja zabrała pijaczynę do aresztu.

— Awanturnik. W nocy z 4 na 5 bm. niej. Wiktor L. będąc mocno „zalanym” i nie licząc się z tem, że spokojni mieszkańcy ulicy Lubelskiej, chcą spać, zbudził ich ze snu dzikimi krzykami i śpiewami. Policja zabrała pijaczynkę do aresztu.

— Kradzież płyty. Dnia 4. bm. w Kapucyńskich Małych, włamał się do budynku kolejowego nowobudowanej się linii, jakiś nieznaną złodziej, który skradł płytę kuchenną, wartości 80 złotych.

— Ujęto Zofję C. za kradzież zegarka damskiego na szkodę pewnego pana, z którym zawarła przygodną znajomość. Zegarek odebrano, a niegrzeczną Zosię osadzono w aresztach.

Pod wpływem alkoholu.

Dnia 3 bm. o godz. 14,30 przechodnie ul. Sniadeckich mieli nielada widowisko jakie zrobiła z siebie pijana niewiasta 26-letnia Mina H. Po wyjściu z pewnej restauracji, w której zabawiła się w towarzystwie kilku mężczyzn, chciała, aby jeden z towarzyszy zabawy odprowadził ją do domu, a gdy ten odmówił tej przyjemności pijanej kobiecie, wpadła w taką złość, że poczęła drzeć na sobie w strzępy odzież ku wielkiej ucieście gawiedzi ulicznej. Gdy już wszystko z siebie zdarta i stanęła przed oczyma zgorszonych widzów, jak ją Pan Bóg stworzył, poczęła krzyczeć ile jej sił starczyło, że przyjaciel ją zdradził i zamiast odprowadzić do domu, pozostawił biedną, opuszczoną sierotę samą na ulicy. Krzyk ten opitej niewiasty spowodował policję, która zgodziła się zastąpić jej niewiernego przyjaciela i odwiedzić do swoich apartamentów. Aby jednak nie „straszyła” policji swą nagością, jedna z obecnych pań, ulitowała się nad nagą kobietą, no i... nad policją i ofiarowała jej swój szlafrok; poczem w asyście odjechała karetką do aresztów policyjnych.

GROCHOLIN. Złodzieje w pałacu.

W nocy z 3 na 4 bm. nieznaną złodzieje włamali się do pałacu p. Treskowa w majątku Grocholin pod Kećnią i splądrowawszy wszystkie pokoje, skradli wiele cennych rzeczy, nie ustalonej dotąd wartości. Zaalarmowana policja śledcza w Bydgoszczy, wysłała swych wywiadowców z psem policyjnym, którzy naprowadzono na ślad, tropi opryszków.

Z życia towarzystw.

„S. M. P. „Gwiazda”. W sobotę po nabożeństwie różańcowem zbiórka kółka amatorsk. Zebranie Stow. Dzieci Marji w niedzielę po południu jak zwykle dla ważnych spraw.

Zebranie Tow. Pań św. Wincentego a Paulo przy Farze odbędzie się w salce św. Florjana w poniedziałek 7. bm. o g. 5 po poł., poprzednio błogosł. Najśw. Sakr. w kaplicy. Uprasza się członków o jak najliczniejszy udział.

Wieczorek towarzyski w Sokole. Dzisiaj, w sobotę, wieczorek towarzyski z okazji rozdania nagród zdobytych w zawodach tegorocznych oraz z powodu odejścia członków poborowych do wojska w hotelu Lengninga, od godz. 20.

Bydg. Tow. Cyklistów. W niedzielę, 6. bm. zbiórka o godz. 13,30 na szosie szubińskiej za mostem.

Związek zwrotniczych i ich kandydatów zwołuje na dzień 7. bm. o godz. 19 swe roczne zebranie w sali „3 Maja” przy placu Piastowskim.

Sokół III. Wieczorek towarzyski z okazji odejścia członków poborowych do wojska, odbędzie się w sobotę, 5. bm. od godz. 20 w hotelu Lengninga, ul. Długa. Posiedzenie zarządu w piątek, dnia 4. bm. o godz. 20 w lokalu zw. O. P. N. „Gwiazda”. Schadzka informacyjna I. i II. druz. dnia 5. bm. o g. 19,30 w salce przy kościele św. Trójcy.

Sokół IV. Bielawy oddział żeński. Ćwiczenia odbywają się w sali gimn. Kopernika w poniedziałki od godz. 18,30—20,30. Oddział męski w czwartki od godz. 18,30—20,30.

K. S. „Legja” Jachcice. Zebranie plenarne 5. bm. o g. 8 w lokalu p. Orczykowskiego. „Moniuszko”. Plenarne zebranie 8. bm. o g. 20 w salce przy kościele św. Trójcy. Zebranie zarządu w poniedziałek o g. 19.

S. M. P. „Orzeł”. Jutro zamknięcie sezonu sportowego na boisku im. Świtły. Dla oddz. młodszego o 10, dla starszego o 2.

Tow. ośw. „Lech”. Zebranie dnia 7. bm. o godz. 8 w lokalu „3 Maj” przy pl. Piastowskim. Interesujący odczyt.

Tow. Powst. i Woj. „Macierz”. Zebranie miesięczne w poniedziałek 7. bm. o g. 7 w. u p. Kocerki. Nastąpią skreślenia członków zalegających ze składkami oraz uzupełnienie ewidencji. Zebranie zarządu o godz. 6.

Grupa Powstańców Wlkp. z r. 1918-19. Zebranie plenarne dnia 8. bm. o g. 19 w Resursie Kupieckiej. Zebranie zarządu o g. 18.

Dnia 2 bm. zginął śmiercią tragiczną ś. p.
Zdzisław Borowski
leśniczy Nadleśnictwa Państw. Warlubie
W Zmarłym straciliśmy szczerego kolegę. Pamięć o nim pozostanie na zawsze między nami.
Personel Nadleśnictwa Warlubie.
Eksportacja zwłok z leśnictwa Bzowa, do kościoła parafjalnego odbędzie się dnia 8 bm. o godz. 9 rano. (14717)

Dnia 3 b. m. zasnęła w Bogu, opatrzona kilkakrotnie Sakramentami św., nasza koleżanka ś. p.
Marja Czarnowska
nauczycielka szkoły powszechnej w Koronowie.
Zmarła była wielce kochana i szanowana w gronie nauczycielskim i wśród działwy szkolnej.
Pozostanie na zawsze w naszej pamięci.
Stowarzyszenie Nauczycielstwa w Koronowie.
14734

W dniu 2 bm. rozstał się z tym światem ś. p.
Zdzisław Borowski
leśniczy państw. leśnictwa Bzowa.
W Zmarłym straciliśmy gorliwego członka. Cześć Jego pamięci! (14718)
Związek Zaw. Leśników w Rzplitej Polskiej
Lokalne koło Osie.

W drugą bolesną rocznicę śmierci nieodżałowanej żony i matki naszej śp.
Franciszki Szmańdziny
odbędzie się **msza św.** za duszę Zmarłej we wtorek, 8 bm., o godz. 8-mej w kościele Serca Jezusowego. **Rodzina.**

Za okazaną mi pamięć i cenne podarki z okazji 25-letniej pracy, składam tą drogą wszystkim moje
serdeczne podziękowanie.
Hugon Friedrich
wermistrz Rzeźni Miejskiej.
27351)

W myśl dekretu Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń w Poznaniu O. U. 1986/29 z dnia 28. 9. 29, wyznaczony zostałem
Komisarzem Rządowym Kasy Chorych miasta Grudziądza.
Godziny przyjęć dla stron od godziny 11 do 13.
Komisarz Rządowy Stanisław Kucharski.
27312

Motocykl
z przyczepką Harley-Davidson 1200 ccm, zaopatrzony w wszelkie przyrządy, tarcz ochronną dla jeźdźca i przyczepki, nowe opony itp. bardzo korzystnie na sprzedaż. Zgł. przyjmuje „Devera” biuro ogłoszeń Gdańsk pod nr. „478”. 27328

Za nadesłane życzenia z okazji naszych srebrnych godów małżeńskich składamy wszystkim kochanym Krewnym i Znajomym
serdeczne podziękowanie.
Piotrostwo Czerwińscy.
Drażonek, we wrześniu 1929. (14447)

Stenotypistka
z długoletnią praktyką, która zna gruntownie język polski i niemiecki i stenografuje biegle po niemiecku może się natychmiast zgłosić do
BACON-EXPORT Centrala Bydgoszcz (27315)
ul. Mosłowa nr. 2.

Dywany Firanki
(Indanthren)
tylko w
Specjalnym Składzie A. O. JENDE
Bydgoszcz, ulica Gdańska 165.
Upraszam o zwrócenie uwagi na **dekoracje wewnętrzna mego składu w niedzielę, 6. X.**
27357

RADJO!
4-lampkowe aparaty najnowszy typ począwszy od 275 zł
głośniki od 60 zł
akumulatory,
anodówki
lampki
najtaniej, 2 lata gwarancji, długoterminowe spłaty. — Oglądać można każdego czasu. (27354)
A. Kilian, Bydgoszcz
ulica Marcinkowskiego 11

Kupię
motor naffowy
lub benzynowy 10—20 konny. 27325
A. Nagórski
Dzierżająno pow. Gniew poczta Morzeszczyn.

Baczność
Hodowcy Ziemiaków!
Dla wyrównania wahań cen za ziemniaki, które w każdym roku w dotkliwy sposób dają się we znaki, oraz aby naszym produktom ziemniaczanym zapewnić **zadawalniający zbyt** zamierza się powołać do życia
Ogólną Pomorską Spółdzielnię Ziemniaczaną.
Każdy hodowca ziemniaków i rolnik zechce w tym celu przybyć w dniu 12. X. 1929 r. o godzinie 13-tej do Grudziądza do Hotelu „Pod Złotym Lwem” na
zebranie
z porządkiem obrad:
1. powołanie do życia rolniczej Spółdzielni Ziemniaczanej;
2. Wybór Rady Nadzorczej.
Z ramienia producentów spirytusu: **Pomorska Spółka Okowiciana** Sp. z ogr. odpow. w Starogardzie.
Z ramienia pozostałych rolników: **Komitet Organizacyjny Rolniczej Spółdzielni Ziemniaczanej.**
Przewodniczący: Senator Dr. Leon Janta-Półczyński.
Członkowie: Abramowski Jajkowo, Hr. Dąbski Wałycz, v. Falkenhayn Białachowo, Kulerski Skurgwy, Baron Lerchenfeld Zychce, v. Maerker Stara-Jania, Stockmann Olszewko, Strachanowski Czerniki, Esden-Tempski Ostrowite, Würtz-Kokozkowy, Zollenkopf Milewo, Zycki Chełsty. 27329

Dr. Sentkowski

powrócił z Krynicy na stałe do Bydgoszczy i przyjmuje prywatnych i członków Kas Chorych od 9-12 i 3-6.

Telefon nr. 824 Pl. Wolności 1 II.

14851

Żelazo, blachę, gwoździe,

osie i buksy do wozów

odkładnie, lemieszce

podkowy

śruby i nity (23397)

poleca po przystępnych cenach

Fa. JULJ. MUSOLFF

Tow. z ogr. poręką

ul. Gdańska 6 BYDGOSZCZ Tel. 26 i 1650

RADJOAPARATY

NAJPIERWSZORZĘDNIJSZE

poleca po najniższych cenach

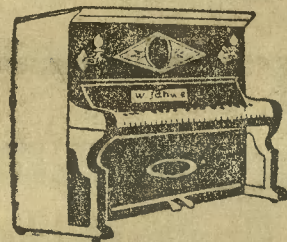
WYTWORNIA (8912)

ZAKŁADY RADJOTECHNICZNE

Inż. R. i T. JANKOWSCY

ul. Śniadeckich 2 BYDGOSZCZ telefon 11-07.

Pianina - Jähnego

odznaczone złotymi medalami na wszystkich wystawach. (13860)

Spłata ratami do 18 miesięcy.

Lokal wystawowy w Bydgoszczy

przy ul. Gdańskiej 149. Tel. 22-25.

Przedstawiciele we wszystkich większych miastach Polski.

M. Herzke

dawn. F. Wodtke ul. Gdańska 131/2 Tel. 15. Tel. 16.

Transport mebli Ekspedycja Przechowywanie (27177)

Transport mebli w kraju i zagranicę w modnych patentowanych wozach meblowych.

Kupujemy stale po najwyższej cenie dziennej franko stacja odbiorcza

młode świnie

w wadze od 75 do 100 kg.

i prosimy oferty przy dostawie 40 sztuk wżwż kie- rować do (26295)

Bacon-Export Centrala BYDGOSZCZ telefon 2257

Filja w Gnieźnie - tel. 292 Filja w Tczewie - tel. 357

Fabryka zegarków szwajcarsk.

wysła za zaliczeniem

zegarek z sekundnikiem

z dewizką

marki Chronometre za zł 5.85

(zamiast zł 28.-)

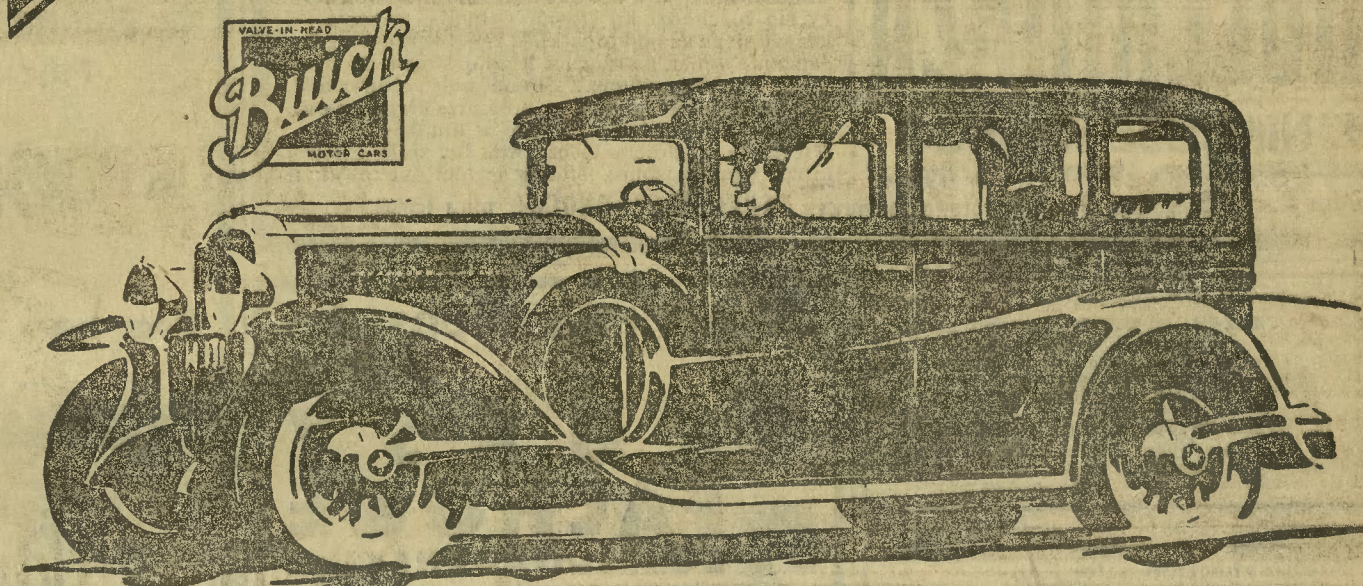
Zegarek płaski wyregulow. do minuty z 10 letnią gwarancją za złotych 5.25, 2 szt. 10.30, 3 szt. 15.25, w lepszym gat. fantazyjny zł 6.85 i 7.50. „CHRONOMETRE PRIMA” zł 9.50 i 12.75. Ze świecącym cyferblatem i wskazówkami lub z nowego fr. złota 8.90, 12.- i 14.50. Kryty ankie 14.95, 17.50, 22.28. Znany, marki „A. MOSER” z długoletnią gwar. 17.35, 19.50, 23.-, 25.-. Na ręce z paskiem zł 9.50, 11.75, 13.-. Ze świecącym cyferblatem 15.50, 17.50 i 19.25. Budziki 10.50, 11.75, 13.-, 15.- i 17.50. — Dewizki z n. fr. złota dopłata 1.50, 2.50, 3.-, 5.-. — Adresować: M. Poznański, Warszawa, Nowy Świat 12 / D. B. (26439)

NIŻSZE CENY!

... silnik i podwozie — to tradycja Buicka, rezultat 25 lat stałego postępu. ... karoserja polska, która w niczem nie ustępuje karoserjom zagranicznym, bije je natomiast pod względem trwałości. Budowano ją bowiem ze znajo-

mością naszych dróg. Buick z polską karoserją jest do nabycia we wszystkich Upoważnionych Zastępstwach na terenie Polski i Wolnego Miasta Gdańska, po cenach niższych. 5 osobowa karetka kosztuje tylko Zł. 26,300.

B U I C K

GENERAL MOTORS W POLSCE, WARSZAWA

Autoryzowane przedstawicielstwo:

„ELIBOR” Spółka Akcyjna Handl.-Przemysłowa Ł. J. Borkowski

Agentura w Bydgoszczy

ulica Gdańska 158, telefon nr. 2136

Kartoflarki

Systemu Harder (22832)

Ventzki

Gwiazda

Stelia Patent

Sortowniki do kartofli

Płuczki do okopowych

Parowniki do kartofli

Siekacze do buraków

stale w wielkim wyborze na składzie

BRACIA RAMME

Bydgoszcz, Św. Trójcy 14 b, telefon 79

Cierpienia płuc — kaszel

nieżyt szczytów płucnych, długotrwała chrypka, gruźlica płuc i krtani, suchoty są wyleczalne przez zastosowanie naszej metody naturalnej. Nawet w wypadkach — gdzie wszystko inne zawiodło.

BEZPŁATNIE

wysyłamy każdemu cierpiącemu naszą pouczającą broszurkę. Adresować:

„FENIKS” — D. B. GÓRZNO (POMORZE)

25713 (Na porto załączyć znaczek pocztowy)

Oszczędność jest źródłem i podstawa dobrobytu

spółczynego i szczęścia jednostki.

KAŻDY z nas z zadowoleniem składa oszczędności swoje w

BANKU LUDOWYM

Spółdzielnia z nieograniczoną odpow.

w Nakle n. Not.

bo:

Bank płaci 11% od wkładów

przy zwrocie mniejszych sum na każde żądanie, wypożycza

bezpłatnie skarbenki dla drobnych oszczędności.

Kasa czynna: od godziny 9 rano do 12 w południe, w dni

targowe do godziny 13, po południu od godziny 16 do godz. 18.

Rzetelna i fachowa obsługa.

Najkorzystniej przeto lokować wkłady oszczędnościowe w

BANKU LUDOWYM

Spółdz. z nieogran. odpowiedzialnością

w Nakle n. Not.

Zastępstwo Banku Polskiego dla inkasowania weksli.

Tel. nr. 263. Rynek 361 (we własnym domu), Zał. w r. 1902

26909

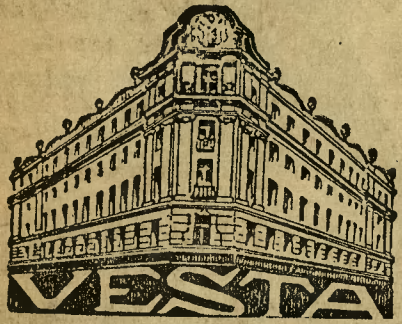
Kradzież starego papieru!

Ostrzegamy wszystkich kupców przed okazym kupnem makulatury i dzienników pochodzących z kradzieży z naszej fabryki.

W razie odpowiedniej propozycji przez nieznanych osobników, prosimy o natychmiastowe zawiadomienie, celem ewtl. aresztowania winnych. 2033

Wielkopolska Papiernia Tow. Akc.

Bydgoszcz, Czyżkówko, telefon 1187.

**BANK WZAJEMNYCH UBEZPIECZEŃ
W POZNANIU**
Rok założenia 1873.

ZAWIERA UBEZPIECZENIA: na życie, od nieszczęśliwych wypadków, odpowiedzialności cywilno-prawnej oraz ubezpieczenia samochodowe.

Jest zakładem ubezpieczeń czysto polskim, posiada poważne rezerwy w lokatach pupilarnych, pierwszorzędne długoletnie stosunki reasekuracyjne zagraniczne.

ZWROT (DYWIDENDA) ZA ROK 1928 10% SKŁADKI.

ODDZIAŁY: **BYDGOSZCZ**, ul. Dworcowa 30 — **GRUDZIĄDZ**, plac 23 Stycznia 10 — **KATOWICE**, ulica 3 Maja 36 — **KRAKÓW**, ulica Straszewskiego 28 — **LUBLIN**, Krakowskie Przedmieście 39 — **LWÓW**, ulica Długosza 1 — **ŁÓDŹ**, ulica Piotrkowska 81 — **POZNAŃ**, ulica Rzeczypospolitej 9 — **WARSZAWA**, ulica Ordynacka 15 narożnik Nowego Świata. (27185)

Reprezentacje i agencje we wszystkich większych miastach Polski.

Poszukiwani zdołni i rutynowani akwizytorzy i agenci.

CHOROBY WĄTROBY — KAMIEŃ ŻÓŁCIOWY

26579

CHOROBY PRZEMIANY MATERII

LECZA:

**ZIOŁA
CHOLEKINAZA**

H. NIEMOJEWSKIEGO
WARSZAWA, NOWY ŚWIAT 5, TEL. 504-96
Skład fabryczny: Bydgoszcz, Dom Agenturowo-Handlowy, TADEUSZ CZARNOCKI, ulica Gamma nr. 2.

OBJAWY KAMIENI ŻÓŁCIOWYCH
początkowe: Ból w bokach i dołku podsercowym (gdzie schodzą się żebra). Pobołowania w wątrobie, skłonność do obstrukcji. Język obłożony. Gorycz i niesmak w ustach. Odbijanie gazami. Wzdęcie i burczenie w kiszki. Bóle i zawroty głowy. Podczas ataków: w dołku i wątrobie silny ból, który się rozchodzi ku stronie tylnej — w pasie — krzyżu sięga aż pod łopatki. Wzdęcie brzucha rozsadzanie zeber, parcie na kieszki stołcową. Niekiedy wymioty żółcią. Zimne poty, żółtaczka. Bliższe szczegóły kuracji w broszurze D-ra med. T. Niemojewskiego. Żądać w aptekach.
UWAGA: Z dniem 15 czerwca br. zioła Cholekinaza wypuszczone zostały w nowym opakowaniu

**Zażądajcie prospekty
największej fabryki pianin w Polsce**

B. Sommerfeld

w Bydgoszczy, ul. Śniadeckich nr. 56
Filija: Grudziądz, ul. Groblowa 4.

Produkcja roczna 1500 pianin.
Tylko pierwszorzędne referencje.

Dogodne warunki spłaty. Długoletnia gwarancja.

Rzetelna fachowa obsługa. (8890)

Najradkalniejszy środek dla cierpiących na wszelkie przepukliny
Najstarszą przepuklinę
gdy nawet opaski i operacja oraz wszelkie nowoczesne wynalazki nie pomogły, usława jedyny specjalista z długoletnią praktyką dla cierpiących na rupturę, za pomocą mojego opatentowanego bandażu Nr. 1209, który przynosi prawdziwą pomoc mężczyznom i kobietom (23365)
S. KON, Warszawa, Sosnowa 13.
Prospekty na żądanie bezpłatnie. Przeszczególnie przed nasładowaniem mojego środka przez fałszywych specjalistów, którzy powołują się na różnych profesorów i tylko pogarszają chorobę.

Chcesz otrzymać posadę?

MUSISZ
UKOŃCZYĆ

**K U R S Y
FACHOWE**

**KORRESPONDENCYJNE
PROF. SEKUŁOWICZA**
Warszawa, ulica Żurawia 42e.

KURSY WYUCZAJĄ LISTOWNIE buchalterji, rachunkowości kupieckiej, korespondencji handlowej, stenografji, nauki handlu, prawa, kaligrafji, języków obcych: angielski, francuski, niemiecki, pisanie na maszynach, pisowni i gramatyki polskiej. Po ukończeniu **EGZAMIN i ŚWIADECTWO.** Żądajcie prospektów.

27181

Chcesz otrzymać posadę?

Poszukuję natychmiast

sekretarza

obeznanego z sprawami adwokackimi i notarialnymi.

Knach, adwokat i notariusz
w Łobżenicy. (27203)

Biuralistkę

dobrze obeznaną z księgowością podwójną, z praktyką i miłym charakterem pisma **poszukuje się zaraz.** Oferty z życiorysem i odpisami świadectw do filij Dziennika Bydgoskiego, ul. Dworcowa pod „S. Z. S.“

Poszukuję **rutynowanego** sekretarza 26986

sekretarza

adwokackiego i notarialnego. Posada zaraz do objęcia.
Dr. Drwiega, adwokat i notariusz, Bydgoszcz, Gdańska 159.

Fabryka obuwia na Pomorzu przyjmie **młodszego**

Krajacza

na stałą pracę. Oferty pod nr. „28“ do Dziennika Bydg. (26980)

Ucznia

z dobrej rodziny do handlu kolonialnego poszukuje się zaraz. Reflekt. powinni się okazać z dobrymi świadectwami szkolnymi.
Bydgoski Skład Kawy Podwale 20. (27208)

Polecam się jako **ksiązkowy - bilansista**

w godzinach wieczornych w domu i poza domem. Założenia ksiąg handlowych, księgowania i zamknięcia miesięczne, zestawienia bilansów. Łaskawie zgłosz. przyjmuje **Misterec, Bydgoszcz Sienkiewicza 46, II. 14580**

Szpital Powiat. Chełmno poszukuje zaraz (26280)

pielęgniarki.

Technik dentystyczny

znający pracę kanezuczkową i metalową z kilkuletnią praktyką poszukuje posady. Zgł. pod „135“ do filij Dz. Bydg. 14677

Miejskie Zakłady światła, siły i wodociągów, Leszno. — Elektrownia Miejska, Ostrów. — W. Wentzel, Ostrów, ulica Wrocławska 14. — Elektrownia Wolsztyn, Wolsztyn. (27182)

Silniki elektryczne

prądu trójfazowego i stałego.

prądnicę, przetworniki olejowe

Stocznia Gdańska, Gdańsk

i składy teje:

Stocznia Gdańska, Poznań, ul. Słowackiego 18, telefon 77-85.

„Bem“ T. z o. p., Bydgoszcz, św. Trójcy 10. — **Miejskie Zakłady dla światła i wody, Gniezno.**

Nasz znacznie polepszony
plaster na odciski

jest w cenie i jakości niedościgniony.
DROGERJA „POD ŁĄBĘDZIEM“
Bydgoszcz, Gdańska 5. (24345)

Jest do nabycia z powodu upadłości właściciela
kamienica przy rynku w Starogardzie

na Pomorzu, mająca wolny obszerny lokal sklepowy z urządzeniem po interesie bławatów i konfekcji, który to interes w tym lokalu prowadzony był dotąd przeszło 40 lat. Informacji udziela zarządca konkursowy (27161)

Adwokat W. Buliński, w Starogardzie.

Radjoodbiorniki

z gwarancją selektywności, głośnej i czystej audycji.

Głośniki, akumulatory i wszelkie przybory do budowy radjoodbiorników.

Baterie co tydzień świeże.

Dział I. Optyka Dział II. Fotografia Dział III. Radio.

ST. ZAKASZEWSKI
CENTRALA OPTYCZNA
Bydgoszcz, ul. Gdańska 7, tel. 1099 4531

Samochód

ciężarowy 1½—2 tony „Chevrolet“ używany, w bardzo dobrym stanie, za zł. 3.500,— **natychmiast na sprzedaż.** (26719)

E. Stadie - Automobile
ulica Gdańska 160.

„PETOW“ Polskie Towarzystwo Węglowe z o. p. Bydgoszcz, ul. Krasieńskiego 14 parter. — Tel. 321.

dostarcza **Węgiel i Koks** górnośląski wagonowo I-iej jakości

dla przemysłu, rolnictwa i opalu domowego z reprezentowanych Polskich Kopalń Skarbowych **Król, Bielszowice i Knurów**

Dostarczamy detalicznie: węgiel, koks i drzewo w każdej ilości z dostawą w dom (7658)
ze składnicy: **Racławicka 14, tel. 378**

Na raty
miesięcznie **20 zł.**

Kromczyński, Poznań
Aleje Marcinkowskiego 5.
Agenci do sprzedaży maszyn do sżycia potrzebni.

Bezinteresownie! Czytelnikom „Dziennika Bydg.“
Napisz imię, nazwisko, miesiąc urodzenia, otrzymasz analizę charakteru, określenie zdolności i przeznaczenia, darmo. Poznasz kim jesteś, kim być możesz. Warszawa, Psychografolog Szyller-Skołnik, Nowowiejska 32. Niniejsze ogłoszenie i 75 gr. znaczkiem pocztowym na przesyłkę załączyć. Przyjęcia osobiste płatne godz. 11—3.

Drzewka morwy białej
2-let., 60—80 cm. wys., wzorowo szkółkowane, silnie rozgałęzione, dobrze zaaklimatyzowane, polecam do prowadzenia jedwabnictwa.
Cena 100 sztuk 40 zł. (27220)
Domachowski, Grodziczno
poczta Montowo, powiat Lubawa.

TYLKO
Laktery-Emalje-Farby
marki
„SMOK“
są najlepsze i najtrwalsze
Kto „Smokiem“ maluje,
Nigdy nie żałuje.

Żywa reklama
niezawodny środek
Na Pow. W. K. w Poznaniu demonstrował się ten chłopiec, u którego pół twarzy w piegach, wągrach itp., zaś druga połowa odświeżona kremem „Malina“ i zupełnie czysta — żądać w aptekach i drogeriach Perf. — W razie braku 19261
„Pharmachemia“
Bydgoszcz wskaże adres lub wyśle pocztą zł. 2,50, próbny 1.00 złoty.

Tórf

w balotach zupełnie suchy, oraz jako podściółka dla bydła oddają tanio

Bracia Schlieper
Telefon 306. Telefon 361.
Gdańska 99.
18935

Jabłka

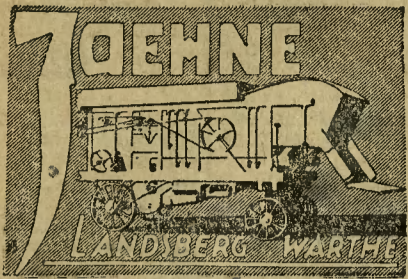
kupuję stale każdą ilość. Od 30 ctr. odbieram własnym autem 21151

„Kama“
fabryka marmelady
Bydgoszcz
Zduny 13, Tel. 1410.

Hydrofon
przyporę
motor gazowy
lub benzynowy wraz z pompą poszukują
Bracia Schlieper
Gdańska 99.

MEBLE

wyścielane najmodniejsze fasony i pokrycia. Spec. zakład mebli skórzanych. Wyroby tylko najprzedniejsze po cenach fabrycz. **St. Drzazga**
ulica Gdańska nr. 63.

Młocarnie motorowe

w 5-ciu różnych wielkościach
stałe na składzie. (15850)

Generalny zastępca

Bracia Ramme
Bydgoszcz, ul. Sw. Trójcy 14b.

Zegary, zegarki kieszonkowe i na rękę

Budziki - Bizuterje

jak:
pierścienie, bransolety,
kolczyki, wisiorki i t. d.

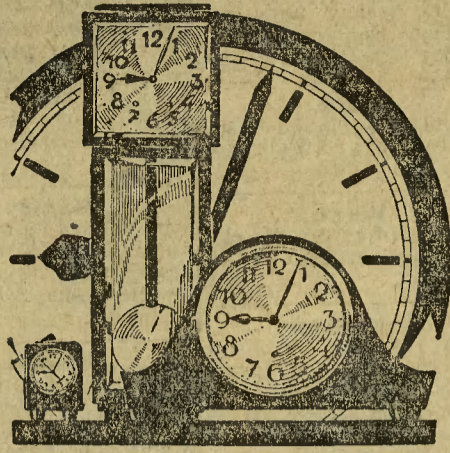
Specjalność

obrączki ślubne

i odpowiednie
podarki zaręczynowe

poleca w wielkim wyborze, po znanych niskich cenach

Henryk Haszubowski Najstarszy zakład
zegarmistrzowsko-złotniczy
Telefon 1123. Bydgoszcz, ul. Długa 29. Telefon 1123.

Kawiarnia „ESPLANADA“

ul. Gdańska 143.

Codziennie występy

8-letniego najmłodszego instrumentalisty PIOTRUSIA LEJKINA.

Fachowo pielęgnowane napoje, wyborowa kuchnia.
Bliardy francuskie i piramidkowe. (27287)

Sprzedaż przymusowa.

W poniedziałek, dnia 7 października b. r.
o godz. 10 przed poł. sprzedam przy ul. Cichej 9
przez licytację najwięcej dającym za gotówkę

Kanapę i toaletkę z lustrem
następnie o godz. 10³⁰ przy ul. Poniatowskiego 4,
II piętro

maszynę do pisania (Mignon)
o godz. 11³⁰ przy ul. Promenada 38

106 nowych osi do wozów roboczych
i szafę żelazną

o godz. 12³⁰ przy ul. Jagiellońskiej 31, I piętro

maszynę szewską
zaś o godzinie 13 przy ul. Jagiellońskiej nr. 11

10 Kanap pluszowych i 4 garnitury
klubowe. (27356)

Kozłowski, kom. sądowy w Bydgoszczy.

Gdzie w Bydgoszczy

kupię z ufnością i

rzetelne

towary futrzane?

W znanym, od lat 35 istniejącym

Składzie Futer Maks Zweiniger

ul. Gdańska 1.

Wszelkie reperacje fachowo i tanio. (25501)

Sprzedaj swoich win owocowych

znajduje się teraz: (27240)

wejście do sieni, tyłne drzwi prawo.

Właściciel: Winowarstwo Weiss, Welniany Rynek 5-6.

Nieruchomość fabryczna

położona przy ulicy Dr. Emila Warmińskiego 4/5,
wolna, jest korzystnie zaraz do wydzierżawienia
lub na sprzedaż. Oferty pod „Nieruchomość M.“
do Dziennika Bydgoskiego. (27237)

„Czesanka“

Firma

poleca

na jesień i zimę

najmodniejsze
materjaty i jedwabie

wykwintną
konfekcję damską

ul. Gdańska 157

Plac Wolności 1

Wszystkie towary w pierwszorzędnym gatunku i wielkim wyborze
po cenach umiarkowanych.

27286

KOMUNALNA KASA OSZCZĘDNOŚCI MIASTA BYDGOSZCZY

Instytucja popularnej pewności

Bydgoszcz, ul. Jagiellońska 69. — Telefon 2006 i 2007.

Przyjmuje wkłady oszczędnościowe począwszy od
1.— zł za wysokim oprocentowaniem.

Załatwia wszelkie czynności, wchodzące w zakres
banków. 25907

Za wszelkie zobowiązania Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta
Bydgoszczy, odpowiada miasto całym majątkiem.

Rudolf Kallmich

Telefon nr. 1385 Bydgoszcz, ul. Gdańska 154 Rok założ. 1907

Pierwszorządny zakład miarowy
wykonuje:

Kostjomy

kostjomy do konnej jazdy

poszycia na futra

plaszczce.

26550

Sprzedaj materjałów i jedwabiu w wielkim wyborze.

BANK BYDGOSKI

Spółdzielnia z ogr. odpowiedzialnością

w Bydgoszczy, ul. Mostowa nr. 6

przyjmuje oszczędności za korzystnym oprocentowaniem
wypożycza skarbanki dla drobnych oszczędności
urządza rachunki bieżące i czekowe (26983)
inkasuje weksle i inne dokumenty
wykonuje przekazy na wszelkie miejscowości kraju i zagranicę
Załatwia wszelkie inne sprawy bankowe.

Baczność!

(27300)

Od 1. X. br. kursuje autobus 2 razy

dziennie z Torunia do Bydgoszczy

przez Dąbrowę-Ostromecko-Fordon-Bydgoszcz.

Odjazd z Torunia rano o 7²⁰, w południe o 13²⁰.

Odjazd z Bydgoszczy rano o 10²⁰, po poł. o 16²⁰.

Z Torunia autobusy wyjeżdżają z Placu Teatralnego.

Polwóz

70—80 ctr. wytrzymałości,
mało używany na sprze-
daj. 27241

Weiss
Welniany Rynek 5-6.

27136) **Zawiadomienie.**

Zwolniwszy się z Urzędu Prokuratora Sądu
Okręgowego w Grudziądzu, otworzyłem

kancelarię adwokacką
i prowadzę ją wspólnie z adwokatem p. **Kopka**
w Grudziądzu, przy ul. Starej 24, tel. 645.

Walery Marszałik
były Prokurator Sądu Okręgowego w Grudziądzu.

Tańców

Nowy kurs dla początkujących roz-
pocznie się jutro w sobotę 5 paździer-
nika, dla doświadczonej w ponie-
dzialek 7 października. W programie
tańce według najnowszego układu.

Telefon nr. 22-14

Dobór towarzystwa zapewniony.

Wład. Kocchański ulica Sienkiewicza nr. 61
(bardzo blisko ul. Dworcowej)

Kosma-czekolady

Kosma-pralinki

Kosma-kakao

wyrabiane przez SAROTTI A.-G., Gdańsk.

Generalny zastępca:

W. Reimann, Bydgoszcz

Tresura psów.

W niedzielę, dnia 6-go bm. od godziny 14-tej urzędza się
wielkie niespodzianki dla małych dzieci i dla dorosłych. Jest
to przypuszczenie ostatnia niedziela tego roku, na którą zaprasza
się rodziców z małymi dziećmi. Tresura ma do oddania młode
czarne pudle, dogi, szczeniaki, tresowane bernardyny, wilki, dober-
many, wyżyły i inne. Przyjmuje się psy do tresury. (27275)

Fr. Buda, Bydgoszcz-Wilczak.

Zdrowisko Inowrocław

Sezon kąpielowy

trwa do dnia 1 listopada 1929 r.

Pokoje ogrzewane. Ceny znacznie niższe.

Telefon 329.

ZARZĄD. (27188)

W celu rejestracji niestale zatrudnionych

(posłańców, tragarzy itp.) oraz służby domowej
i stróżów, nakłada się na właścicieli domów obowiązek
komunikowania Kasie o odnośnych osobach w ciągu
3 dni po zajęciu przez nie lokalu. (Art. 17 i 18 ustawy
o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek choroby
z dnia 19. 5. 20). (27313)

Za nieprzestrzeżenie powyższych przepisów zastó-
suje się wobec winnych rygory przewidziane ustawą.

Kasa Chorych miasta Grudziądza

Komisarz Rządowy

Dyrektor

(—) Kucharski

(—) Krzywiński.

Dzielnych agentów

dobre zaprowadzonych u klienteli wiejskiej,
poszukuje się do sprzedaży **wirówek**.
Zgłoszenia z podaniem dotychczasowej czynności
uprasza się skierować do (27327)

„Union“ Gdańsk-Wrzeszcz, Ringstrasse 5d.

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetryowy na stronie 7-lamowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 60 gr. w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,00 zł., na dalszych stronach 85 gr. za milim. 1 lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych 100% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy, Bank M. Stadthagen. — Konto czekowe: P. K. O. 202713 Poznań.

Wydawca, nakładem i czcionkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Za redakcję odpowiedzialny: Stanisław Nowakowski w Bydgoszczy.